

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 101

I Legislatura

Any 1982 (primer període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera Sessió Plenària núm. 45

Quarta i darrera reunió
tinguda el dia 25 de maig de 1982

SUMARI

Es reprèn la sessió, suspesa ahir, a tres quarts i cinc minuts d'onze del matí.

*Presideix, per una absència momentània del M. H. Sr. President, la I. Sra. Vice-presidenta Primera. Continua el debat del **Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat i de les seves entitats autònomes per al 1982**.*

*L'I. Sr. Secretari Primer fa la lectura d'una **esmena transaccional** entre la **núm. 482** i la **486**, del G. p. de Convergència i Unió, que han admès a tràmit tots els Grups (p. 3007). En fa la defensa el Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3007). Es vota aquesta **esmena transaccional** i s'aprova per 51 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions (p. 3007).*

*Intervé el Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió, en contra de les **esmenes núms. 484 i 485** (p. 3007). Es vota la **núm. 484** i és rebutjada per 25 vots a favor, 55 en contra i 13 abstencions (p. 3007).*

*Intervé el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, per a una qüestió d'ordre (p. 3007). Es vota després la **núm. 485**, que també és rebutjada per 39 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3007).*

*El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, anuncia que el seu Grup retira l'**esmena núm. 497** (p. 3008), i fa la defensa, després, de l'**esmena núm. 499** (p. 3008). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3008). Es vota l'**esmena núm. 499** i és rebutjada per 38 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3008).*

*L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a l'**esmena transaccional** a la **núm. 503**, del G. Socialista, presentada per tots els Grups (p. 3008). Un cop acceptada a tràmit se'n fa la votació i és aprovada per unanimitat (p. 3009).*

*Intervé el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, per defensar les **esmenes núms. 505 i 552**, del seu Grup (p. 3009). Hi argumenta en contra el Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3009).*

El Diputat I. Sr. Vives demana uns aclariments al Diputat I. Sr. Casals (p. 3010), el qual li respon (p. 3010), i tot seguit el Diputat I. Sr. Vives retira les dues esmenes suara debatudes (p. 3010).

*Pren la paraula el Diputat I. Sr. Medir, del G. p. del PSUC, per defensar les **esmenes núms. 506, 550 i 551** (p. 3010). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3011). Es voten aquestes esmenes i són rebutjades per 44 vots a favor, 56*

en contra i cap abstenció (p. 3012).

El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, aclareix que l'**esmena núm. 508** ha estat retirada (p. 3012).

Intervé el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, per defensar l'**esmena núm. 511** (p. 3012). El Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió, intervé en contra (p. 3012). El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, informa que retiren aquesta esmena (p. 3013), i també la **núm. 512** (p. 3013).

El Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, comunica que com a conseqüència de l'**esmena transaccional** llegida abans queden retirades les **esmenes** del seu Grup **núms. 513, 525, 527 i 535**, segons el Dictamen (p. 3013). La I. Sra. Vice-presidenta Primera afirma que a la **núm. 513** s'ha presentat una **esmena transaccional** encara no votada (p. 3013), el Diputat I. Sr. Martín i Toval en dubta (p. 3013), la I. Sra. Vice-presidenta Primera li ho confirma (p. 3013), però el Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió, aclareix que aquesta **esmena transaccional** l'ha retirada (p. 3013). El Diputat I. Sr. Martín i Toval torna a aclarir les que queden retirades, i que resten, a aquest concepte, les **esmenes núms. 520 i 523** (p. 3013).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3013). Li respon la I. Sra. Vice-presidenta Primera (p. 3013).

Intervé el Diputat I. Sr. Pedrós, del G. p. de Centristes, per anunciar que retiren les **esmenes núms. 514 i 515** del Dictamen (p. 3013).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 519** (p. 3014).

La I. Sra. Vice-presidenta Primera informa que a les **esmenes núms. 519**, del G. p. del PSUC, i **520** hi havia presentades dues **esmenes transaccionals** (p. 3014). El Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió, retira la primera **esmena transaccional** en benefici de la **segona** (p. 3014). L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'**esmena transaccional** a les **esmenes núms. 519 i 520**, del G. Socialista, la qual és acceptada a tràmit (p. 3014), i aprovada per unanimitat dels presents (p. 3014).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura tot seguit a l'**esmena transaccional** presentada a l'**esmena**, del G. Socialista, **núm. 523**, la qual és acceptada a tràmit (p. 3014), i aprovada per unanimitat dels presents (p. 3015).

Hom informa que l'**esmena núm. 528**, del G. p. del PSUC és retirada (p. 3015).

Intervé el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, per defensar l'**esmena núm. 529** (p. 3015). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3015). El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, retira aquesta esmena (p. 3016).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, fa la defensa de l'**esmena núm. 530** (p. 3016). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3016).

El M. H. Sr. President ocupa el seu lloc a la Presidència (p. 3016).

Es vota aquesta **esmena núm. 530** i es rebutja per 44 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 3017).

Intervenien per a una qüestió d'ordre els Diputats I. Srs. Casals (p. 3017) i Vives (p. 3017).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 531** (p. 3017). El Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió, informa que el seu Grup hi presentarà tot seguit una **transaccional** (p. 3017).

El M. H. Sr. President pregunta al Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, sobre les **esmenes** que quedarien afectades per la **transaccional** (p. 3017). Li respon el Diputat I. Sr. Vives (p. 3017).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'**esmena transaccional** presentada pel G. p. de Convergència i Unió a les **esmenes núms. 531, 541, 544, 554, 555 i 556**, del G. p. del PSUC (p. 3018).

Intervé per a una qüestió d'ordre el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3018). El M. H. Sr. President confirma que quedarien retirades totes les **esmenes** esmentades i només parcialment la **núm. 544** (p. 3018). L'**esmena transaccional** és acceptada a tràmit i s'aprova per la unanimitat dels presents (p. 3018).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, informa que retiren les **esmenes núms. 536 i 537** (p. 3018).

Intervé el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, per defensar l'**esmena núm. 542** (p. 3018). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3018). Li replica el Diputat I. Sr. Vives i tot seguit retira aquesta esmena (p. 3018).

El M. H. Sr. President informa que la **núm. 543**, del G. p. del PSUC, també és retirada (p. 3018).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 544** —ja reduïda per una **transaccional**—, la qual retira després (p. 3019).

El Diputat I. Sr. Vives fa la defensa ara de les **esmenes núms. 545 i 547** (p. 3019).

El Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió, intervé en contra només de l'**esmena núm. 547**, ja que considera decaiguda la **núm. 545** (p. 3020).

Es vota l'**esmena núm. 547**, que és rebutjada per 39 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 3020).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, manifesta que retiren l'**esmena núm. 546** (p. 3020), i defensa després la **núm. 553** (p. 3020).

Intervé en contra el Diputat I. Sr. Casals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3020). El Diputat I. Sr. Vives fa avinent que retiren aquesta **esmena** (p. 3021).

Es passa ara al Departament de Treball amb l'**esmena núm. 557 a la totalitat**, del G. Socialista, que defensa el Diputat I. Sr. García (p. 3021).

Li respon l'H. Sr. Conseller de Treball (p. 3024). Li replica el Diputat I. Sr. García (p. 3025). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3026).

El Diputat I. Sr. Padullés, del G. p. del PSUC, manifesta la posició del seu Grup a favor d'aquesta **esmena a la totalitat** (p. 3027). Es vota i és rebutjada per 41 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 3028).

Intervé el Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, per defensar l'**esmena núm. 566** i fa avinent que la retiren a benefici d'una **esmena transaccional**, presentada a la Mesa per tots els Grups, que afecta la **núm. 566** i la **núm. 614**, del G. p. de Centristes (p. 3028).

L'I. Sr. Secretari Primer en fa la lectura (p. 3028), i és aprovada per la unanimitat dels presents (p. 3028).

El Diputat I. Sr. Padullés, del G. p. del PSUC, fa la defensa de l'esmena núm. 575, bona part de la qual ha decaigut (p. 3028). Intervé per a una qüestió d'ordre el M. H. Sr. President (p. 3029). Li respon el Diputat I. Sr. Padullés (p. 3029). Intervé de nou el M. H. Sr. President (p. 3029).

Fa el torn en contra de l'esmena núm. 575 el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3029). L'esmena és rebutjada per 43 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3029).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana, per defensar l'esmena núm. 576 (p. 3029). El Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, informa que presenten una esmena transaccional, que afectaria la núm. 576 i la núm. 584, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3030). En fa la lectura el M. H. Sr. President (p. 3030).

S'esdevé un diàleg per a una qüestió d'ordre entre el M. H. Sr. President i el Diputat I. Sr. Hortalà (p. 3030), el qual, a més, demana aclariments (p. 3030). Li respon el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3031). El Diputat I. Sr. Hortalà accepta les explicacions i retira, per tant, les nùms. 576 i 584 (p. 3031). L'esmena transaccional a aquestes dues esmenes és aprovada per 81 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 3031).

El Diputat I. Sr. Pedrós, del G. p. de Centristes, informa que retiren l'esmena núm. 578 (p. 3031).

Es passa al Departament de Justícia, amb l'esmena núm. 597, del G. p. del PSUC, que és defensada pel Diputat I. Sr. Valentín (p. 3031). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3032). Es vota i resta rebutjada per 43 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 3032).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, manifesta que retiren l'esmena núm. 598 (p. 3032).

El M. H. Sr. President suspèn la sessió a les dues del migdia i dos minuts i la reprèn a un quart i quatre minuts de sis de la tarda (p. 3032).

Comença el debat del pressupost del Departament d'Indústria i Energia, amb la defensa de l'esmena núm. 604, del G. p. del PSUC, pel Diputat I. Sr. Amestoy (p. 3033).

El Diputat I. Sr. Vallvé, del G. p. de convergència i Unió, planteja una qüestió d'ordre (p. 3033). Li respon el M. H. Sr. President (p. 3033). El Diputat I. Sr. Cigarrán, del G. Socialista, intervé per defensar l'esmena núm. 605 (p. 3033). Pren la paraula en contra de les esmenes nùms. 604 i 605 el Diputat I. Sr. Vallvé (p. 3035).

Es posen a votació, i l'esmena núm. 604 és rebutjada per 44 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 3036), així com també la núm. 605 per 44 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3036).

El Diputat I. Sr. Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió, presenta una esmena transaccional a la núm. 607, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3036), la qual és llegida per l'I. Sr. Secretari Primer (p. 3036). Un cop admesa a tràmit, és defensada pel Diputat I. Sr. Vallvé (p. 3036), i aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions (p. 3036).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, fa avinent que retiren les esmenes nùms. 608 i 610 (p. 3036).

Intervé el Diputat I. Sr. Padullés, del G. p. del PSUC, per defensar l'esmena núm. 614 (p. 3036). Hi argumenta en contra el Diputat I. Sr. Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3037). Se'n fa la votació i és rebutjada per 38 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 3037).

El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, defensa conjuntament les esmenes nùms. 617, 618 i 619 (p. 3038). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Vallvé (p. 3039). Es passa a llur votació i són rebutjades per 35 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3039).

Es passa al darrer Departament, el de Comerç i Turisme.

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, manifesta que retiren l'esmena núm. 621 (p. 3039).

El Diputat I. Sr. Folch, del G. p. del PSUC, fa la defensa de l'esmena núm. 625 (p. 3039). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Martínez, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3040). Es vota, i es rebutja per 15 vots a favor, 57 en contra i 21 abstencions (p. 3041).

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, per defensar l'esmena núm. 629 (p. 3041). El M. H. Sr. President aclareix que la núm. 628, del G. p. del PSUC, és retirada (p. 3042). Intervé en contra de la núm. 629 el Diputat I. Sr. Martínez, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3042). Es vota i és rebutjada per 40 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3042).

S'esdevé un diàleg sobre una qüestió d'ordre entre el M. H. Sr. President i el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista (p. 3043).

Intervé el Diputat I. Sr. Cigarrán, del G. Socialista, per defensar l'esmena núm. 630 (p. 3043). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Martínez, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3043). El Diputat I. Sr. Cigarrán manifesta que retiren l'esmena (p. 3044). El M. H. Sr. President informa que el G. p. del PSUC retira l'esmena núm. 631 (p. 3044).

La Diputada I. Sra. Sallés, del G. p. del PSUC, defensa la núm. 632 i la núm. 638 i després les retira (p. 3044).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, anuncia que retiren les esmenes nùms. 635, 636, 637, 639, 640, 641, 642, 643 i 644 (p. 3044).

El Diputat I. Sr. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana, manifesta que retiren l'esmena núm. 645, l'única al Consell Consultiu (p. 3045).

Es passa ara a l'Estat d'Ingressos del Pressupost.

El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, fa avinent que l'esmena núm. 646 resta decaiguda (p. 3045).

El M. H. Sr. President informa de la xifra del deute tal com ha quedat després del debat de l'Estat de Despeses (p. 3045).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per uns aclariments (p. 3045), i demana que quedi pendent per al final l'esmena núm. 647, del seu Grup (p. 3045). El M. H. Sr. President ho accepta (p. 3045).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, diu que retiren les esmenes nùms. 651, 653, 655, 656, 659, 662 i 666, a l'Institut Català de Serveis a la Joventut (p. 3045).

Intervé el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, per defensar l'esmena núm. 668, a l'Escola d'Administració Pública (p. 3045).

Intervé en contra el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3046). Pren la paraula el Diputat I. Sr. Martín i Toval per a un aclariment (p. 3048). Es vota aquesta esmena i és rebutjada per 39 vots a favor, 56 en contra i 1 abstenció (p. 3048).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, fa avinent que el seu Grup retira la resta d'esmenes al Pressupost (p. 3048).

Es passa a votació l'esmena núm. 647, del G. p. de Convergència i Unió, amb la xifra exacta de la quantitat de deute, la qual és aprovada per 54 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions (p. 3048).

Es vota ara la resta del Dictamen no modificada ni esmenada, que és aprovada per 54 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions (p. 3048).

El M. H. Sr. President informa de les xifres, tal com han quedat després del debat, pel que fa a l'article 1 del Dictamen (p. 3048), el qual és aprovat per 57 vots a favor, 42 en contra i cap abstenció (p. 3048).

Es vota després el **títol de la Llei de Pressupost de la Generalitat i de les seves entitats autònomes per al 1982**, el qual és aprovat per la unanimitat dels presents (p. 3048), amb la qual cosa s'aprova el **Pressupost de la Generalitat i de les seves entitats autònomes per a enguany**.

A dos quarts de vuit i quatre minuts del vespre se suspèn la sessió durant vint-i-cinc minuts. Per una absència momentània del M. H. Sr. President, la I. Sra. Vice-presidenta Primera ocupa la Presidència (p. 3049).

El Diputat no adscrit I. Sr. Corral planteja una qüestió d'ordre (p. 3049). Li respon la I. Sra. Vice-presidenta Primera (p. 3049). Intervenen per a explicació de vot els Diputats I. Srs. Corral, no adscrit (p. 3049), i Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3049).

El Diputat I. Sr. Folch, del G. p. del PSUC, respon al Diputat I. Sr. Hortalà (p. 3051). Li replica el Diputat I. Sr. Hortalà (p. 3051).

Intervé per a una qüestió d'ordre el Diputat I. Sr. Clotas, del G. Socialista (p. 3051). Li respon la I. Sra. Vice-presidenta Primera (p. 3051). Intervenen per a explicació de vot els Diputats I. Srs. Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 3051); Lucchetti, del G. p. del PSUC (p. 3053), Armet, del G. Socialista (p. 3054) i Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3057).

El M. H. Sr. President ocupa el seu lloc a la Presidència (p. 3057).

El Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, planteja una qüestió d'ordre (p. 3059). Li respon el M. H. Sr. President (p. 3059). Intervé sobre la mateixa qüestió el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 3059). Li respon el M. H. Sr. President (p. 3059).

Es modifica l'ordre del dia per tal de debatre la **Proposició no de Llei sobre la celebració de la Conferència de Regions Pirinenques**, presentada per tots els Grups i eximida de tots els tràmits pel seu caràcter d'urgent. Al mateix temps el M. H. Sr. President informa d'una alteració en els punts de l'ordre del dia (p. 3059).

El Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, fa avinent que el seu Grup retira la **Interpel·lació al Consell Executiu sobre la implantació de l'anomenat treball ininterromput a l'empresa MABSA** (p. 3059).

Es passa a votació la **Proposició no de Llei sobre la celebració de la Conferència de Regions Pirinenques**; un cop eximida de tots els tràmits i sense cap torn a favor ni en contra, és aprovada per la unanimitat dels presents (p. 3059). Intervé per fer-hi un suggeriment el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista (p. 3060).

Comença el punt següent de l'ordre del dia, la **Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'ús del català en els actes oficials del Campionat Mundial de Futbol**, que formula el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3060). Li respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 3061). Li replica el Diputat I. Sr. Colomines (p. 3061).

El Diputat I. Sr. Planasdemunt, del G. p. de Centristes, intervé per formular la **Interpel·lació al Consell Executiu sobre descentralització de les funcions que ha assumit de les delegacions provincials** (p. 3062). Li respon l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 3062). Li replica el Diputat I. Sr. Planasdemunt (p. 3063).

Pren la paraula el Diputat no adscrit I. Sr. Corral per formular la **Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de l'article 10.7 de l'Estatut d'Autonomia pel que fa a la zona tarragonina** (p. 3063). Li respon l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 3065). Li replica el Diputat I. Sr. Corral (p. 3065).

La sessió s'aixeca a les deu i nou minuts de la nit.

Es reprèn la sessió a tres quarts i cinc minuts d'onze del matí. Presideix el Molt Honorable senyor Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major, Sr. Pitarch; l'Oidor de Comptes, senyor Portabella, i el Lletrat senyor Vintó. Al banc del Govern seuen els Honorables Consellers Adjunt a la Presidència; de Governació, d'Economia, Finances i Pressupost, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, i d'Indústria i Energia.

(Per una absència momentània del M. H. Sr. President, la I. Sra. Vice-presidenta Primera comença presidint la sessió.)

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Es reprèn la sessió.

L'esmena que hem de fer ara és l'esmena 482 del Dictamen, que té un vot particular —el número 10— de Convergència i Unió, al qual s'ha presentat una esmena transaccional juntament amb la 486 del Dictamen, a la qual Convergència i Unió tenia també un altre vot particular, el número 11. És que tots els Grups estarien d'acord que s'acceptés aquesta esmena transaccional? *(Pausa.)* Passarem a la lectura d'aquesta esmena transaccional, per si hi estan d'acord.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional als vots particulars números 10 i 11, mantinguts pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, números del Dictamen, respectivament, 482 i 486: «Es proposa incrementar la dotació del personal del Servei 10 de la secció 01 en dos caps de Servei i quatre administratius. Per això, incrementar els següents conceptes amb les pessetes que s'indiquen: 10/01, 172.01, 5.659.144 pessetes; 10/01, 172.02, 1.968.624; 10/01, 172.03, 1.271.296 pessetes; 10/01, 172.04, 30.000; 10/01, 172.05, 44.495; 10/01, 181.00, 3.114.672».

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Tots els Grups estan d'acord a acceptar aquesta esmena transaccional? Algun torn a favor de l'esmena? El senyor Casals té la paraula.

El Sr. CASALS: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, direm molt breument que aquesta esmena transaccional és, en certa manera, per a rebaixar els vots particulars números 10 i 11 que havíem presentat per retornar o per recuperar el personal que havia estat retallat en Comissió. Podríem estendre'ns a justificar que, tot el personal, realment, el Departament el necessitava, però direm simplement que aquests dos caps de Serveis i aquests quatre administratius són destinats a cobrir places de caps de Serveis territorials per a permetre, així, doncs, la descentralització dels Serveis del Departament, i esperem, doncs, que podrà ser acceptat per tots els Grups.

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Algun torn en contra? *(Pausa.)* Bé, doncs, passem a votació aquesta esmena transaccional.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena transaccional presentada, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra, que es posin dempeus, si us plau.

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per 51 vots a

favor, cap en contra i 35 abstencions.

Passem ara a l'esmena 484 del Dictamen —la número 482 del Grup Socialista—, que, igualment com la número 485 del Dictamen —484 del Grup Socialista— tenia fet ja el torn a favor i quedava pendent de fer el torn de rèplica i la votació, evidentment. Per a fer el torn en contra d'aquestes esmenes? *(Pausa.)*

El Sr. CASALS: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, només direm breument que, tenint en compte que la primera d'aquestes dues esmenes del Grup Socialista és de rebaix de personal en el mateix grup o Capítol de personal que acabem d'augmentar ara fa un minut, per a recuperar unes places que eren necessàries, doncs, realment, entenem que la seva finalitat és contradictòria amb la d'aquesta esmena que acabem d'aprovar, i, per tant, nosaltres demanem que aquesta no s'aprovi, perquè no fóra bo, ara, rebaixar una cosa que acabem d'augmentar fa poca estona.

I quant a l'esmena número 485 —484 del Grup Socialista—, que propugna passar uns col·laboradors tècnics als serveis territorials, doncs nosaltres també demanem que no s'aprovi, perquè justament aquests dos caps de serveis que acabem d'aprovar també amb l'esmena anterior deu fer un parell de minuts, també ja van destinats a serveis territorials, i, per tant, creiem que ja queda palesa la preocupació del Departament per a descentralitzar les seves activitats i el seu servei.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Passem a votació, doncs, l'esmena 484.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena del Grup Socialista número 484 del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 55 en contra i 13 abstencions.

Passem ara a la votació de la número 485 del Dictamen, 484 del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus. *(El Sr. Martín i Toval s'aixeca per parlar.)*

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Què es vota ara, senyora Presidenta?

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: La 485 del Dictamen, número 484 del Grup Socialista.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Ja havia estat defensada?

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Havia estat defensada el primer dia, amb tot un paquet, i faltava fer només el torn en contra.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena ha quedat rebutjada per 39 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

La següent esmena que hem de veure és la número 499 del Dictamen, 313 del Grup del Partit Socialista Unificat. Per a defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat senyor Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Senyora Presidenta, amb tot el respecte, aquest Grup creiem que l'esmena 497 no ha estat defensada ni votada encara. En qualsevol cas, nosaltres retirem l'esmena 497.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: La 499, doncs, que és la següent esmena, per a defensar-la el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, un any més, i si en aquest no ens en sortim i l'any que ve encara hi ha lloc anunciem que ho repetirem, per demanar la supressió del Servei de Relacions Agràries del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Vam argumentar —ara fa un any, i ho tornem a repetir— que aquest és un Servei creat a imatge i semblança, en fotocòpia, del que és l'Institut de Relacions Agràries en l'Administració de l'Estat, que té un sentit en aquesta Administració de l'Estat en tant que marc globalitzador de les Cambres Agràries, que no el té a Catalunya en funció de la resolució adoptada entorn aquest tema per aquest mateix Parlament, i que és un instrument d'utilització exclusiva de finalitats, podríem dir-ne, entre cometes i sense que sigui el mot exacte, segurament electoralista. I no es tracta, senyor Casals, que quan nosaltres hi anem el Servei de Relacions Agràries ja en vingui, com va dir vostè ahir; malament aniria el Departament si els membres d'aquest Departament no estiguessin al corrent del que passa a Catalunya i no anessin amb una certa anticipació als llocs, en funció del coneixement exacte, puntual i concret que han de tenir d'aquestes situacions. Es tracta que qui ha d'anar als llocs a atendre els problemes és tot el Departament, són els Directors Generals, són els Caps de Servei, és el mateix Conseller, i no s'han d'utilitzar filtres com un Servei especial que no té cap altra finalitat que la d'oferir imatge, la de servir de pantalla, en definitiva, la d'utilitzar amb una finalitat concreta l'aiguabarreig partit-Departament, amb finalitats estrictament electorals.

Entenem, per tant, que és un Servei que no té raó d'existir, que és un Servei que fins a la data no ha demostrat quin és el treball que realitza a l'interior de la Conselleria, i que és un Servei que té com a única finalitat la d'anar oferint i escampant promeses per tot Catalunya sense cap mena d'aval, servint, per tant, exclusivament de filtre i impeding la relació directa entre els sindicats pagesos i l'Administració.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, primer, en llegir la motivació de l'esmena del Partit Socialista Unificat que diu, simplement, «no justificat», havíem tingut el dubte de si el que no estava justificada era la despesa dels 2.600.000 pessetes que es proposava al projecte de pressupost, però veiem que el Grup del Partit Socialista Unificat el que no considera justificada és la mateixa existència del mateix Servei. Quant a la quantitat, sí que direm que es pressuposta la mateixa quantitat que l'any passat el que va passar és que l'any passat, com que aquest Servei va començar a funcionar quan el Pressupost va ser aprovat, després de la remodelació de pressupost a final d'any, doncs, s'hi va consignar una xifra inferior, però aquest any, simplement, es torna a proposar la mateixa quantitat que l'any passat en el Pressupost original.

Aleshores, és una qüestió de discrepància, el Departament creu que aquest Servei ha d'existir, i, per això, el manté. Aquest Servei té com a tasca —segons el decret de creació que va aparèixer en el *Diari Oficial* número 70, del 25 juny de l'any 80— la de canalitzar els contactes i les relacions amb les diferents organitzacions i entitats de caire professional, socioeconòmic i agrari que hi ha a Catalunya. Jo vaig dir ahir, certament, que el que no era era un filtre, sinó que era un vehicle per a aquestes relacions, i creiem, per tant, molt lògic que això existeixi. La tasca d'aquest Servei, doncs, per connectar l'Administració i els administrats, ha posat en funcionament un seguit de taules sectorials que han donat lloc a importants realitzacions: entre altres, nosaltres citarem la de flors i plantes ornamentals que ha desplegat la creació del Mercat de Flors; la del vi, que va conduir a la confecció d'un document de propostes sobre les mesures necessàries per a la bona fi de les campanyes vitivinícoles; la de la fusta, que amb la col·laboració d'altres Departaments ha desenvolupat la formació de cooperatives de treballadors per a la neteja de boscos, amb les assegurances agràries, que es va aconseguir la signatura d'un protocol entre tots els sindicats agraris legalment constituïts a Catalunya per al foment del mutualisme agrari; podem esmentar també la dels fruits secs, que ha confeccionat un profund i ampli estudi econòmic d'aquest sector i de les seves problemàtiques, i, pel que fa a la del sector ramader, s'ha promogut i creat una associació catalana de majoristes de productes subnitaris, com a organització empresarial per a promoure la distribució d'aquests productes. Finalment, el Servei, en la seva qualitat de relacions públiques, treballa en la informació i assessorament del pagès, en xerrades explicatives del funcionament i coordinació del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, organitzant tota mena d'exposicions, fires i mercats agraris d'interès per als agricultors i ramaders del camp català.

En resum, senyores i senyors Diputats, que el Govern i el Grup que li dona suport considera plenament fonamentada i necessària l'existència d'aquest Servei i, per tant, vol mantenir el text del Dictamen en aquest punt i recomana a tota la Cambra el vot negatiu a aquesta esmena del Partit Socialista Unificat.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Abans de passar a la votació volia dir-li al senyor Maties Vives que l'esmena del Dictamen número 497 havia estat defensada quan havíem fet l'agrupació dels conceptes 252, havia estat defensada ja.

Passem ara a votació l'esmena 499, del número del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena número 499 ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 503, a la qual s'ha presentat una esmena transaccional, juntament amb altres esmenes, signada per tots els Grups parlamentaris. Podríem donar lectura a l'esmena transaccional abans de passar a la votació.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional per a

l'aplicació de 100 milions de pessetes del concepte 10.01.762.00, 5,24,168C, que comportaria la retirada de les esmenes 503, amb número del Dictamen del *Butlletí*, 503, 509, 510, 516, 517, 518, 521, 522, 524, 548 i 549.

»Al concepte 233.81, despeses de vehicles S.E.A., increment d'1.500.000 pessetes; al 234.81, comunicacions del S.E.A., nou concepte, 2 milions; al concepte 243.71, dietes concedides a alts càrrecs i personal, Servei de Capacitació Agrària, nou concepte, 1.500.000 pessetes; 252.821, publicacions, treballs i relacions públiques; 252.86, Servei de Protecció de Vegetals, increment de 500.000; al 252.81, Servei d'Extensió Agrària, increment de 500.000; al concepte 471.02, nuclis de control ramader, nou concepte, 10 milions; al 485.72, ajudes i assistència a centres de capacitació, increment d'1.500.000; al 486.00, ajudes a alumnes dels centres de capacitació del SSEC, per a homogeneïtzar el cost dels serveis, increment d'1 milió; al concepte 671.01, adquisició de vehicles per al SA, nou concepte, 10 milions de pessetes; al 661.01, foment del sindicalisme agrari, nou concepte, 20 milions; al 761.02, foment del motorisme agrari, nou concepte, 20 milions; al 761.00, el nom quedaria «foment del cooperativisme agrari», amb 42.500.000 pessetes; al 681.00, foment a la iniciativa privada i la instal·lació de telèfons rurals, fora de nuclis de població i en nuclis de població de menys de 50 habitants, increment de 30 milions de pessetes; i en el concepte 256.01, atencions dels centres comarcals de sanitat ramadera, nou concepte, 1.500.000 pessetes.»

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: És acceptada a tràmit aquesta esmena transaccional? Bé, llavors, per a la defensa d'aquesta esmena transaccional.. (*hom manifesta que no se'n vol fer la defensa*), no es fa defensa? Doncs passem a votació aquesta esmena transaccional, que comportaria la retirada de totes les esmenes que han estat ja llegides.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena transaccional?

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'esmena número 505, del text del Dictamen, 319 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a la seva defensa té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Sí, senyora Presidenta, la defensaríem conjuntament amb la 552, del text del Dictamen, que fa referència al mateix concepte, o a un concepte, si més no, similar. Es tracta, simplement, de defensar l'increment del Pressupost en un total de 6.500.000 pessetes, per tal de dotar dues partides de nova creació, una d'elles sota el concepte d'ajudes a la lluita contra la pedregada, i una altra de beques per a estudis de cara a enfocar aquesta mateixa lluita. Es tracta de fer possible, en un termini al més breu possible, de reduir el cost de les subvencions per a aquest tipus de lluites, estimulants els estudis en relació amb tot allò que hi fan referència, amb tot allò que l'afecten. Si les nostres dades són certes, durant l'any 81, 3.500.000 pessetes va ser el total del cost utilitzat a les comarques més directament afectades, com són les del Segrià i les seves rodalies; si les nostres dades són certes, no hi ha avui, a casa nostra, un tractament acurat i acabat d'aquest tema, i està

en discussió la utilització de sistemes tradicionals o la reconversió amb sistemes que avui es comencen a posar en pràctica, o des de fa molts pocs anys, en diferents països europeus, i es tracta, en definitiva, de fer possible, d'un costat, que mentre no estem a l'alçada tècnica suficient o no tinguem prou estudiat el mètode més eficaç de lluita a casa nostra contra la pedregada, sigui possible continuar atorgant aquestes ajudes als pagesos d'aquelles comarques, i estimular, per un altre indret, els estudis suficients per tal de lluitar-hi amb més eficàcia en el menor temps possible.

Esperem que aquesta esmena sigui una esmena que trobi la comprensió de totes les senyores i els senyors Diputats, i que en cas de ser aprovada pugui ser encomanada al Servei de Relacions Agràries que abans hem aprovat, que dit sigui de pas, i després de l'explicació del senyor Casals, el que proposarem l'any que ve no serà la supressió del Servei, sinó la supressió de la Conselleria i que quedi el Servei sol, que és el que ho fa tot. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS: Sí, senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, en la primera de les esmenes defensades pel senyor Vives, la 505, que és d'incrementar o crear una partida específica de beques per a estudis sobre la lluita contra la pedregada, simplement nosaltres el que hem de dir és que ja existeix la partida 483.01, becària d'investigació agrària i pesca, dotada amb 10.250.000 pessetes i, per tant, creiem que aquestes beques que proposen poden quedar perfectament incloses dintre d'aquest concepte, i que no cal crear un concepte nou. De tota manera, per la banda de la baixa que proposen, proposen dotar aquesta partida a base de treure 1.000 pessetes —que és una xifra molt petita— de la partida 641, de la Direcció General del Medi Rural —aquí potser no val la pena que ens estenguem a contraargumentar—, però sí que volen treure 3.499.000 pessetes del concepte 10.04, Medi Rural, Equilibris Biològics. Aleshores, és clar, aquest concepte, que està dotat amb 12 milions de pessetes, creiem que tampoc no es pot reduir, perquè es tracta d'una partida destinada a la detecció dels desequilibris biològics, tractaments preventius i eliminació de focus, tractament de contaminacions, epizooties i zoonosis dels animals salvatges. Es tracta d'uns tractaments preventius o d'eliminació localitzada de focus de malalties produïdes per insectes perjudicials i fins i tot plantes fanerògames paràsites com és ara el vosc a la Vall d'Aran.

Són els casos en què en general és més important el tractament mecànic que no pas el químic. Hi ha aquí els tractaments de la processonària amb mitjans manuals, tractaments amb injeccions d'herbicida dels avets de la Vall d'Aran, tractaments individuals dels arbres de repoblació recents i tractaments contra l'insecte perforador dels arbres en peu.

Aquestes accions previstes són molt variables i són en funció de la malaltia que es tracti, però es pot fer una avaluació que caldrà tractar 1.200 ha i s'avalua un cost de 10.000 pessetes per ha, a les comarques d'Osona, Bages, Tarragona, Terra Alta i Ribera d'Ebre. Tractament de la processonària, tractament de pollancres a l'Alt Urgell, Cerdanya i Ripollès, i tractament contra l'insecte perforador i processonària a la Vall d'Aran.

Per tant, quant al que fa referència a l'esmena 505, número

319 del Partit Socialista Unificat, creiem que el finançament que proposen no és adequat, perquè no es pot rebaixar aquesta partida d'equilibris biològics.

Quant a l'esmena 552, que es tracta d'incrementar en 3 milions de pessetes aquesta partida també d'ajuda a la lluita contra la pedregada, el que direm és que l'augment proposat és superior en un milió de pessetes a la quantitat de l'any anterior i que això significa un increment d'un 50%. Per tant, atesa la poca disponibilitat de recursos creiem que és una partida suficient i que tampoc no podia augmentar-se almenys en detriment de la partida que ells proposen, que és la de granges, parcs cinegètics i piscifactories de la Direcció General del Medi Rural.

Sobre la base, doncs, d'aquestes argumentacions, nosaltres demanem que siguin rebutjades aquestes dues esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Per una qüestió d'ordre, senyora Presidenta. És que el Diputat senyor Casals ha anunciat que el concepte de beques d'estudi sobre la lluita contra la pedregada podia quedar subsumit dintre del concepte 483.01. És per demanar en tot cas aclariment de si això és així, ja que en cas de resposta afirmativa nosaltres retirariem aquestes dues esmenes, entenent que aquest tipus de beques d'estudis per a la lluita contra la pedregada queden incloses en el pressupost d'enguany al concepte 483.01. Simplement demanar esclariement d'això.

El Sr. CASALS (*de l'escó estant*): Efectivament, hi queden incloses.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Retirariem les dues esmenes, senyora Presidenta, en funció de l'explicació afirmativa.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Gràcies. Passem ara, doncs, a l'esmena número 506 del Dictamen, la número 320 del Partit Socialista Unificat.

Per a la seva defensa?

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): El Diputat senyor Lluís Medir.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: El senyor Lluís Medir té la paraula per a la seva defensa.

El Sr. MEDIR: Senyora Presidenta, si no hi tingués inconvenient defensaria conjuntament les esmenes 506 del Dictamen, 550 i 551 del Dictamen, donat que la temàtica és coincident en bona part.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: D'acord!

El Sr. MEDIR: Senyora Presidenta, senyores Diputades, senyors Diputats, he fet aquest agrupament perquè hi ha una mateixa base en aquestes tres esmenes, i vull començar expressant-los una doble preocupació quan surto a defensar aquestes esmenes en nom del meu Grup parlamentari. Una doble preocupació perquè es basa en la preocupació per a dotar d'un suport tècnic el sector agrari, que el nostre Grup ha sentit i ha manifestat repetides vegades en aquesta Cambra des d'aquesta tribuna, un sector tècnic, un ajut tècnic, un suport tècnic a tot el sector agrari tradicional, agricultura pròpiament dita, ramaderia, boscos, pesca. I una preocupació pel poc cas que se'ns ha fet, perquè repetides vegades hem intervingut sobre el tema i l'èxit ha estat sempre molt minvat.

Aquí aquestes tres esmenes incideixen en aquesta direcció des de diversos punts de vista.

La primera d'elles, la 506, 320 de la nostra ordenació, demana un increment en un concepte que ens sembla impor-

tantíssim en aquests moments i que ens sembla que ve molt infradotat en el Dictamen de la Comissió. És un increment de fins a 4.023.000 pessetes per a augmentar la dotació amb beques a titulats que facin estudis i que ajudin a preparar l'entrada a la Comunitat Econòmica Europea del sector agrari català.

Excuso dir-los que aquest és un fet que serà decisiu en la història del camp català, com ho serà en tots els camps i sectors econòmics del nostre país i que cal preparar-lo a fi i efecte que els costos d'aquesta operació siguin al menys traumàtics possible, i que, per tant, cal demanar un esforç més gran del que hi ha en aquests moments en el Dictamen de la Comissió de cara a preparar-nos per a aquesta entrada.

La segona d'aquestes esmenes és d'una importància capital també per al nostre Grup, perquè es tracta d'incrementar en 13 milions de pessetes la quantitat per el conveni que ja està establert entre el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i la Universitat Politècnica.

Un conveni que, ja dic, no és una iniciativa nova, ni és una iniciativa nostra, sinó del mateix Departament, que va ser signat l'any 80, que és plenament justificat, absolutament necessari, però que va fent, podríem dir-ne, la viu-viu, i que amb els 2 milions de pessetes que hi ha pressupostats en aquest moment en el Dictamen de la Comissió difícilment podrà tenir un paper més important. I difícilment el podrà tenir, sobretot, si veiem ja quines conclusions, en la marxa des de l'any 80 que es va signar aquest Conveni i quins treballs té endegats el Departament d'Agricultura amb la Universitat Politècnica, repeteixo, des de l'any 80.

Hi ha en aquests moments unes disset iniciatives en marxa, distribuïdes en projectes d'investigació, distribuïdes en accions docents i distribuïdes en prestacions de serveis. Jo els vull llegir, els vull donar coneixement d'alguns dels projectes d'investigació que són en marxa i fer-los reflexionar sobre la importància extraordinària que poden tenir per a la nostra agricultura en aquests moments, per al nostre sector agrari.

Per exemple, caracteritzacions físico-químiques i valor agro-nòmic dels fangs residuals de depuradores urbanes —després parlarem de la utilització d'aigües també i de les depuradores urbanes, en una altra esmena.

Sistemes d'engreix de vedells fent ús màxim de farratges i subproductes, amb tota la importància que té això en el sentit d'anar disminuint la dependència de pinsos, i per tant donant més autonomia a la nostra agricultura.

Control de les característiques i classificació de les aigües superficials del baix Ter, utilitzades per a recs —m'estalvio de fer-los reflexionar sobre això perquè la seva importància és prou patent. Estudi edafològic de comarques catalanes. Tecnologia d'hivernacles, amb un clima millor per als hivernacles —nosaltres estem darrera de països com Holanda, que tenen una tecnologia molt més avançada en hivernacles quan les nostres condicions objectives, des del punt de vista climàtic, són millors per a competir-hi. Anàlisi d'aspectes edafoclimàtics de cultius hidropònics, etc. Activitats docents —tornariem a trobar el tema dels hivernacles, en les activitats docents. Prestació de serveis; vull remarcar-los la importància del banc de dades de sòls, aigües i clima de Catalunya.

És a dir, tot això, si haguéssim de fer-hi front amb tot aquest programa d'investigació, i d'altres que podríem anar

ampliant sobre la base dels 2 milions de pessetes que hi ha a la partida, creiem que no tiràrem endavant pràcticament res.

L'esmena 651 és una esmena que també va ser tractada l'any passat en aquesta mateixa tribuna, és la qüestió de les beques, beques per a serveis agraris. Nosaltres proposem d'afegir-hi una vegada més, com vam fer l'any passat, Servei de Pesca. En l'esmena anterior se'ns hi ha afegit ja el Servei de lluita contra la pedregada, amb la qual cosa se'ns donen encara més arguments per a defensar ara aquesta ampliació. Perquè, bé, si el Servei de pedregada, que no hi estava en principi inclòs, sembla que ara també s'inclou en aquest paquet, és evident que encara se'ns queda més curt i que per tant fa més justificada la nostra esmena en el sentit de demanar aquest increment de diners.

Nosaltres aquíensem que sobre els 9 milions, perdó, sobre els 10.250.000 pessetes que hi ha pressupostats enguany en aquests moments, caldria afegir-hi una xifra de 9.750.000, amb aquesta voluntat d'ampliació cap a sectors que no seran tractats i amb la voluntat, una vegada més, d'explicar la concepció que tenim sobre això, que és una labor assistencial immediata de cara al mateix pagès o al pescador. Nosaltres hem demanat també, com el Servei de Pesca... L'any passat se'ns va contestar que aquesta no és la solució per al sector; evidentment, aquesta no és la solució, però és que durant un any no s'ha fet absolutament res. Ni això; si s'hagués començat per això com a mínim hauríem tingut aquest nivell mínim d'assistència tècnica.

Bé aquesta és la filosofia, el fonament per a la defensa d'aquestes tres esmenes. Però jo no vull pas acabar sense fer-los patent també una certa esperança que podrem tirar endavant aquestes esmenes, vist com han anat algunes de les votacions que s'han fet en aquest hemicicle fins ara.

Una esperança basada en la font de finançament precisament que nosaltres plantejem per a aquestes esmenes. Perquè les fonts de finançament són les següents: Dues d'elles, amb un total de 22.750.000 pessetes, anirien a càrrec d'unes partides que estan disposades per a piscifactories i altres serveis semblants, reserves cinegètiques de l'antic ICONA. I un tercer bloc d'aquest traspàs de diners aniria a càrrec dels xalets forestals, també de l'antic servei d'ICONA.

Bé, aquí, en aquest Parlament, el divendres a la tarda, va manifestar la majoria una molt lloable preocupació per a augmentar les fonts i recursos econòmics en aquest pressupost per a la investigació, i es va arribar, en aquesta preocupació, fins al sacrifici de reduir 40 milions d'establiments escolars per a dotar millor la CIRIT.

Jo hauria argumentat sobre la necessitat o sobre la innecessitat d'aquestes partides de les piscifactories dels xalets forestals, el discutibles que són, però no ho vull fer. No ho vull fer, perquè em sembla que vostès mateixos, els senyors de la majoria, m'han donat el millor argument, i el millor argument és que per a la investigació se sacrifiquen fins i tot construccions escolars. Com no podrem, doncs, sacrificar la cria de peixets si vam sacrificar l'educació dels infants en funció de la investigació.

En aquesta confiança, doncs, que tindrà més importància l'educació dels infants que la cria de peixets és que jo els demano el vot afirmatiu a aquestes esmenes.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per al torn en contra té la paraula el Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, farem aquest torn en contra conjuntament a les tres esmenes que s'han defensat agrupadament 506, 550 i 551 del Dictamen.

Si comencem per la primera, la 506 del Dictamen, constatem que en el concepte pel qual es vol incrementar la dotació hi ha 977.000 pessetes i que l'esmena número 506 proposa d'afegir-hi 4.023.000, o sigui, per a arrodonir la xifra, 5 milions.

Simplement direm que per aquest cantó de l'alça que el Departament no creu oportú augmentar aquesta partida en una quantitat tan desproporcionada per un sol fi específic, i, si ens fixem pel cantó de la baixa que proposen de treure 4 milions de pessetes del concepte de la Direcció General del Medi Rural i repoblació de marges, creiem que d'aquesta partida de 8 milions de pessetes, tampoc no se'n poden treure 4, deixada a la meitat, perquè es tracta de l'estimació i repoblació de riberes —l'estimació de riberes és la delimitació entre els terrenys públics i els terrenys privats en els llits dels rius, que és el que en castellà en diuen el «deslinde»— i es tracta de la repoblació de riberes amb pollancres i espècies de creixement ràpid per a l'estabilització i aprofitament de les riberes dels rius i els rierols que passen pel domini públic.

Aleshores, hi ha uns projectes previstos a les riberes del Besòs, de la Tordera, el Cardener, del Llobregat, Fluvià, Segre, Noguera Pallaresa i Francolí. I els projectes que en aquest moment ja estan redactats són, concretament, el de la repoblació de riberes al Cardener, Navars i Castelladral, repoblació de la ribera del Llobregat, a Pallegà, i repoblació al Ter, Jafre de Ter. Per tant, creiem que no és oportú, en relació amb aquesta esmena 506, de treure aquesta suma de 4 milions de pessetes d'aquesta partida de repoblacions de marges.

Quant a la 550, que es tracta d'augmentar aquesta xifra del conveni de la Universitat Politècnica... Bé, el conveni ja està establert per a aquest any; en tot cas hauríem de parlar de modificar o si es fa un nou conveni o s'acorda una nova xifra per a una pròxima anualitat, però per a aquest any el conveni ja és fet i la xifra és ferma, la xifra existent. De més a més, fixem-nos que aquesta esmena 550 pretén treure 13 milions de pessetes d'aquest concepte de granges, parcs cinegètics i piscifactories, però després hi ha l'esmena següent que pretén treure'n 9.750.000. Diguem que això fa a la pràctica treure 23 milions d'aquesta partida.

Quant a la 551, l'esmena 551, que és d'afegir aquestes 9.750.000 pessetes als becaris d'investigació agrària i pesca, és clar, direm que és aquest mateix concepte, el 483/01, a què ens hem referit abans, de beques per a investigació agrària i pesca, i, per tant, doncs, totes les beques que es demanin ja queden incloses dintre d'aquest concepte, sense que es cregui que cal augmentar la seva dotació.

Quant a la baixa per aquestes dues darreres esmenes, la 550 i la 551, que es proposen d'aquí a les granges i parcs cinegètics, direm que, a més a més, amb l'esmena anterior del PSUC que s'ha rebutjat en el torn anterior, entre totes tres preveien treure 25.750.000 pessetes. Ara entre aquestes dues que queden vives fins aquest moment s'han de treure 23 milions. I vull justificar també que en aquesta partida de la Direcció Ge-

neral del Medi Rural creiem que no es poden fer aquestes baixes, perquè aquesta partida està destinada a la creació, instal·lació i funcionament de granges i parcs cinegètics, piscifactories i centres d'aqüicultura, el funcionament i sosteniment dels vedats socials de caça —caça controlada, refugis de caça, vedats de pesca, repoblacions cinegètiques i piscícoles, adequació de cursos d'aigua per a millorar el medi agrícola— i per a adequació d'àrees, rutes i nuclis recreatius i les seves zones d'influència, instal·lació i funcionament d'aules de natura, les accions previstes són a la Granja de Torreferrussa, al Vallès Occidental, Granja de Galls de Bosc, d'Esterri d'Àneu (Pallars Sobirà), centres de recuperació de rapinyaires, al Vallès i al Segrià, i piscifactories de Cabdella i Bagà, el laboratori piscícola d'Olot (Garrotxa), zona de caça controlada al Berguedà i a la Conca del Barberà, i per a nuclis recreatius a la Cerdanya, Ripollès, Berguedà, Baix Llobregat, Alt i Baix Empordà, Garrotxa, Gironès, Vall d'Aran, Pallars Jussà i Sobirà, Terra Alta i Solsonès. Podria llegir-los, senyores i senyors Diputats, tota la llista d'aquests projectes, amb expressió dels imports econòmics. En tot cas, són a disposició dels Grups que vulguin veure-la, però potser valdria més que no ens estenguéssim més en aquesta justificació, atès que ja tenim la llista detallada de tots aquests projectes que són previstos per aquest concepte.

Per totes aquestes causes, nosaltres, doncs, mantenim el Dictamen i, per tant, demanem el vot en contra d'aquestes tres esmenes.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Passem ara a votació les esmenes números 506, 550 i 551 del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de les esmenes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

Les esmenes han estat rebutjades per 44 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 508 del Dictamen, número 496 del Grup del Partit Socialista.

Per a la seva defensa...?

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*): Aquesta està retirada.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Passem ara a la número 511 del Dictamen, que és la número 323 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a la seva defensa té la paraula el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, en realitat un té la temptació de no sortir a defensar cap més esmena d'aquesta mena, com la 511. És clar, el senyor Casals diu: «bé, si tenim firmat el conveni amb la universitat, ara no podem modificar la quantitat.» Escolti, aleshores què estem fent aquí? Discutint el pressupost? Discutint l'aportació de la Generalitat a tal o tal institució? Discutint tal o tal tipus d'actitud de partida o de concepte pressupostari? O sobre la base de tot allò que tenen signat no podem modificar absolutament res? És clar, aquesta és una esmena que proposa suprimir una partida, no tant perquè no estiguem d'acord amb el fons d'aquesta, sinó perquè no hem escoltat encara les explicacions

que des de fa més d'un any estem reclamant. Es tracta de la construcció a la comarca del Maresme d'un mercat de flors, partida que anava consignada en el Primer Pla d'Obres Públiques de la Generalitat del 81 i que se'ns explicarà amb els criteris illuminats del senyor Casals, de dir que és la segona anualitat, i com que ja vam fer la primera, ara no la podem modificar i, per tant, no la podem tocar, aquesta partida.

Bé, jo voldria dir que el nostre Grup parlamentari està completament d'acord amb la construcció d'un mercat de flors i que està completament d'acord amb la construcció d'aquest mercat a la comarca del Maresme. Ara bé, el que el nostre Grup parlamentari no pot acceptar és que fins avui hàgim aprovat ja una despesa de 350 milions de pessetes, és a dir, o, per entendre'ns, en números, quatre vegades un import que representa, multiplicat per quatre, el que destinarem enguany a la innovació i a la modernització tecnològica en les explotacions agràries, o bé que representa quatre vegades la partida que destinarem a la instal·lació de telèfons rurals, o bé que representa quatre vegades la partida que destinarem a repoblacions forestals ordinàries, i, per tant, estem parlant de xifres d'ampli abast —343.036 milions de pessetes— en un concepte, «Construcció del mercat de flors», la ubicació del qual, definitivament, el Consell Executiu ha decidit —i és un tema en el qual no entro—, però que encara no ens ha explicat quins són els criteris de gestió d'aquest mercat de flors.

El senyor Subirà, expert parlamentari —i sobretot de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupostos—, ens explicava en Comissió: «bé, els criteris no són matèria de pressupostos, això és matèria, en tot cas, d'altres terrenys de discussió, d'altres llocs per a discutir-ho; facin una pregunta, facin una interpellació.» Escolti, el Parlament de Catalunya, quan aprova una dotació de 43 milions de pessetes, que sumen 300 milions de despeses inicials —suposem que són 300 milions, perquè en l'especificació del Primer Pla d'Obres Públiques, el debat del qual es va portar a aquesta Cambra a partir d'una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya—, aquesta quantitat no apareix en l'especificació, en el detall de les inversions d'aquell Primer Pla d'Obres Públiques; suposem que continuïn sent 300 milions. 300 més 43 crec que és una despesa suficientment important, que és un diner públic suficientment important perquè el Parlament de Catalunya, en el moment d'aprovar la seva destinació, en el moment d'aprovar que realment s'inverteixi en aquell concepte per al qual està previst, concepte que nosaltres compartim plenament, sapiguem, almenys, amb quins criteris de gestió es regirà aquest mercat de flors, no fos cas que estiguéssim llençant diners al mar, al costat del Maresme, o diners a les butxaques de segons quins comerciants en matèria de flors.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per al torn en contra té la paraula el Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, tenint en compte que el Grup del Partit Socialista Unificat no impugna pas ni el concepte ni la quantitat, donarem una informació resumida per al coneixement de la Cambra sobre aquest mercat de flors.

És evident que el desenvolupament de la floricultura al Maresme està condicionada per un conjunt de factors determinants. D'una banda, el conreu de flors i plantes ornamentals

pot ésser molt intensiu i d'alt rendiment. Per a poder ser així requereix una tecnologia sofisticada, i tot això, unit a la realitat d'aquesta zona agrícola i urbanística alhora, provoca tensions de tota mena. D'altra banda, davant la necessitat de gaudir d'una producció qualificada i transparent i una organitzada comercialització, tant cap al mercat nacional com en previsió de la integració en un futur pròxim al Mercat Comú, es va arribar a la conclusió de la necessitat imperiosa de la creació i posada en marxa d'un mercat de flors i plantes ornamentals.

Així, doncs, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca es va posar en contacte amb aquest sector, àmpliament representat, de flors i plantes ornamentals, que va coincidir plenament en aquesta necessitat. Posats a treballar conjuntament, es va demanar a entitats públiques i privades que oferissin terrenys adients per a la construcció del futur mercat. Estudiades les característiques d'aquestes ofertes, i sempre comptant amb l'opinió del sector, i després de successives eliminacions, es va escollir el terreny de Vilassar de Mar per a la seva localització, per ser la zona més productora i l'oferta més barata. Aleshores, un cop resolta la ubicació, i trobant-se els tràmits de compra pràcticament assolits, en aquests moments s'ha entrat de ple en l'elaboració de l'esquema de funcionament del mercat i així poder començar les obres.

El futur mercat de flors de Catalunya, en la seva qualitat de públic, tindrà com a objectiu bàsic que la producció tingui un lloc on pugui mostrar i vendre el seu producte amb total llibertat i on es fixi el just preu amb total transparència, tot intentant que el productor i el comerciant es trobin en tot moment amb comoditats i facilitats de tota mena —instal·lacions, comunicacions, serveis auxiliars, etc. La construcció d'un mercat adequat bàsicament a les necessitats de la floricultura catalana i amb una ubicació que sigui en una àrea intensiva com és el Maresme comporta unes despeses, tant en la compra de terrenys com en la infraestructura i les instal·lacions, importants, però si les comparem amb altres mercats existents a Europa, veurem, en primer lloc, la importància que un mercat representa per a la producció i el comerç de la flor, i, en segon lloc, el moviment econòmic i social que se'n deriva.

Per tant, creiem plenament justificada la inversió que es va fer a càrrec del deute públic, que suposava la quantitat de 256, gairebé 257 milions de pessetes, i el complement de 43 milions de pessetes que es proposa en els pressupostos d'enguany. Considerem que amb aquesta mesura l'Administració catalana situa un sector, com és el de la flor i plantes ornamentals, al nivell que li permetrà defensar-se i competir amb qualsevol altre país amb sectors fortament estructurats i preparats comercialment. I és en aquest sentit, doncs, que nosaltres demanem a la Cambra que voti en contra d'aquesta esmena de supressió i mantingui la consignació prevista en el Dictamen.

Moltes gràcies, senyora Presidenta. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyora Presidenta, a partir de les explicacions donades, retirem l'esmena.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Gràcies.

Bé, ara la número 512 del text del Dictamen, la número 324 del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ: La retirem, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: La número 513, número 500 del Partit Socialista.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Senyora Presidenta, com a conseqüència de la presentació de l'esmena transaccional abans llegida, resultaven retirades per aquella esmena transaccional les esmenes 500 —numeració del nostre Grup, senyora Presidenta—, 504, 505 i 510, a part de 522, 523 i 524. Ho dic perquè així ens evitarem que després tornin a sortir.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Perdó, a aquesta esmena, la número 513 del text del Dictamen, la 500 del Partit Socialista, no s'havia fet cap transacció encara, sinó que hi ha una esmena transaccional aquí que ara m'ha arribat, però no estava encara votada.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Segur, senyora Presidenta, que és per a la 500? No deu ser per a la 502 o per a la 503?

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: No, n'hi ha una altra també per la 502, però n'hi ha una a la 500 del Grup Socialista, que presenta el Grup parlamentari de Convergència i Unió, signada pel senyor Casals.

El Sr. CASALS (*de l'escó estant*): Senyora Presidenta, potser ha estat un error meu. Jo la vaig presentar ahir, però l'he retirada. En tot cas, potser m'he equivocat de papers, però, efectivament, està retirada.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Bé, aleshores no hi ha cap transaccional, per tant, vol dir que s'ha de defensar encara.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: No, no, senyora Presidenta, el que volia dir és que aquesta esmena està integrada. (*Pausa.*) Senyora Presidenta, estiguin o no estiguin integrades, queden retirades, als efectes del debat, les esmenes 500, 504, 505, 510, 506, 522, 523 i 524. I queden, per tant, vives només les esmenes del nostre Grup, pel que fa a aquest Departament d'Agricultura, 502 i 503 de la nostra numeració. (*El Sr. Subirà i Claus s'aixeca per parlar.*)

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): El nostre Grup demanaria, si fos possible, que es donés la numeració d'aquestes esmenes d'acord amb la numeració del text del Dictamen per a facilitar l'ordenació dels papers.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: La 500 és la 513, la 504 és la 525, la 505 correspon a la 527, la 510 correspon a la 535... (*Pausa.*) Ara passem a l'esmena número 514, esmena 165 del Grup parlamentari de Centristes, en la qual s'ha de fer aquella observació que els 40 milions quedaven reduïts a 20 milions per una esmena anterior.

El Sr. PEDRÓS (*de l'escó estant*): Nosaltres voldríem tractar aquestes dues esmenes conjuntament, i volia dir d'entrada que l'esmena 166 nostra, que es correspon amb el número 515 del Dictamen, està efectivament decaiguda mitjançant una esmena transaccional que hem aprovat abans perquè, de fet, en retirar-li el finançament en favor d'aquella esmena transaccional, aquesta nostra queda decaiguda. Em refereixo a la 166, que és l'esmena transaccional que comportava la retirada del 489, 493, etc., que ja hem aprovat abans.

Pel que fa a l'esmena 165, jo voldria dir que la quantitat que aleshores quedaria formalment és de 5 milions de pessetes, i no 20, perquè els altres 15, de la reducció en el 10.01 del concepte 761.00, també han estat fruit de la mateixa transacció a què em referia abans. I, fins i tot, dels 5 milions restants, jo voldria dir que, per 2 milions i mig, que és el que quedaria en aquesta partida, retirem l'esmena; i, en canvi, hi ha una esmena transaccional que aniria a finançar aquests 2 milions i

mig que resten aquí per a finançar l'esmena 566 del Dictamen, que correspon a l'esmena 372 del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

La Sra. VICE-PRESIDENTA: Perdó, la 566 ha dit?

El Sr. PEDRÓS: Sí, és a dir que, en net, nosaltres retirem les dues esmenes, la 166 perquè ha quedat decaiguda i la 165 perquè ja l'hem anat despullant de finançament. Ens quedaria el finançament de 5 milions, dels quals 5 milions, dos i mig són acceptats en una esmena transaccional per tots els Grups parlamentaris, que és per a donar finançament, per 2 milions i mig, a l'esmena 566 en el text del Dictamen, que correspon a l'esmena 372 del Grup parlamentari del PSUC, i per la resta, que és el que ens quedaria a nosaltres, de 2 milions i mig, nosaltres retirem l'esmena, amb la qual cosa deixem també lliures aquests 2 milions i mig.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: D'acord. Molt bé.

Ara, perquè totes les esmenes que venien havien estat ja transaccionades amb aquella primera que havíem vist, ve la número 520, número 502 del text del Grup dels Socialistes, 520 del text del Dictamen, en la qual.. *(Pausa.)* Perdó, ha estat un error.

L'esmena 519 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a la seva defensa té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, molt breument per a defensar una esmena que no afecta partida pressupostària de cap tipus, sinó simplement un dels conceptes que apareixen en el Pressupost. Es tracta de la dotació inicial de 180 milions de pessetes que, en aquest moment, queda reduïda a 80 milions, en virtut d'una esmena que hi va haver en Comissió i que va ser aprovada per aquesta, el títol de la qual és «Foment d'inversions d'actualització i modernització tecnològica». Nosaltres proposàvem afegir, en aquest concepte, el següent: «Foment d'inversions d'actualització i modernització tecnològica a les empreses agràries d'explotació familiar».

Vam afirmar que aquest era un concepte que desitjàvem que sortís explícitament en el pressupost i explícitament en les partides que feien referència al Capítol VII de la Secretaria General Tècnica. Enteníem que és una qüestió que fins a la data es podia argumentar que no era bo incorporar-ho perquè no estava definit què era exactament l'explotació familiar, que avui subsisteixen encara moltes dificultats per arribar-ho a definir però que, sobre la base de la llei aprovada pel Congrés dels Diputats de Madrid, és possible arribar amb una certa tranquil·litat a definir quines podrien ser les explotacions familiars a casa nostra.

Vam afirmar també que ho fèiem com a explicació d'una voluntat que el Grup que dona permanentment suport al Govern, com recordava ahir el Diputat senyor Pere Ayguadé amb la lectura del document-programa electoral, havia afirmat que pensava defensar en el Parlament de Catalunya i, per tant, li oferíem la possibilitat que ho fes així sobre la base d'acceptar aquesta esmena conceptual del Grup parlamentari del PSU.

En Comissió vam dir, i ho repetim aquí, que estàvem oberts a qualsevol tipus de transaccional que col·loqués aquest concepte en el 762.01 o en qualsevol altre del Capítol VII de la Secretaria General Tècnica. Se'ns va dir que no. Aquests dies se'ns ha explicat, en els comentaris que hem fet al llarg del

debat de pressupostos, que era segurament possible i factible trobar una sortida a aquest tema, fins i tot se'ns han ensenyat textos escrits que nosaltres, repeteixo, hem acceptat a ulls clucs, entenent que l'important, en el pressupost del 82, era l'aparició del concepte en el mateix document pressupostari, com a base de possibles actuacions ulteriors.

Per tant, que quedi clar, i amb això acabem, que nosaltres estem oberts a qualsevol tipus de transaccional que incorpori el concepte en el pressupost, entenent que, d'aquesta manera, donarem, tots plegats, compliment a un objectiu, a una base, a una definició d'explotacions agràries, que tots coincidim a afirmar que són la base de tota la nostra política que cal fer, des d'ahir i des de demà, per Catalunya, en el sector.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Bé, pel torn en contra... *(Pausa.)* De tota manera, abans volia dir que hi havia una transaccional presentada a aquesta esmena que implicava també l'esmena número 520, la 502 del Grup Socialista. Però a la 520 hi havia també una altra esmena transaccional..

El Sr. CASALS *(de l'escó estant)*: Sí, senyora Presidenta, en part jo m'havia aixecat per dir el que ja ha dit, però també era per dir que aquesta transaccional que havíem presentat nosaltres a l'esmena 520 del Dictamen, 502 del Grup Socialista, la retirem en benefici d'aquesta que també tenim notícies que ha estat presentada i, per tant, assumiria una transacció a la totalitat d'aquestes dues.

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Podríem llegir el text de l'esmena transaccional per veure si tots els Grups estan d'acord que s'inclogui el seu debat.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena 502 del Grup Socialista i 329 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya que es corresponen, respectivament, amb la 520 i la 519 del Dictamen: el concepte 762.00 del Servei 10, secció 01, «Foment d'inversions d'actualització i modernització tecnològica», 80 milions de pessetes.

El text transaccional que es proposa és afegir «preferentment a l'explotació familiar pagesa amb informe del Consell d'Agricultura, Ramaderia i Boscos».

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Tots els Grups estan d'acord a veure aquesta transaccional? *(Pausa.)* Passem, doncs, a votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena transaccional, que es posin dempeus.

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ve ara un vot *(Pausa.)* Ve ara una altra esmena transaccional, la número 523 del Dictamen, l'esmena número 503 del Grup Socialista, a la qual hi ha presentada també una esmena transaccional, a la lectura de la qual procedirem per veure si tots els Grups hi estan d'acord.

El Sr. SECRETARI PRIMER: El concepte pressupostari 10.01.764.61. Esmena transaccional a la número 603 del Grup Socialista, que es correspon amb la 523 del Dictamen: substituir l'addició proposada al títol del concepte per «previ informe del Consell d'Agricultura, Ramaderia i Boscos».

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Tots els Grups parlamentaris estan d'acord amb l'admissió a tràmit d'aquesta esmena? *(Pausa.)* Passem, doncs, a votació aquesta esmena

transaccional, o es vol fer la defensa del... No? Doncs, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena transaccional, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Anem ara a l'esmena número 528 del text del Dictamen, l'esmena número 340 del Partit Socialista Unificat. *(Pausa.)* Retirada?

L'esmena número 529, 341 del Partit Socialista Unificat, per a la defensa de la qual té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES *(de l'escó estant)*: Sí, des de l'escó mateix, senyora Presidenta, ja que es tracta d'una simple demanda d'informació, que no va ser atesa en Comissió, en el concepte de «Prevenció i lluita contra agents nocius».

Nosaltres preguntàvem, en Comissió, quin tipus d'agents podia afectar això, amb quin tipus de conreus es pensava treballar i, en definitiva, quina era la previsió del Departament per tal que la demanda des del sector no arribés amb retard. Se'ns va explicar que tot estava pendent de la demanda. Vam argumentar que el mes de maig, explicar això quan ja havien aparegut diverses ordres en el *Diari Oficial de la Generalitat* era, si més no, discutible i, per tant, reiterem en el Ple, lamentant-ho, perquè entenem que són esmenes que no haurien d'arribar al Plenari del Parlament de Catalunya, la informació en relació amb el tema.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a un torn en contra, el senyor Casals.

El Sr. CASALS: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, amb molt de gust donarem informació sobre aquesta partida, tal com demana el Diputat senyor Vives.

A càrrec d'aquesta partida es desenvolupa l'activitat del Servei de Protecció dels Vegetals, procedent de les partides incloses en el Pressupost de 1982 del Ministeri d'Agricultura a l'organisme autònom del «Servicio de Defensa contra plagas e inspección fitopatológica».

Es tracta, en primer lloc, o sigui, hi ha diferents epígrafs, un seguiment de paràsits, campanyes fitosanitàries, fisiopaties i establiment de xarxes d'avís. El seguiment dels paràsits, per tal de poder informar els agricultors dels moments més adequats de tractament, és una de les activitats bàsiques del Servei de Protecció dels Vegetals. Cal distingir entre el seguiment dels paràsits animals i paràsits vegetals. El seguiment dels paràsits animals es realitza mitjançant hormones sexuals, observació directa en el camp, atraients alimentaris i trampes lluminoses. En total, els paràsits animals dels quals es projecta efectuar el seguiment i dels quals, en la seva major part, s'informarà en els butlletins d'avisos sobre moments i mètodes més adients per a combatre'ls, serà d'uns quaranta-vuit. La inversió en adquisició d'hormones sexuals per a efectuar el seguiment representa gairebé un milió de pessetes i, a més a més, cal comptar amb els continus desplaçaments que representa el seguiment d'aquests paràsits.

Quant als paràsits vegetals, el seu seguiment s'efectua mitjançant aparells meteorològics estratègicament distribuïts, i ac-

tualment el Servei ja compta amb alguna xarxa de seguiment però cal completar-la i crear-ne de noves, amb adquisició de nous aparells.

Campanyes fitosanitàries. Cal considerar, en primer lloc, les campanyes que són regulades per a tot l'Estat, la realització de les quals a Catalunya correspon al Servei de Protecció dels Vegetals, com són l'escarabat de la patata, la mosca de l'olivera, la mosca de la fruita, la processonària del pi, i direm que l'Estat dedica a aquestes campanyes uns pressupostos molt elevats, que s'espera que, l'any 82, siguin de l'ordre dels 1.400 milions de pessetes.

D'altra banda, hi ha les campanyes que pot planificar la Generalitat, per a les quals es té en compte, únicament, una part d'aquesta partida d'11.635.000 pessetes —objecte d'aquest informe—, per la qual cosa cal efectuar les inversions de forma molt selectiva, normalment destinades a solucionar focus de plaga, especialment problemàtics.

L'any 81 es van realitzar campanyes contra focus d'aranya en vinya, d'ajuda per a recuperació dels efectes de les pedregades, per a la desratització, etc. Per la seva essència d'aquestes campanyes no resulta possible preveure la totalitat d'actuacions a realitzar el 1982, però, de moment, ja hi ha programades campanyes contra els talps al Pirineu, les rates al Delta de l'Ebre, el barrinador de la fusta de l'avellaner i focus d'aranya en vinya, etc. I s'han rebut moltes altres sollicituds d'actuacions, entre les quals es troba el tractament de plagues de l'olivera.

Per la limitació dels pressupostos, com sol passar en moltes partides, únicament es podran atendre les necessitats més urgents.

Fisiopaties. Les accions a prendre contra les fisiopaties —que afecten també els vegetals—: pedregades, gelades, vents, etc., són també competència del Servei de Protecció dels Vegetals. En aquest camp, durant l'any 81, el Servei de Protecció dels Vegetals ha subvencionat amb 2 milions de pessetes la xarxa de lluita contra la pedra. Per a l'any 82 l'acció en aquest camp es vol dirigir a la racionalització dels sistemes de prevenció i de lluita.

Xarxes d'avís. La forma habitual d'informar els agricultors dels moments i tècniques per a combatre les plagues és el *Butlletí d'avís*. No obstant això, hi ha paràsits dels quals cal informar amb urgència i dels moments en què s'han d'efectuar els tractaments, per la qual cosa s'ha de recórrer a altres sistemes d'informació. Les xarxes d'aquest tipus en funcionament, o a punt d'iniciar les activitats, són les següents: tractament contra clivellat a Girona; tractaments contra clivellat al Baix Llobregat, tractament contra les cuques del clavell, tractaments contra el mildiu de la vinya a la Terra Alta i tractaments contra el mildiu al Penedès.

I, si les disponibilitats pressupostàries ho permetessin, seria possible crear, durant l'any 1982, noves xarxes d'avís, tant de clivellat com de mildiu.

A més a més, també cal tenir en compte les publicacions que projecta efectuar el Servei de Protecció dels Vegetals per a l'any 82, que són els butlletins d'avisos agrícoles, editats a cadascuna de les seccions territorials —se n'ha fet una tirada total d'uns 12.000 exemplars, uns 15.000 números a l'any, i la seva subscripció o repartiment és gratuïta—, fulls d'informació dels quals es preveu editar uns deu durant l'any 82, que també

es difonen entre els agricultors; butlletins d'informació tècnica, que serviran per a donar informació del treball tècnic realitzat pel Servei de Protecció dels Vegetals, i altres publicacions que també hi ha previstes, per exemple, la publicació de monografies i tríptics en color, així com un manual de productes fitosanitaris que no va poder ésser publicat l'any 81.

Voldria, senyores i senyors Diputats, haver complagut la demanda d'informació del Grup esmenant, i esperem —ho espero, personalment— que no seré criticat per no poder haver dit tota aquesta informació de memòria i haver-la haguda de llegir d'un paper.

Moltes gràcies, senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats.

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyora Presidenta, tot i lamentar que aquesta apassionada informació de la Conselleria no ens fos llegida en Comissió, retirem l'esmena en votació.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Anem ara a la 530, número 342 del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya. El senyor Maties Vives per a la seva defensa?

El Sr. VIVES: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, totalment perdonat, senyor Casals, per la lectura en relació amb l'esmena anterior.

Bé, aquesta és una esmena que proposa obrir una partida nova, un concepte nou en el pressupost del 82, sota un Títol, un concepte, que va ser criticat ahir en el torn en contra de l'esmena a la totalitat d'aquest Departament, concretament es tracta de dotar amb 60.002.000 pessetes —i, si diem 60.002.000, és perquè anunciem en aquest moment que retirem el finançament dels 60 milions perquè no se'ns pugui dir que no es vol col·locar el concepte sobre la base del finançament, i, per tant, proposem obrir simplement la partida en espera de les corresponents transferències de crèdit i de les peticions de les entitats locals—, un concepte que diria: «a corporacions locals per al foment i la creació de polígons agrícoles i àrees de defensa sanitària i ramadera en els seus termes municipals». Per què fem aquesta esmena? Ho fem fonamentalment des d'una preocupació, no tant de política agrària *sensu stricto*, sinó de concepció del que és la política en matèria d'urbanisme i, per tant, del que és l'aplicació mecànica de la Llei del Sòl en el conjunt dels ajuntaments de Catalunya, així com dels reglaments que la desenvolupen.

D'acord amb aquesta Llei, i a partir de la definició de terreny no urbanitzable, dintre del qual s'inclouen els terrenys estrictament agrícoles, ens trobem com àmplies zones extraordinàriament riques i extraordinàriament productores en matèria estrictament agrícola, es veuen afectades per l'eixamplament de determinades ciutats, de determinades localitats, de determinats pobles. I es tracta, amb aquesta esmena, de forçar els ajuntaments de Catalunya perquè, en el seu planejament urbanístic, defineixin també amb claredat la creació de polígons agrícoles, cosa que, d'altra banda, s'està fent en algunes comarques de les rodalies de Barcelona a instint dels mateixos ajuntaments, per tal d'evitar, en la mesura possible, que el dia de demà, preveient un eixamplament del casc urbà d'aquestes localitats, es puguin veure afectats per aquesta mateixa expansió dels nuclis urbans.

Es tracta també de definir i d'estimular als ajuntaments el manteniment i l'establiment d'àrees de defensa sanitària en

matèria ramadera, comproment-los, per tant, en la lluita per l'eradicació de determinades plagues existents avui en el sector. Es tracta, en definitiva, de fer possible una actuació concertada entre la Generalitat i les corporacions locals, per tal que els terrenys agrícoles de casa nostra tinguin, a partir d'un acte de voluntat política d'aquest Parlament, una consideració si més no equiparable a la que mereixen en tota la legislació de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya els terrenys urbans, els terrenys industrials, les zones de reserva residencial o de jardí, etc.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, hem escoltat que el senyor Vives ha manifestat que retirava el finançament de 60 milions —m'ha semblat entendre— d'aquesta partida. Jo suposo que deuen ser 60.001.000 pessetes, perquè, almenys literalment, en el text de l'esmena estava escrit d'aquesta manera.

Per tant, haurem de comentar només, no la part de la baixa que proposaven efectuar, sinó la part de l'alta. Quant a aquest punt, el Departament creu que no és procedent aprovar aquesta esmena, ja que la creació de polígons agrícoles és una utopia dins de concepcions polítiques precedents notablement del medi urbà.

Actualment, la Llei del Sòl preveu, en el concepte de sòl no urbanitzable, totes les activitats, tant agràries com d'altres. Així doncs, dins d'aquest concepte s'ha de desenvolupar amb tota llibertat el sector agrari, en les activitats tant agrícoles com ramaderes, o forestals que es desenvolupin.

D'altra part, i a través del Servei de millora rural de la Direcció General del Medi Rural, en les zones de territori que ho necessiti o que ho exigeixi, s'està procedint a realitzar accions de concentració a Barcelona, renovació de la xarxa viària rural i posada en regadiu.

Quant a la creació d'àrees de defensa sanitària dintre d'un terme municipal, es considera que, des d'un punt de vista tècnic, no és indicat. Hauria de ser totalment a l'inrevés: la ramaderia necessita una base territorial, ja sigui per a aprofitar el farratge, ja sigui per a eliminar els fems i els purins, ja sigui per a evitar problemes de contagi.

Tot això, en aquests moments, ja es troba regulat en el Reial Decret 891/1979 i altres Disposicions contra la pesta porquina africana, i altres malalties del bestiar porquí. En aquest Decret, en el seu article primer, es crea el concepte d'agrupació de defensa sanitària —no àrea de defensa sanitària, sinó agrupació—, que consisteix en la lliure reunió dels ramaders, per tal de portar a terme les accions orientades a la millora del nivell sanitari de les seves explotacions. Així, doncs, l'opinió del Departament és contrària a la creació d'aquest concepte i, per tant, demanem el rebuig de l'esmena 530.

Moltes gràcies, senyora Presidenta, senyor President, senyores i senyors Diputats.

(El M. H. Sr. President ocupa el seu lloc a la Presidència.)

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, passem, doncs, a votació l'esmena número 530.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 530 de la numeració del Dictamen ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A continuació hi ha l'esmena 531, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

(El senyor Casals demana per parlar.)

El Sr. CASALS *(de l'escó estant)*: Senyor President, voldria demanar la paraula, amb el seu permís, perquè observo que aquesta esmena és una esmena múltiple que en vol crear una altra procedent de moltes baixes, però diverses baixes d'aquestes eren de conceptes d'aquest Títol II, que potser a hores d'ara ja no estan en vigor, i les altres que queden són de la Direcció General del Medi Rural, Capítol VI, però hi ha la casualitat, o l'avinentsa, que aquests cinc finançaments del Capítol VI, de la Direcció General del Medi Rural, totes ja tenen unes altres esmenes individualitzades que vénen més avall.

Jo no sé si fóra millor, potser, de guardar aquesta fins a haver passat les altres d'una a una.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Maties Vives té la paraula en això. És ell el qui pot decidir. Si prefereix defensar-la ara, hi té el seu dret.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President, no, per a aclarir que, qualsevol de les esmenes que vinguin a continuació d'aquestes, de baixa en el Capítol VI del 10/04 i que vagin a finançar el concepte que ara entrem a debatre, aquest Diputat no té cap inconvenient a considerar-les automàticament retirades i, per tant, discutir en aquest moment la creació d'aquest concepte.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. VIVES: Senyor Casals, abans l'he disculpat que llegís; aquesta vegada no puc fer el mateix en relació amb l'esmena anterior. Això que des de Catalunya no es pugui adaptar la Llei del Sòl a casa nostra, ni puguem fer modificacions sobre la base de defensar el terreny agrícola, és bastant greu i és l'expressió, creu aquest Diputat, de la voluntat d'autogovern que té el Consell Executiu, que és, com ja hem vingut afirmant reiteradament, ben poca.

L'esmena 531 és de nou una esmena que nosaltres entenem amb contingut polític i de nova expressió d'aquesta voluntat, o no, de canviar les coses a Catalunya, en el moment en què disposem d'una més o menys limitada, més o menys reduïda, més o menys àmplia capacitat d'autogovern.

Voldria dir que el nostre Grup parlamentari està disposat, de nou, perquè no se'ns surti amb l'excusa fàcil d'on provenen els diners del finançament, a deixar reduït aquest finançament a 1.000 pessetes a l'últim dels conceptes, o al que a vostès els vagi millor, a fi de donar cabuda en aquest pressupost al concepte que anem a defensar. Per tant, que ningú no argumenti, per la no creació d'aquest concepte, el finançament. El finançament, si s'escau, el retirem tot i l'obrim només amb 1.000 pessetes de l'últim dels conceptes 672/50, del 10/04.

Es tracta d'obrir una partida sota el concepte genèric de foment de l'estalvi d'aigua per a ús de reg en l'explotació familiar agrària. Què pretenem amb això? Pretenem començar a resoldre d'una manera seriosa, i a partir d'una voluntat política del Parlament de Catalunya, això que el Molt Honorable President de la Generalitat va anomenar com un dels colls d'am-

polla més importants avui a Catalunya, això que l'Honorable Conseller de Política Territorial anomena sovint «la preocupació constant del seu Departament» —i té raó quan fa aquesta afirmació—, i un tema que s'ha convertit en tema central, tema estrella de la preocupació de molts pagesos de Catalunya i, fonamentalment, dels ubicats en tota la conca mediterrània que va des de la zona de Calafell fins a la zona del delta de l'Ebre. Es tracta, per tant, de com, des de la Generalitat, estimulem, ajudem a la reconversió dels sistemes de regs per tal de fer possible aquest estalvi d'aigua que pugui fer anar més alleujada la població que habita les zones rurals d'aquelles contrades, i agafar per les banyes un bou que, dintre de pocs dies, tindrem col·locat en aquest Parlament en forma encara més preocupant de com ho tenim col·locat en l'actualitat.

Jo no vull entrar en la discussió de la consideració de l'aigua com un factor de producció o com un simple recurs econòmic —consideració que crec que està present en algunes de les decisions del Consell Executiu—, sinó en la consideració de l'aigua com un recurs escàs avui a casa nostra, del qual cal tenir cura, que cal preservar, i cal estimular la seva renovació des de totes i cadascuna de les oportunitats que se'ns concedeixin. Es tracta de possibilitar també en el futur, no avui, la creació d'aquestes comunitats d'usuaris que des d'alguns llocs es plantegen per a començar a resoldre aquest problema en segons quines zones; es tracta, en definitiva, de fer un acte de voluntat política que deixi ben palès que és vocació del Consell Executiu estimular, ajudar, subvencionar aquests canvis en el sistema de reg, per a l'estalvi d'aigua en determinades zones que avui en són deficitàries a Catalunya. I que no se'ns digui —perquè això tampoc no ho podríem disculpar— que no tenim competència en matèria d'aigües, perquè res d'això no afecta aquesta esmena en concret. Que no se'ns digui que això ja ho farem per altres vies, perquè el Pressupost és l'expressió comptable —com algú ho va dir— de la política del Govern, i ha de ser política de Govern fomentar aquest canvi en el sistema de reg per a l'estalvi d'aigua. Si no hi és, si no és aquesta la voluntat política del Govern, que pugi, segurament, el senyor Casals aquí i ens ho expliqui en el torn en contra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra d'aquesta esmena, té la paraula el Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS: Sí, senyor President. El nostre Grup acceptaria l'oferiment del senyor Maties Vives, amb el benentès que consideréssim discutides o debatudes totes aquestes esmenes al Capítol VI, de la Direcció General del Medi Rural, i deixéssim obert aquest concepte 161/00, amb el text que és en la seva esmena en 1.000 pessetes. Aleshores, si calia, fariem —ho estàvem escrivint ara, a corre-cuita— una transaccional, perquè és preceptiu presentar-ho per escrit, i en tot cas ho farem en mig minut, si el senyor President ens ho permet.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Maties Vives retiraria la seva esmena, i les altres, conseqüència d'aquesta, que crec que són les 541, 544, 554, 555 i 556? Si mentre es redacta l'esmena transaccional poden fer les comprovacions... *(Pausa.)*

El Sr. VIVES *(de l'escó estant)*: Senyor President, si no he entès malament el llistat d'esmenes, la 544 quedaria retirada en aquella part que afecta aquesta esmena...

El Sr. PRESIDENT: En aquella part que afecta aquesta esmena...

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Però quedaria subsistent la resta...

El Sr. PRESIDENT: La resta, sí, sí. M'he referit a les parts que afecten aquesta esmena, és a dir, al concepte 611.00.

El Sr. VIVES: D'acord, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. (*Pausa.*) Jo m'he referit potser erròniament a una esmena, però, en fi, a tot allò on hi ha el concepte 611, que afecta aquesta esmena. (*Pausa.*) El senyor Secretari donarà lectura a l'esmena transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional a les números, del Dictamen, 531, 541, 544, 554, 555 i 556: «Dotar el concepte 761.00, Foment de l'estalvi d'aigua per a ús de reg en l'explotació familiar agrària, 1.000 pessetes, procedents del concepte 10.04.672.50».

(*El Sr. Subirà i Claus s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, per a un aclariment tècnic, que les esmenes transaccionals, de vegades el requereixen. Entenc, senyor Maties Vives, que l'única de les esmenes que només és retirada parcialment és la 544, i, en canvi, totes les altres són retirades totalment. És així?

El Sr. PRESIDENT: Evidentment, la 541, per exemple, hauria de ser retirada totalment. Anem-les comprovant cada una, perquè crec que serà un guany de temps. La 554, també retirada totalment. La 555, també retirada totalment. La 556, també retirada totalment. I, aleshores, queda en efecte la 544, que es retira només per la quantitat de 4.990.000 pessetes, i queda, aleshores, vigent només per 10.000 pessetes.

Hi estem d'acord, doncs, senyor Maties Vives? (*Hom manifesta que sí.*) Bé. Aleshores, no hi ha inconvenient dels altres Grups parlamentaris que s'admeti a tràmit aquesta esmena transaccional? (*Pausa.*) No hi ha inconvenient.

Per tant, doncs, passem a votació l'esmena transaccional que el senyor Secretari ha llegit i que significa la retirada, no solament de l'esmena 531, sinó de la totalitat de les esmenes 541, 554, 555 i 556, i parcialment la 544.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents.

Continuem ara amb l'esmena número 536, també del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, retirem aquesta esmena, així com la 537.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. A continuació tenim l'esmena 541, que ja ha estat retirada, i ve, doncs, la 542, també del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, des de l'escó mateix, si m'ho permet. Aquesta és una esmena de simple aclariment, però no per a nosaltres, sinó per a fer possible en la presentació d'aquesta l'aclariment del Consell Executiu. Aquesta és una esmena que preveu l'embassament per a aprofitament d'aigües en zones àrides, amb 80 milions de pessetes. L'annex d'inversions presentat conjuntament amb el Projecte de Pressupostos especificava que això anava destinat a la comarca del Priorat. Fixi's bé que diu «embassament».

En la presentació en Comissió del Projecte del Departament, l'Honorable senyor Conseller va parlar d'embassaments. Nosaltres vam demanar que on anava o on anaven, i el Diputat que intervenia en torn de rèplica, del Grup de Convergència i Unió, va dir que no anava al Priorat.

Per tant, aquesta és una esmena que nosaltres hem mantingut al Ple perquè se'ns digui: primer, si va al Priorat o no; segon, si és un embassament o diversos embassaments; tercer, en qualsevol dels casos, on van ubicats, per a tranquil·litat de la comarca del Priorat, de la poca gent que ja, en aquest moment, queda en aquelles contrades.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Casals té la paraula per al torn en contra d'aquesta esmena 542.

El Sr. CASALS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt ràpidament podrem aclarir que, efectivament, és embassament, en singular, i és al Priorat. En aquest exercici, doncs, l'objectiu d'aquesta acció és realitzar aquesta obra d'aquest embassament per a emmagatzemar l'aigua d'escorriment superficial per a reg en aquesta comarca, i l'acció es desenvolupa al Priorat. Això ve donat perquè és una comarca àrida, amb conreus de secà poc productius, i actualment es desenvolupa en aquesta zona que ens ocupa, accions pròpies de comarques d'ordenació d'explotacions, però aquest programa d'aquest embassament no era contemplat en el Pla Comarcal d'Obres, que al seu dia va ser aprovat per la Junta comarcal i aprovat per l'IRYDA, i ara és assumit per la Direcció General del Medi Rural.

Aquest embassament es preveu —aquests tipus d'embassament són unes obres hidràuliques menors, que no arriben a la categoria de grans preses, perquè són preses que tenen una alçada inferior als deu metres i una capacitat inferior al milió de metres cúbics—, aleshores caldrà adequar aquesta zona amb canals principals i branques d'aquests canals per tal de fer arribar l'aigua a cada una de les finques que avui dia són de secà.

L'instrument jurídic per a posar en marxa això serà per un decret de la Generalitat, basant-se en la Ley de Reforma y Desarrollo Agrario vigent. I es declararà zona de concentració parcel·laria o zona en la qual s'apliquen els beneficis de les comarques d'ordenació d'explotacions pel que fa referència a l'equipament i a obres complementàries. A nivell d'avantprojecte, pels números que s'han fet, és que un embassament d'un milió de metres cúbics val uns 30 milions de pessetes, i que la posada en reg d'una possible zona regable d'un total de cent hectàrees, a 500.000 pessetes per hectàrea, faria 50 milions, els quals, sumats amb els 30 milions que hem dit abans, fan el total de 80 milions d'aquesta partida. I amb aquestes explicacions creiem haver pogut satisfer —almenys hem fet tot el que hem pogut— la demanda d'informació del Grup del Partit Socialista Unificat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats. (*El Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Senyor President, de les tres preguntes se'ns n'han contestat dues; tal com va el debat, creiem que això és un triomf sense precedents. Ja seguirem, des del Priorat o des d'aquí, el lloc concret d'ubicació. Retirem l'esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Llavors, l'esmena segü-

ent és la 543, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Retirada.

Bé, aleshores queda l'esmena 544, i la proposta de reducció, ara, és només de 10.000 pessetes, per comptes de 5 milions, i fa referència a tota una sèrie de conceptes per als quals estaven previstes 1.000 pessetes únicament.

(El Sr. Vives s'aixeca per parlar).

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, des de l'escó, per 10.000 pessetes (*rialles*), efectivament, aquesta és una partida que fa referència a la reparació d'edificis en zones forestals. És a dir, parlant clar, dels xalets de l'ICONA. Aquests són edificis —alguns Diputats s'hi deuen haver trobat— que normalment haurien de servir per a zones en les quals els tècnics, els investigadors, aquella gent que treballa d'una manera o d'una altra vinculada amb tots els temes que fan referència a la qüestió forestal ho poguessin utilitzar. Dis-sortadament, s'ha convertit a Catalunya, en la immensa major part dels casos, en edificis que serveixen perquè determinats personatges hi passin els caps de setmana, havent-ne pagat la reparació amb diners públics.

Jo vaig argumentar en Comissió que hi havia, fins i tot, alguns casos en què s'havien arribat a desviar pistes forestals per tal que els excursionistes, els boletaires, la gent que va a fer escalada o que va a fer espeleologia, quan hi passen a les sis del matí amb el cotxe, no els despertin els caps de setmana. Se'm va demanar amb molta insistència que en donés exemples. Bé: el xalet forestal col·locat a la muntanya de la Pena damunt de Poblet n'és un, per quan el vulguin anar a veure. Hi ha, efectivament, algun cas en què sí que hi ha una utilització regular d'aquests xalets, com és el cas del del Delta, que darrerament s'ha deixat en algunes ocasions als estudiants o bé als llicenciats de la Facultat —fonamentalment de Biològiques— de la Universitat de Barcelona.

Nosaltres manteníem l'esmena perquè no estem d'acord, no que no s'arreglin aquestes cases, sinó amb la utilització que se'n fa, un cop arreglades, que no té res a veure amb la utilització —no de tipus públic, però sí d'aquells sectors vinculats amb el tema—; en aquest moment només ho reduiríem en 10.000 pessetes. Això no és ni tan solament una de les rajoles que s'ha col·locat en el menjador d'aquest xalet de la muntanya de la Pena. Retirem l'esmena, senyor President, ja ho veurem més endavant per via d'interpellació.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, l'esmena següent és la 545, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Té la paraula, per a defensar-la, el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, defensaríem aquesta esmena, que és la penúltima que mantindrem en el Ple, a aquest Departament, juntament amb la 547, ja que fa referència pràcticament al mateix concepte.

Es tracta d'un tema que va ser discutit davant aquest Ple com a conseqüència d'una interpellació, crec recordar, del Grup Socialista, en relació amb el tema del Consell Assessor d'Agricultura, Ramaderia i Boscos, en la qual l'Honorable senyor Conseller va fer esment que era voluntat del Departament, d'una banda, potenciar un xic més el Consell Assessor i altres organismes col·legiats, però, d'altra banda, donar una importància cada cop més gran al funcionament de les taules sectorials, comitès hortofructícoles, comitès econòmics socials, etc. Nosaltres, que compartim les dues idees, és a dir, que

cal, d'una banda, en el moment actual —i atesa la manca de projectes legislatius, la manca d'iniciativa del Departament—, que el Consell Assessor funcioni, i que compartim també la idea que en moments puntuals i per a determinats tipus de conreus cal la potenciació, l'estímul, el treball de taules sectorials, enteníem que no es contemplava en aquest projecte de pressupost l'aplicació de retribucions, l'aplicació de dietes, de despeses de locomoció, en definitiva, d'aquelles persones que hagin d'anar a seure a les taules sectorials, o bé al mateix Consell Assessor. Amb aquesta finalitat, hem fet dues esmenes, la primera, de creació d'una nova partida sota el concepte de taules sectorials i comitès econòmics socials, que és una partida que s'hi inclou perquè si no es fica en aquest Pressupost no entenem on van a parar aquestes retribucions i per quina via el pagès que assisteixi, el productor que assisteixi, el comerciant que assisteixi a aquestes taules sectorials, l'exportador, no ha de treure les retribucions, per la pèrdua d'aquest dia que estarà, que esmerçarà en el debat —important, sens dubte, de resolució de problemes— en aquestes taules sectorials. I en definitiva, per aquesta via el que s'aconsegueix és que amb el pas del temps només puguin assistir a aquestes reunions aquells que no depenen estrictament del sector, aquells que podríem anomenar sota el concepte genèric avui en desús, però vigent en aquest cas, de rendista; en definitiva, aquella persona que en el moment que acudís a la Conselleria per a discutir qualsevol problema sectorial no hagués de dependre d'un treball posterior. És de nou una partida que obrim amb 1.000 pessetes, perquè entenem que l'acte explícit, important, no és, en aquest cas, la quantitat —i les senyores i els senyors Diputats ho saben perfectament— sinó la introducció del concepte en el Pressupost.

I, en segon lloc, una esmena, la 304 nostra, 547 del Dictamen, que preveu l'increment en 1.800.000 pessetes del concepte 242, destinat al Consell Assessor i altres òrgans col·legiats. Per què hem fet això? Hem fet això perquè hem considerat que des d'aquesta partida era des d'on es podia finançar aquella de nova creació, taules sectorials. L'any 81 hi havia 1.200.000 pessetes pressupostades; el 31 de desembre se'n van reduir 800.000, la qual cosa significa la voluntat real o la poca voluntat real, en aquest cas, de fer funcionar el Consell Assessor. Enguany se'n pressuposten 800.000; nosaltres proposem l'increment en 1.800.000 pessetes. Hem fet un càlcul senzill, hem fet un càlcul, per entendre'ns, de números de l'àvia, considerant un mòdul a partir del funcionament de 10 taules possibles sectorials, amb una mitjana d'assistència de 10 membres que amb 12 reunions l'any, i amb una mitjana relativament baixa —pensant que les reunions poden durar tranquil·lament mig dia— de 1.500 pessetes, això fa 1.800.000 pessetes. En definitiva, entenem que aquesta és una partida que, si no es crea en aquest Pressupost s'haurà de crear a posteriori o s'haurà de fer qualsevol tipus de maniobra de tipus pressupostari per tal de donar-li compliment; si no, no hi haurà taules sectorials a Catalunya, o si més no, no n'hi haurà amb la presència dels pagesos, que és, en definitiva, per a qui s'han de crear, perquè puguin participar en la discussió dels seus problemes, aquestes taules sectorials.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra sobre aquestes dues esmenes, 545 i 547? El senyor Casals té la paraula.

El Sr. CASALS: Sí, senyor President, senyores i senyors Diputats, respecte a l'esmena 545 hem de dir dues coses, d'un cantó hauríem dit que aquesta partida no creïem que era necessari que es creés, perquè la partida 242.00, de dietes de locomoció i trasllat del Consell Assessor i altres òrgans col·legiats, que ja està dotada amb 800.000 pessetes, creiem que és suficient per a subvenir a aquestes necessitats i tenint en compte, sobretot, que el Departament o els representants del Departament són els que habitualment ja es van desplaçant als llocs. Però és que ara, en aquests moments, ja ens trobem amb un impediment merament tècnic per a poder mantenir aquesta esmena, perquè aquesta esmena justament es finançava amb càrrec a les baixes de l'esmena anterior, que ha estat retirada, i, per tant, doncs, no tenim lloc a discutir-la. De tota manera, l'explicació que aquestes despeses es poden treure del concepte 242.00 segueix en peu, i evidentment que això serà així.

Quant a l'esmena 304, del PSUC, 547, que proposa augmentar en 1.800.000 pessetes les dietes, locomocions i trasllats del Consell Assessor, bé, direm que el càlcul que ha fet el Departament és que els membres del Consell poden suposar com a màxim una despesa de 100.000 pessetes per reunió, per cada reunió del ple, i aleshores es creu que aquesta xifra pressupostada és del tot correcta. Si, de totes maneres, d'aquí a final d'any calgués, dintre dels remodelatges entre conceptes que es poden fer, hagués de ser augmentada, ja es faria, però el que no es preveu de cap manera és que arribés a ser necessari un augment del 120% com proposa el Partit Socialista Unificat. Per tant, nosaltres demanem el vot en contra només d'aquesta esmena 547, perquè entenem que la 545 està decaiguda per la banda del seu finançament.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació aquesta esmena 547. El senyor Maties Vives no té objecció sobre el decaïment de l'esmena 545? *(El senyor Vives fa senyal de no tenir-hi objecció.)*

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 547, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

A continuació tenim l'esmena 546, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat; l'esmena 546, número d'ordre 301 del Grup.

El Sr. VIVES *(de l'escó estant)*: Senyor President, entenem que aquesta és una de les esmenes afectades per les transaccions anteriors, però en el cas que no ho fos nosaltres retirem aquesta esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, gràcies. Aleshores, arribem ja a l'esmena 553, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la paraula el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, lamentant que després d'aquesta esmena no podrem continuar avui l'amable conversa amb el senyor Casals. Es tracta d'una esmena que proposa incrementar en 100 milions de pessetes el concepte de repoblacions ordinàries, dotat només amb 50 milions; és una esmena que ve motivada per un fet concret,

com va ser l'incendi forestal que va tenir lloc a les darreries de l'any 1981, i que va afectar els municipis de Pratdip, Vandellòs, Mont-roig i part del de Tivissa, zona que tenia en aquells moments excés d'aigua, zona, per tant, en la qual és important que la relació terra-aire, i que, per tant, la repoblació, i que, per tant, tot el que representen les zones de bosc siguin a l'alçada o al nivell —en el més breu termini possible de temps— en què estaven abans d'aquell incendi, i zona, per tant, que entenem que necessita l'atenció de la Generalitat de Catalunya. Jo voldria dir, simplement, a l'hora de reclamar la dotació d'aquesta partida per a fer possible la repoblació forestal en aquella zona, que aquesta és una esmena que no és mèrit d'aquest Diputat en la seva gènesi, el mèrit d'aquesta esmena és d'un Diputat provincial a la Diputació de Tarragona, que es diu Magí Brufau i que és de Convergència i Unió. La Diputació de Tarragona va dir que no es podia fer càrrec des d'allà d'aquesta despesa, atès que no entrava dintre del capítol de les seves competències, i aquest Diputat que els parla va creure, com és realment així, que és el Parlament de Catalunya qui ha de fer front a aquesta despesa. Entenguem's bé, per tant, que el vot en contra d'aquesta proposta del nostre Grup parlamentari és també un vot en contra d'una proposta del Grup que dona suport al Govern manifestada en la Diputació provincial de Tarragona.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra té la paraula el Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena ens proposa un augment de 100 milions de pessetes d'una partida, rebaixant a 50, respectivament, altres dues partides. Aleshores, a través d'una nota explicativa posterior a les esmenes del PSUC, vam poder veure que es tractava, efectivament, de destinar aquest augment específicament a la zona de Pratdip, Vandellòs i Mont-roig, primera fase. Aleshores, quant a aquest aspecte de l'alta no cal que expliquem que aquesta partida de repoblacions ordinàries va destinada, doncs, a l'augment de la superfície forestal, producció de llavors i plantes, tractaments silvícoles, etc., que es fan repoblacions a les comarques de Barcelona, a la zona dels incendis de Rajadell i Capellades, i s'estan fent els tràmits per a disposar dels terrenys, etc. Però, quant a l'aspecte específic de la zona de Pratdip i Vandellòs, simplement és un criteri tècnic que no sembla convenient fer la repoblació en el mateix any que es crema, sobretot si els terrenys són calcaris. A part de tot això, cal fer els tràmits necessaris per a la gestió dels terrenys particulars abans de procedir a la repoblació. I, per això, a l'àrea de Pratdip, Vandellòs i Mont-roig es veu molt difícil d'actuar enguany, excepte en algunes partides de prova molt específiques. És, doncs, en mèrits d'un criteri tècnic que es considera que no és ara el moment, però que evidentment això s'haurà de fer en el futur.

Haurem d'argumentar també sobre la dificultat d'accedir o d'admetre les baixes proposades en la partida de repoblacions hidrològiques i en les obres de correcció hidrològica. La partida de repoblacions hidrològiques es tracta de repoblacions forestals, protectores de caràcter hidrològic, defensa d'allaus i de dunes, lluita contra l'erosió i defensa contra el rebliment i pèrdua de capacitat útil dels embassaments, tractaments d'a-

questes masses protectores, estabilització dels sòls forestals inestables, instal·lació i cultiu de planters, recollida i tractament de llavors. Les accions previstes són les aprovades per reials decrets o decrets de la Generalitat corresponents a projectes o avantprojectes de restauració de les conques hidrològiques dels embassaments de Sau, el Ter, de la Baells al Llobregat, del riu Garona, Sallés i Sant Antoni, Noguera Pallaresa, etc. En concret, les repoblacions que es preveuen fer són les següents: planters de Girona, repoblacions de 80 hectàrees a Torroella de Montgrí, repoblació a Colera i Portbou, repoblació de 150 hectàrees al Pallars Jussà, repoblació de 150 hectàrees a l'Alt Aran, planters de Lleida, tractament planter de Vallcalent, ajuda a la regeneració de Bellver de Cerdanya, planters de Tarragona, i planter de Sant Ramon, per un import declarat de 41.500.000 pessetes, que és, doncs, la xifra que pràcticament estava prevista en aquest concepte.

Quant a les obres de repoblació hidrològica, les obres que estan previstes són les següents: repoblació de riberes de Castellgalí, tractament silvícola de 68 hectàrees a l'Alt Berguedà, ajuda a la regeneració i la població a Bagà, dic del torrent Casassa a Molló, tractament silvícola de 36 hectàrees a Ogassa, tractament silvícola a Guils i Urús, tractament silvícola i estassada a Campelles, tractament silvícola a 55 hectàrees a Gombreny, repoblació de 100 hectàrees a Pont de Suert, 169 a Tremp, 150 a l'Alt Aran. Quant a l'altra baixa que es pretén fer de 50 milions de pessetes a la partida d'obres de correcció hidrològica, direm que considerem que tampoc no es pot fer aquesta rebaixa de 50 milions en aquesta partida, a causa que es tracta d'obres i treballs de restauració de conques hidrològiques, lluita contra l'erosió i contra les allaus, i que les principals obres que comprenen aquest apartat són petits dics transversals als torrents, els quals retinguin els arrossegaments i d'aquesta manera evitin l'erosió dels vessants i el rebliment dels grans embassaments.

Aleshores, un cop fetes aquestes obres de consolidació del terreny, llavors és quan és factible la repoblació esmentada a l'aplicació 651.50, que és l'anterior que acabem d'esmentar. I en aquest aspecte les accions que el Departament té previstes d'una manera immediata són la correcció dels torrents, amb construcció dels dics número 6, 7 i 8 al torrent de Vinyoles i la correcció dels torrents amb els dics números 9 i 10 al Sorreig, i una conservació de camins al Ripollès.

Així, doncs, creiem que no és necessari aquest any, no diem en anys posteriors, aquest increment de pessetes per a la repoblació de Pratdip-Vandellòs —no hi ha dubte que això s'haurà de fer, però és criteri tècnic que no s'ha de fer ara mateix—, i creiem que tampoc no es poden treure els 50 milions, d'un cantó, de les repoblacions hidrològiques i els 50 milions en les obres de correcció hidrològica.

Així, doncs, demanem que es mantingui el text del Dictamen, i demanem també el rebuig d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Senyor President, ateses les explicacions i en espera del Pressupost de l'any 1983, en què esperem que figurarà aquesta partida, nosaltres retirem l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Bé, amb això hem acabat el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i passem al Departament de Treball.

La primera esmena és l'esmena 557, del Grup Socialista, que és una esmena a la totalitat de retorn.

El senyor García té la paraula per a defensar-la.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, fa més de cinc dies que hem començat, com tots vostès en són conscients, el debat de la Llei del Pressupost de la Generalitat i les seves entitats autònomes per al 82, i ens trobem davant l'esmena a la totalitat plantejada pel Grup Socialista al Departament de Treball.

Al llarg de tots aquests dies de debat, hem observat —i sembla lògic que sigui així, tampoc no ens en sorprenem— la resistència davant l'evidència pels Grups que donen suport al Consell Executiu quant a l'assumpció de determinades o d'un conjunt d'esmenes plantejades per l'oposició a aquest Consell Executiu. Això és lògic en qualsevol règim democràtic, el pressupost és l'eina fonamental com a instrument de govern del Consell Executiu, i en conseqüència l'oposició d'aquesta Cambra d'alguna manera ha de veure com progressivament es van perdent les seves posicions. No obstant això, pujo a aquesta tribuna amb l'ànim d'enraonar perquè el Grup Socialista ha presentat una esmena de rebuig al Departament de Treball, i ho faré, procuraré ser breu, però a la vegada també procuraré ser al més extens possible en el sentit del contingut d'aquestes raons.

Vostès saben que la Constitució estableix amb la seva promulgació un règim de relacions laborals absolutament diferenciat, absolutament diferent del que fins al moment de la promulgació estava vigent al país. Un règim que des de les forces socials, des de les centrals sindicals, des de la central sindical socialista n'hem estat dient constantment el règim de l'autonomia de les parts, on les centrals sindicals, les forces socials són els autèntics protagonistes d'aquesta relació social, de les relacions de treball.

L'Estatut d'Autonomia, com a marc jurídic que dóna i estableix les competències en l'àmbit de Catalunya, al seu article 11.2 estableix quin és aquest marc jurídic, estableix que el Consell Executiu, la Generalitat tindrà competències en matèria d'execució, és a dir, en la gestió d'un conjunt d'aspectes que avui vertebran les relacions laborals, les relacions de treball.

Aquest Parlament al llarg d'un conjunt de debats i d'un conjunt de resolucions, evidentment preocupat per aquest primer problema que té plantejat avui Catalunya des de la perspectiva de la seva gravetat quant a la ruptura que provoca el conjunt del teixit social de Catalunya el problema de l'atur, ha anat prefigurant tot un conjunt de filosofies, de propostes, de resolucions que venien a marcar quina era l'estratègia de la majoria del poble de Catalunya representat per aquesta Cambra, que hauria d'impulsar la política del Consell Executiu.

És així que si vostès miren el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, un dels aspectes que segurament seran contestats de la nostra motivació quant a l'esmena de devolució fa referència a l'absència de compliment de diverses resolucions i mocions aprovades pel Parlament en relació amb el Departament de Treball. Doncs bé, la meua sorpresa en la defensa del debat de Comissió d'aquesta esmena a la totalitat va ser com un aspecte de l'argumentació important del Departament de

Treball feia referència a un hipotètic desajust entre les competències jurídiques i les competències o la demanda social del poble de Catalunya en relació amb la seva gestió, en relació amb la seva execució. I dic sorpresa perquè a vostès no se'ls amagarà que sota d'aquesta concepció hi pot haver el recurs fàcil, o ve a dir que és evident que l'Estatut d'Autonomia en matèria de relacions de treball no està al sostre competencial que és necessari per a resoldre els problemes que tenim en les relacions laborals a Catalunya o és evident que, si no és així —i ens agradaria una declaració explícita del Consell Executiu—, existeix una fugida d'estudi en relació amb quina és l'autèntica problemàtica d'aquest pressupost del Departament de Treball de la política de relacions laborals. I ens volen plantejar una cortina de fum en el sentit que la demanda social, les forces socials demanen molt més que les competències que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya ens atribueix.

Per al cas que fos aquesta primera alternativa, he de dir en nom del meu Grup Parlamentari que els socialistes hem defensat un model de relacions laborals articulat en l'àmbit de l'Estat. I hem defensat aquest model de relacions laborals perquè considerem que avui plantejar a l'àmbit de Catalunya un model autònom de relacions laborals no solament és una greu irresponsabilitat, sinó que és un plantejament que provocaria des del nostre punt de vista la més profunda desigualtat i insolidaritat en un dels temes essencials d'avui per a la classe treballadora quant a l'homogeneïtat de les seves condicions jurídiques i de treball. Però és que a la vegada, senyores i senyors Diputats, vostès deuen recordar que el Parlament de Catalunya ha plantejat també unes prioritats quant a la consecució de les transferències en matèria de relacions de treball i d'ocupació. Aquest Parlament, des de la seva vigència, des de la seva constitució ha dit al Consell Executiu, mirin vostès, en matèria de relacions de treball vostès han de plantejar prioritàriament el traspàs de l'INEM, instrument clau, fonamental per a fer una política d'ocupació; han d'intentar aconseguir els expedients de regulació d'ocupació, un altre instrument fonamental des de la perspectiva de Catalunya; vostès han d'aconseguir el Fons Nacional de Protecció al Treball; vostès han d'aconseguir un conjunt de competències en matèria de treball, en matèria d'ocupació clau fonamental si és que es vol fer una política d'ocupació amb caràcter integrador, amb caràcter unitari, coordinada amb el conjunt de la resta del Departament, amb la resta de membres del Consell Executiu.

Doncs, bé, davant això que se'n diu desajust entre les competències establertes i la demanda social, resulta que el Consell Executiu encara no les ha aconseguit. Suposo que en un proper debat vindrem aquí a dir al Consell Executiu, escoltin, posi'm vostès una altra vegada a l'ordre del dia de la Comissió Mixta de traspàs de totes les competències que fan referència a matèria d'ocupació. Perquè és evident que no es pot parlar d'ocupació amb seriositat si no tenim aquestes competències a Catalunya. I que no se'ns digui que la demanda social va més enllà. Mirin, vostès tenen competències encara no aconseguides, encara no en mans de la gestió del Consell Executiu.

Una altra línia d'actuació política que es veu al llarg d'aquest pressupost fa referència a una declaració explícita des del debat d'investidura del Molt Honorable President de la Generalitat, senyor Jordi Pujol. Ens venia a dir el senyor Jordi Pujol en el debat d'investidura: mirin, senyors Diputats, el programa

que presento en matèria d'ocupació, en matèria de relacions de treball està inspirat en el respecte a l'autonomia de les parts, és inspirat per a enfortir les relacions socials, per a enfortir les centrals sindicals. Ja han pogut al llarg d'aquests dos anys donar compliment a bastament a aquests dos objectius.

Pel que fa al primer, quant a l'autonomia de les parts, és una declaració. Una declaració en què de vegades hi ha velleïtat d'intervencionisme des del punt de vista de l'Administració en els processos que només poden ser resolts per les parts, però en qualsevol cas nosaltres hem de reconèixer que aquests principis de respecte absolut a l'autonomia de les parts en la resolució dels conflictes és un procés que anem més o menys aconseguint.

Però en l'altre apartat, en el que fa referència a l'enfortiment de les relacions sindicals, del moviment obrer a través de les centrals sindicals i associacions empresarials, ens adonem que hi ha un conjunt d'actuacions del Consell Executiu que no solament no van en la línia d'enfortir aquestes relacions socials, sinó que, tot al contrari, posen condicionaments als efectes de la seva participació en els processos de decisió, de control, en la gestió dels mecanismes, dels organismes que avui tenim en matèria de relacions laborals.

Va ser traspassat l'IMAC —vostès saben que és un Institut de Mediació, Arbitratge i Conciliació—, el qual en el decret de constitució preveu la participació de les centrals sindicals, la participació de l'empresariat, amb uns mecanismes, es diuen comissions executives, que són mecanismes de control del funcionament i de la política de l'IMAC. Mirin, això de l'IMAC és molt important, perquè entre d'altres coses l'IMAC funciona amb caràcter obligatori prèvia presentació d'una demanda de conciliació o mediació abans de l'actuació de la Magistratura de Treball en conflictes individuals, és a dir, acomiadaments, etc., o conflictes col·lectius. I, és clar, tots vostès saben o haurien de saber que encara en aquestes altures fa pocs dies —segurament em contestarà el senyor Escudé, si és que em contesta pel Grup de Convergència i Unió—, fa pocs dies que s'ha constituït ja la Comissió, a través del Consell de Treball, per a provocar la presència efectiva de les centrals sindicals en les Comissions Executives Provincials. Aquest decret està en vigència des de l'any 78, s'hauria d'haver previst la participació des d'aquesta data, des del 80 podrien estar funcionant perfectament bé les centrals sindicals en la seva gestió, i em dirà que fa uns dies que s'ha constituït.

Però, per què dic tot això? Perquè a l'IMAC resulta que, com a procediment obligatori, s'ha d'anar a substanciar la conciliació en demandes d'acomiadaments individuals. I és clar, què passa? Doncs mirin, el que passa és que determinats empresaris, determinades organitzacions empresarials volen estalviar-se el procediment segurament més costós, és a dir, allò que en diem i nosaltres hem estat dient i que la legislació en diu la flexibilitat de plantilles, un procediment molt més costós com ho són els conflictes col·lectius, conflictes col·lectius que tenen un procediment jurídic absolutament diferent. Doncs el que fan és pactar amb determinats treballadors; allò que ha de ser un conflicte col·lectiu passa per la via d'un acomiadament individual. Això és un frau a la llei, i això està passant i això ho sap el senyor Conseller, i els Diputats que ens movem en aquesta Cambra en les relacions de treball sabem que així s'està utilitzant l'IMAC.

No vull entrar en temes de funcionaris, no vull entrar en temes d'incompatibilitats quant als funcionaris que, per sobre de tot, han d'actuar en matèria de conciliació de caràcter públic. Després, segurament, alguns ens podrien dir que tenen els seus despatxos privats, on també és evident que fan aquesta actuació. Però, en fi, és evident que si les parts socials, si les centrals sindicals, si la patronal haguessin estat representats al Consell Executiu, a les comissions executives provincials, aquest mecanisme de control de la gestió, com a mínim, hauria estat molt més atent, molt més vigilant.

Però és que també, si vostès consulten l'Estatut d'Autonomia, veuran que nosaltres hem defensat des d'un article concret que les competències executives comporten capacitat de desenvolupament reglamentari per a la seva execució, i nosaltres hem estat dient que el Consell Executiu hauria de tenir una política pròpia en matèria de descentralització de l'IMAC. Hi ha una resolució aprovada per aquest Parlament, i aquesta resolució... una altra característica essencial del Departament de Treball i del Consell Executiu, d'aquest Consell Executiu és l'incompliment manifest, total i absolut de les resolucions d'aquest Parlament. Doncs bé, el Consell Executiu no té, que nosaltres sapiguem, una política concreta en relació amb quina és l'estructura de l'IMAC a Catalunya. Ha de tenir una estructura catalana? Ha de tenir una participació més enllà de les comissions executives provincials? Ha d'anar cap a una estructura que faci possible la descentralització? Tot això no ho sabem, que els conflictes s'apropin als autèntics actors socials, no sabem que sigui la política del Consell Executiu. Estic parlant de les relacions de la Direcció General de Relacions Laborals, vostès segurament ja se n'han adonat.

Un altre dels aspectes d'enfortiment de les relacions socials. Mirin, les negociacions col·lectives: senyor Subirà, l'altre dia vostè deia, en una esmena nostra d'hores extraordinàries, que el Departament és evident que fa moltes hores extraordinàries perquè van a negociar conveni; vostè no sap què són les relacions laborals, el Departament difícilment va a negociar convenis, va a mitjançar, va a presidències, però difícilment va a negociar convenis. I, en qualsevol cas, el Departament tampoc, sinó que ho fa normalment, quan ho demanen les parts, la Inspecció de Treball. En fi, el procediment de negociació col·lectiva a casa nostra funciona perquè les parts socials, quan demanen un president perquè assisteixi a les seves sessions de moderació del conveni, el paguen les parts —vostès ho saben això—, fonamentalment ho paga el sector empresarial, la patronal, per entendre'ns. I aquesta política s'ha continuat des del Consell Executiu, no s'ha fet cap esforç per evitar allò que és, des del nostre punt de vista, discriminatori en les relacions laborals, i no és possible que si ha d'haver-hi un president de conveni sigui un president que hagi de ser pagat per una de les parts. Aquest president difícilment podrà establir la seva tasca de moderació.

Senyor Conseller, nosaltres, des del Consell Executiu, en l'etapa provisional, vam endegar una obra positiva, no realitzada, no continuada, com era oferir una llista d'àrbitres, una llista de presidents de conveni, de caràcter públic, que no haguessin d'estar subvencionats per les parts, que no haguessin d'estar pagats per les parts. I aquesta política vostè no l'ha continuada. Un altre element, també, és on se celebren les sessions dels convenis. Doncs miri, en qualsevol lloc menys en

locals públics, que hauria de ser la política, des del nostre punt de vista, del Consell Executiu.

Si parlem del funcionament de l'Administració jo no sé si vostès saben que l'Administració de relacions laborals, a casa nostra, té, si dic vuit mil expedients administratius em quedo curt, em quedo molt curt, sense resoldre, fora de termini. I això és molt greu, i això és molt greu, i no solament estic parlant dels expedients que ja vénen heretats d'una etapa anterior que, evidentment, fonamentalment, eren de caràcter relatiu a categories professionals. No estic parlant d'això. Estic parlant d'avui, de la Direcció General de Relacions Laborals, que no compleix el tràmit mínim de solució d'expedients de caràcter administratiu. I això col·lapsa tota l'Administració, i no es pot plantejar avui aquesta situació, perquè els treballadors estan indefensos davant d'una Administració que no compleix els terminis, que no dona garanties jurídiques suficients en la resolució dels seus problemes. I això està passant avui al Consell Executiu.

Podria passar a analitzar què ha passat amb l'Institut Social del Temps Lliure, adscrit finalment, i misteriosament, a la Secretaria General Tècnica en aquest pressupost —fins ara no hem sabut trobar cap ordre del Departament de Treball on es faci aquesta adscripció directa—, però la sorpresa que un arriba a tenir quan, des d'aquesta tribuna, el meu company de Grup, Xavier Guitart, plantejava una interpellació al Consell Executiu en la línia fonamental de denunciar, senyores i senyors Diputats, que des del traspàs de l'Institut Social del Temps Lliure, el desembre del 80, al llarg de tot el desembre del 80, al llarg de tot l'any 81, essent una competència traspassada a un crèdit pressupostari, ha estat absolutament ineficaç, sense fer ni una sola de les actuacions polítiques que havia de fer. Tot allò, per què? Perquè el traspàs d'aquest Institut el va negociar el mes de desembre del 80, i estava pendent de la valoració definitiva dels traspassos, i durant tot l'any 81, senyores i senyors Diputats, el Departament de Treball ha tornat la gestió efectiva, l'ha tornada a la Direcció Provincial de Treball —allò es diu ara Direcció Provincial, abans eren Delegacions de Trabajo. Doncs bé, davant d'aquest reconeixement explícit, el Consell Executiu ens diu que, efectivament, el Departament de Treball ha assumit la gestió efectiva de l'Institut a Catalunya a partir de l'any 82. Un Institut que tenim traspasat des de l'any 80 és ara quan el Consell Executiu, en un document del Departament, ens diu que n'ha assumit la gestió efectiva l'any 82. Mentrestant, durant tot un any, els recursos públics de l'Institut Social del Temps Lliure s'han estat degradant, senyores i senyors Diputats, degradant, perquè no ha estat possible la seva utilització.

Un altre aspecte també important d'aquest Institut és el que preveu l'ANE —ja sé que no podem demanar molt al Consell Executiu en matèria de compliment de l'ANE, l'altre dia ho va demostrar en una votació explícita abonada per tota la majoria que dona suport al Consell Executiu al Parlament, i ens van votar un precepte que nosaltres considerem fonamental dintre del compliment de l'ANE. Però és que ara quant a l'Institut Social del Temps Lliure —el senyor Escudé ens dirà que està derogat, que l'Administració central ha derogat el Decret, i ara hi ha un buit jurídic, que no saben què fer, ja veurem què fem, donarem participació a les parts—, hi ha un tema puntual que m'agradaria que em contestés: vostès oferir-

ran a les centrals sindicals el 50% de les instal·lacions de l'Institut perquè puguin ser distribuïdes com diu l'ANE entre les centrals sindicals als seus treballadors afiliats, sí o no? Aquest tema que el contesti el Consell Executiu. Ja no entraré en què faran amb l'Institut; donaran participació o no? No entraré si tindran una política pròpia i faran alguna cosa semblant al que fins ara ha estat funcionant, que permeti la possibilitat de control en la gestió de les centrals sindicals. Això és evident que no es veu al llarg del pressupost.

Sí que, per últim, podria parlar de la Direcció General de Cooperació, parlaré al final, però com que el temps em va, segurament, ja molt just...

El Sr. PRESIDENT: Sí, en efecte, senyor Diputat, molt just. Ha depassat ja el temps.

El Sr. GARCÍA: Em limitaré a dos temes, per a nosaltres, fonamentals: Direcció General d'Ocupació que, quan va ser creada en el pressupost de l'any 81, se'ns va dir que el seu objectiu fonamental era preparar la recepció dels traspassos, als efectes de, una vegada tenim l'INEM, etc., organitzar la gestió de la política d'ocupació des d'una perspectiva estrictament i exclusivament d'administració catalana. Això se'ns va dir l'any 81. Aquest pressupost, tenint la Direcció General d'Ocupació, jo no sé si fa alguna cosa més que plans i plans i plans, segurament el que fa són plans, perquè és evident que al llarg d'un any, tot al llarg d'un ample exercici pressupostari, ha tingut temps més que suficient per a preparar la recepció del traspàs del famós i important Institut Nacional d'Ocupació. Escolti'm, el que passa és que hi ha una resolució del Parlament del dia 11 de novembre que diu que el Consell Executiu ens presentarà això que ha de fer la Direcció General d'Ocupació, als efectes de preparar l'estructura administrativa de recepció dels traspassos; que, una vegada fet, ho presentarà al Parlament per a la seva discussió i debat. Nosaltres encara no l'hem vist. I la Direcció General d'Ocupació que, teòricament, atén sobretot la problemàtica de l'ocupació i de l'atur, resulta que no gestiona, els té la Secretaria General Tècnica, els 2.000 milions de pessetes de transferència de capital als ajuntaments, insigne partida amb la qual el Consell Executiu pretén, o ens diu que pretén, solucionar el problema de l'atur a Catalunya. Per què serveix la Direcció General d'Ocupació? Nosaltres fariem algunes preguntes en relació amb aquest tema.

Per últim, i ara sí que acabo, el Consell Executiu no ha derogat organismes creats per la Generalitat provisional, com el Consell de Treball o com altres organismes de caràcter consultiu i de negociació, d'assessorament i consultius. El Consell de Treball és un organisme, com he dit, assessor i consultiu, del Consell Executiu. És allò que a Bèlgica es diu Consell de Treball, a altres països segurament de tendència una mica més avançada encara es diuen Consells Econòmics i Socials, és a dir, organismes de consulta de la política del Govern. El Govern —en la meua intervenció de fa uns dies, ja ho vaig plantejar—, segurament, no havia consultat, no havia informat el Consell de Treball —representat per Comissions Obres, UGT, Foment de Treball Nacional i PIMEC—, no havia consultat el seu pressupost.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, passa molt de temps del temps fixat.

El Sr. GARCÍA: Doncs acabo de seguida. Segurament, l'última pregunta que faré al senyor Conseller de Treball és si ell

ha consultat amb l'organisme que es diu Consell de Treball, el seu pressupost.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller de Treball té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, davant de l'exposició que acaba de fer el Diputat senyor Lluís García, jo voldria precisar unes quantes qüestions de fons, que em sembla que ell ha tocat. Ell ha parlat, i n'ha fet esment d'una manera especial, d'una afirmació personal meua que hi ha un desajust entre les competències i la demanda social. Ell ha parlat de l'autonomia de les parts, ha parlat d'una política d'enfortiment de les centrals sindicals, i per què serveix alguna de les Direccions Generals, concretament la d'Ocupació.

Sobre això últim li voldria dir una cosa ben senzilla: la Direcció General d'Ocupació està molt absorbida amb els expedients de regulació d'ocupació, que no són competència nostra. Vostè sap que la resolució d'això encara pertany en aquests moments a la Delegació del Treball, que no ha estat traspasat, però les empreses quan tenen un problema d'aquests, treballadors i empresaris vénen al Departament de Treball. I li voldria fer una reflexió sobre això: quan jo dic que hi ha un desajust entre les nostres competències i la demanda social, li vull dir això precisament, que el Departament de Treball, en la seva línia d'introduir-se en els problemes reals del país, ha estat una plataforma política on van a raure les centrals sindicals, els treballadors, la patronal i els empresaris, per intentar resoldre, des d'aquesta plataforma política, allò que per competències no tenim. Si això no satisfà el senyor Diputat, vol dir que hi ha una forta divergència entre el seu criteri polític del Departament i el que té un servidor. Jo li haig de dir que a Catalunya tenim la voluntat d'entrar en els problemes reals que té el país, tinguem o no tinguem competències. I li haig de tornar a repetir que la Direcció General d'Ocupació serveix per a això. I aquesta és la voluntat d'aquest polític que en aquest moment exerceix de Conseller de Treball.

Ha fet moltes preguntes d'aquest tipus administratiu, i jo li haig de dir: informi's, si us plau, que el 50% de les places del Temps Lliure ja han estat ofertes a les centrals sindicals, de tal manera que ja els ha passat el termini, perquè la proposta que vam fer nosaltres és que ells tinguessin aquest 50% durant un període de temps, però que si no l'omplien, evidentment, era responsabilitat nostra i sàpiga, senyor García, que això és així, això és així. Ja ha passat aquest termini i, per tant, això en aquests moments recau sobre la Secretaria General Tècnica. Per què sobre la Secretaria General Tècnica? Per una raó: perquè aquest Institut a Madrid ha quedat abolit.

I permeti'm que passi ja, no a aquestes qüestions de detall, de gestió del Departament, sinó a les qüestions de fons. Torno a repetir: desajust de competències respecte a la demanda social, que només té un desllorigador, que és el de la concertació. I aleshores, en aquest punt, un servidor va intervenir abans que el Parlament em preguntés, m'interpellés, m'instés, em mocionés. I, evidentment, jo he assumit la demanda del Parlament tant com he pogut, i en aquesta línia estem.

Per tant, sàpiga que el desajust, en aquest sentit, només passa per la voluntat de les parts, perquè, evidentment, no tenim competències nosaltres, en aquest sentit. I vostè em diu

que una concertació, a nivell de Catalunya, pot comportar un desajust respecte a tot l'Estat. Jo sempre li he dit que una concertació a Catalunya s'ha d'entroncar amb una política global de l'Estat, fent de revulsiu, en aquest sentit.

I, amb això, lligo amb un altre punt, eix de la seva intervenció. Un enfortiment de les centrals sindicals. Evidentment que sí. Evidentment que, en un context de crisi com l'actual, amb les taxes d'atur com estem, aquest país no pot funcionar o no pot assumir aquests problemes si no és amb la vertebració dels diversos interessos, de treballadors i d'empresaris, cristallitzats a través de les seves respectives institucions, com són les centrals sindicals i ho és la patronal. Però pensi que una política dels polítics que, en aquest moment, estem al Departament de Treball d'enfortiment de les centrals sindicals és sempre una política subsidiària perquè, en virtut d'aquell mateix principi que vostè reclama d'autonomia de les parts, són ells el qui han de conquerir el seu propi espai sindical dintre la realitat social del país. I, evidentment, en aquest context progressiu de reconqueriment del seu espai sindical, el poder polític que, en aquest moment, és al Departament de Treball els ha de donar suport.

Jo li haig de dir que, perquè un carro tiri endavant, s'ha de posar el cavall al davant, no al darrera. I, en aquest punt, m'hi han tingut i m'hi tindran sempre les centrals sindicals i la patronal. Sapiguem que estem en un moment d'una greu crisi, d'una certa desvertebració social. I li ha problemes prou greus en el país que, de vegades, es noten amb un cert tancament i amb uns problemes aïllats, però amb una gran radicalitat, que indiquen, d'una manera o d'una altra, que el repte que té aquest Conseller en el seu Departament de Treball és també un repte que tenen les seves centrals sindicals i que té la patronal.

Per tant, no vulgui atribuir l'única competència exclusiva d'aquest fenomen a l'estament polític que, en aquest moment, és al Departament de Treball, sinó que és un repte conjunt. I en aquesta reflexió, que el mateix Parlament m'ha estat constantment interpellant, en aquest sentit, també és la voluntat del Departament de Treball, però vostè sap que una concertació depèn de totes les parts. Igual com els traspassos: la voluntat manifestada per la Comissió Mixta, en aquest sentit, que ens siguin traspassats els expedients de crisi, a l'INEM ha estat constant, però vostè no em pot demanar a mi la responsabilitat que això no ho tinguem, quant a això, també hi ha una altra part que s'ha de posar d'acord a traspassar-ho. I, evidentment, no pot fer vostè una crítica global del Departament de Treball a partir de coses que no li pertanyen exclusivament a aquest.

Per tant, en aquest sentit, jo li haig de dir que rebutjo la seva intervenció, en aquest sentit; per què? Perquè, en la línia de l'autonomia de les parts, hi som —i, això, vostè mateix ho ha reconegut—, en la línia del desajust de competències, nosaltres anem per la concertació i, en la línia de l'enfortiment de les centrals sindicals, pensem que passa per un conqueriment sindicalitzat més fort de la sociologia laboral del nostre país.

I, en aquest sentit, és com s'ha anat manifestant el Pressupost de la Generalitat, i hem intentat ser presents com a plataforma política allà on les nostres competències no arriben. I de la nostra presència en els conflictes els voldria donar fe, a partir de tota la gent que col·labora amb un servidor en el meu

Departament. Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor García desitja alguna rèplica? No.

El Sr. GARCÍA (*de l'escó estant*): Senyor President, en qualsevol cas, després d'escollir el torn en contra...

El Sr. PRESIDENT: No, no. Hauria de ser ara, senyor García, perquè és únicament rèplica al que ha dit el Conseller. (*Pausa.*) Disposa, com a màxim, de quatre minuts.

El Sr. GARCÍA: Intentaré ser molt breu, perquè, senyor President, senyores i senyors Diputats, el senyor Conseller de Treball ha estat també breu.

Quant a això que hem anomenat desajust, que ell ha qualificat de «desajust de competències i demanda social», ens ha dit que són les parts socials les que van al Departament en demanda, suposo, de mediació i de conciliació, perquè no crec que altra cosa sigui el que ens diu el senyor Conseller.

Doncs, miri: veu com, efectivament, senyor Conseller, estem amb dues opcions polítiques del que han de ser les relacions laborals, absolutament i completament diferents. Vostè té un model normalitzat, un model d'intervenció centralitzat en funció de les competències del seu Departament, que jo reconec, és a dir, a través de la Direcció General de Relacions Laborals, a través de la Direcció General d'Ocupació, la qual cosa m'ha estranyat, com a mínim. Però, miri: el Conseller de Treball, si no ho recordo malament, va elaborar, al llarg de l'any 79, una proposta d'allò que s'anomena a Europa, mecanismes d'autocomposició de conflictes. I vostè, això, segurament, no sé si sap què és, però és un instrument fonamental. Això lliga amb el que ha de ser la relació i l'enfortiment de les centrals sindicals.

Vostè em diu que té un mecanisme global, un mecanisme centralitzat que obliga els treballadors a anar a l'IMAC a conciliar. No, senyor Conseller; no és aquest el mecanisme. El mecanisme és enfortir les parts perquè, a través de mecanismes d'autocomposició de conflicte a la fàbrica, a la localitat, a la comarca o al sindicat, puguin resoldre ells, els treballadors, els seus problemes. I això és la tendència a Europa, senyor Conseller. A l'Europa occidental. Aquesta és la tendència, no la de mecanisme centralitzat com a l'IMAC, senyor Conseller. Això és el que hauria de fer i això també estalviaria una mica de personal.

El desllorigador de la concertació? Miri: la concertació, nosaltres hem defensat, des del primer moment, un procés de concertació econòmic i social a Catalunya. I el Parlament ho ha defensat, i el Parlament ha manifestat la seva voluntat. El que passa, senyor Conseller, és que el Consell Executiu fa coses diferents. És que vostè fa i diu que vol la concertació, i després practica una política en aquesta Cambra que no vol la concertació. O és que es vol per a la concertació que les centrals sindicals de l'Administració pública puguin decidir quin serà el repartiment del 50% d'aquell increment del seu salari? I vostè ha votat en contra, fa cinc dies, d'això, senyor Conseller. Quina és la concertació? És la concertació el fet que vostè no vulgui consultar amb les centrals sindicals i la patronal el seu pressupost, el Consell de Treball? És la concertació que el senyor Consell d'Indústria no vulgui donar representació sindical en els processos de reconversió industrial?

És aquesta la concertació que vostè practica? Senyor Con-

seller, faci política pràctica, no digui que vol concertar i no concerta res.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo voldria, de bell antuvi, fer-me meves totes les afirmacions que, davant la Cambra, ha fet l'Honorable senyor Conseller de Treball. No solament perquè hi estic totalment d'acord —crec fermament en l'autenticitat de les seves manifestacions— sinó perquè, al mateix temps, essent o intentant ser positiu, això ens abreujarà força la intervenció de rèplica, d'utilització del torn en contra a les nombroses manifestacions que, des d'aquesta tribuna, ens acaba de fer l'Il·lustre Diputat senyor García.

Aleshores, jo voldria dir que tenim, amb el senyor García i amb el Grup Socialista —ho veig i crec que ja ho sabíem tots— una coincidència, un grau de coincidència important en el tema de considerar l'atur com a qüestió prioritària a casa nostra. Aquest, realment, és un tema gravíssim. És, realment, la primera xacra de la nostra societat. I això és curiós, quan, precisament, semblava que, a casa nostra, a la nostra societat, arribàvem, teníem a l'abast de la mà el que s'anomenava o el que s'anomena la societat de consum. I, en aquests moments, ens trobem tristament que no som capaços ni d'assegurar el treball als nostres fills. Aquest és un aspecte que avui no ha tocat el senyor García, però jo crec que caldria subratllar que el problema de l'atur és un problema molt general, de les diverses capes, dels diversos estaments de la societat catalana, però és especialment punyent en els joves perquè, no sols és un tema laboral, un tema econòmic —ambdós gravíssims— sinó que és un tema social, un tema d'inserció en la societat catalana.

Aquestes noves generacions més de la meitat dels membres de les quals ja comencen a no trobar un lloc de treball, quina inserció més traumàtica tindran en la nostra societat. Per això crec que gairebé no caldria ni assegurar que hi ha aquesta coincidència, que aquest tema centra en gran part els esforços del Consell Executiu i del nostre Grup que li dona tothora suport. Fins i tot jo creia que aquest tema de l'atur no sortiria gaire en el Capítol de Treball, donat que, en el tema d'esmena a la totalitat del Pressupost, l'Honorable senyor Armet, en el curs d'una anàlisi molt crítica de l'actuació del Consell Executiu, va fer una petita excepció, que jo vaig recollir per poder utilitzar avui, en el sentit d'afirmar que la lluita contra l'atur, a nivell sectorial, del Departament de Treball, era positiva. Perquè, realment, això ha estat així. Al marge, només cito les paraules que ens va dir l'Honorable senyor Conseller d'Economia i Finances en el sentit que l'aprovació i l'aplicació d'aquest Pressupost d'enguany, directament o indirectament, comportaria l'absorció de la meitat del nou atur que, inevitablement, pel mecanisme de les forces econòmiques es produiria, s'estava produint, a casa nostra.

Fins aquí les coincidències. Perquè, aleshores, em sembla que haig de constatar unes divergències que potser són més aparents que reals. En primer lloc, el tema de la llibertat de les parts. Curiosament, el senyor García, i amb tota la raó, ha fet un cant al tomb important de les relacions laborals a casa nostra, durant els darrers anys. Pensem que, encara no fa gaire, era un valor entès que les relacions laborals, les relacions contractuals, no eren pròpiament contractuals, donada la dosi

importantíssima, essencial, d'intervenció del poder públic en tot aquest tema tan important en la vida quotidiana. I ens ha citat la Constitució, ens ha citat l'Estatut; nosaltres hi afegiríem l'Estatut dels Treballadors, que és el que posa en solfa tot això, aquesta llibertat. I, aleshores, aquí ens trobem, curiosament, que, quan el Consell Executiu —i especialment a través del Departament de Treball— vol respectar aquesta iniciativa necessària de les parts, en tota societat progressiva i democràtica, se'ns diu que això és una inhibició, que el Consell Executiu es desentén dels problemes, o a la inversa, i això fins i tot se'ns acaba de dir fa molts pocs minuts. Quan el Consell Executiu, quan el Departament de Treball vol participar en unes activitats concretes per posar-hi remei, per evitar mals majors, aleshores se'ns critica, se'ns acaba de criticar d'intervencionisme.

I l'altre tema de divergència, que potser està una mica latent en tot el tema, encara que potser no és el moment ni l'hora de tornar a fer un debat de filosofia de model de societat, és el tema del model de societat, evidentment, o de les estructures de procés productiu.

Evidentment, nosaltres entenem que el Departament de Treball i tot el Consell Executiu ha de participar, ha de coordinar, ha d'intervenir, quan calgui, en el procés productiu, però sempre l'accent s'ha de posar en la iniciativa privada, que és un aspecte més d'aquesta llibertat de les parts.

Tirant endavant, ja deixaré de fer referències més detallades —la qual cosa seria apassionant de fer, i crec que valdria la pena de fer-ho, però el senyor Conseller m'ha rellevat d'aquesta tasca— al tema del desajust de competències i demanda social, que és un tema que va cridar molt l'atenció al Grup Socialista i que, en la Comissió, vam debatre molt. És una figura molt exacta del fet que hi ha unes expectatives extraordinàries quant a l'actuació del Departament, evidentment per damunt de les competències legals i dels serveis traspassats. El tema de les resolucions del Parlament, el tema de les transferències o de la manca d'algunes transferències, com ha dit molt bé el senyor Conseller, no és competència exclusiva, no és facultat exclusiva nostra de poder obtenir; es necessita en tota negociació la coincidència de voluntat de les parts.

El tema de l'IMAC. Realment, estic d'acord amb el senyor García que és un tema important, ara, una vegada més, molta gent, moltes situacions conflictives individuals que arriben a l'IMAC, doncs, tant o més —no voldria estendre'm en Generalitat-experiències personals—, obeeixen, desgraciadament, més a uns interessos a curt termini, evidentment, d'uns treballadors que no pas a especulacions empresarials —en altres casos serà a la inversa però aquesta és la realitat.

Hi ha el tema de l'Institut Social del Temps Lliure, que és un tema que aquí hem debatut a bastament amb el senyor García i amb el seu company de partit i d'escó, el senyor Guitart, fa poc, en una interpellació; tot això que ens deia el senyor García es va dir aleshores, ho vam explicitar en el curs del debat en Comissió, i el senyor Conseller acaba de reblar el clau d'aquesta situació, d'aquest aspecte de l'Institut o de l'antic i desaparegut Institut Social del Temps Lliure. El tema de la Direcció General d'Ocupació. També se n'ha parlat i, curiosament, voldria dir que una de les esmenes que feia el Grup Socialista al Pressupost del Departament era precisament reduir el personal d'aquesta Direcció General quan sembla lògic que

fóra a la inversa, donada —i existeix i és real— aquesta situació del Departament.

Per acabar, voldria dir molt de passada, perquè avui no s'ha tractat, el tema de l'austeritat. També aquí se'ns parlava que el Departament no tenia austeritat, aleshores crec —per no allargar-me— que ja a nivell de Comissió vam donar unes xifres tenint en compte l'existència d'aquest fons dels 2.000 milions de pessetes per a ocupació, l'existència també d'uns serveis traspassats nous que si deixàvem de banda aquestes noves partides o aquestes partides més incrementades i fèiem una comparació entre elements homogenis del pressupost d'enguany i el pressupost de l'any passat, crec que, realment és, no diré el més, però sí un dels Departaments perfectament austers en els seus plantejaments.

I, finalment, diria —com un element més que voldria afegir a la consideració de les senyores i senyors Diputats perquè abonin la nostra oposició que sigui admès aquest vot d'esmena a la totalitat del pressupost del Departament— que hi ha un petit detall, que és que de la forma que hem anat portant aquest debat, curiosament —si els meus controls d'esmenes no fallen—, resulta que la totalitat de les esmenes al Departament de Treball procedents del Grup Socialista, excepte dues, o han estat retirades pel mateix Grup o han estat rebutjades. De les dues esmenes que, segons jo, segons els meus números, queden encara pendents, una és aquesta que estem debatent i l'altra és el tema del Fons d'Ocupació per a la creació d'una secció 19, que jo em permetria dir —no sé si després en entrar, si és que hi entrem, en el debat d'esmenes concretes— que com que es va rebutjar ja en l'articulat una esmena, si no ho recordo malament, la número 15 del Dictamen, eliminant un article que creava aquesta secció, realment tampoc no queda en peu aquesta esmena. Vol dir que ens trobem en la situació una mica inversemblant que estem debatent una esmena de totalitat al Departament de Treball, quan totes les esmenes que hi havia ja estan o decaigudes, retirades o rebutjades, i fóra realment un contrasentit que aquesta Cambra retornés sobre els seus acords, doncs, ara, en el cas hipotètic que volgués tornar endarrera tot això i acceptar aquesta proposta que se'ns fa, en la qual nosaltres no participem, ans al contrari, de rebutjar el pressupost del Departament de Treball.

Per tot això, demanaria a les senyores i els senyors Diputats que volguessin, amb el seu vot, oposar-se a aquesta proposta que ens fa el Grup Socialista.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, donada la importància del tema, demanariem un torn de posicionament com a Grup parlamentari.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. En nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat té la paraula el Diputat senyor Padullés.

El Sr. PADULLÉS: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument per a fer aquest posicionament de vot. Bé, nosaltres estem plenament d'acord que no hi ha, en el pressupost presentat pel Departament de Treball a aquest Parlament perquè sigui aprovat, la política que aquest Parlament repetides vegades a través de resolucions, i el mateix Honorable Conseller, ens ha explicat des d'aquesta

tribuna. No hi ha ni la concreció de les resolucions del Parlament; no hi ha, en aquest sentit, ni tan sols el compliment de moltes d'elles, algunes de les quals molt greus —es va reconèixer últimament—, com és en el cas del sector de la motocicleta, el compromís que es convocarien les parts, i encara no s'ha fet, ni les centrals sindicals, ni la patronal, per a discutir aquest tema. Se'ns cita aquí el tema dels traspassos i se'ns intenta treure el responsable que no s'hagin fet els traspassos fora d'aquest Parlament, quan sembla ser que també hi ha una responsabilitat en aquest Parlament, a partir que un dels Grups que dona suport al Govern de la Generalitat, i que està votant els pressupostos i que diu, d'altra banda, que són els seus pressupostos, doncs és el Grup que té a Madrid el Govern en aquests moments. Per tant, la responsabilitat que no s'hagin complert els traspassos no és de fora d'aquest Parlament, és de dintre d'aquest Parlament, és d'un Grup determinat, i és del Govern que pacta amb aquest Grup els seus pressupostos i no li exigeix, a canvi, que es compleixi el tema dels traspassos.

No hi ha programació en el tema de les cooperatives, i en aquest sentit hem de dir que nosaltres vam presentar una esmena, que ens va ser acceptada, d'ampliació de la quantitat destinada a la Direcció General de Cooperatives, però no hi ha cap mena d'informació política de quin és el treball que es pensa fer.

En aquest sentit ni tan sols es parla, per exemple, d'aquestes cooperatives, de les quals al seu moment parlarem, de neteja de boscos, etc. No hi ha cap programa de lluita contra l'atur de manera clara. No serveix dir que el pressupost globalment permetrà que no es perdin 36.000 llocs de treball, aproximadament, a Catalunya. No hi ha programa de lluita contra l'atur, que ha de ser un programa de tot el Consell Executiu, però que hi ha de tenir una participació especial el Departament de Treball.

No se'ns diu, amb aquests 2.000 milions de pessetes, que quedarà igual, del Fons d'Ocupació, quants llocs de treball es pensen crear a Catalunya, en quina direcció? No es diu absolutament res d'això.

No hi havia en l'inici de la discussió dels pressupostos ni tan sols una petita quantitat destinada al Consell de Treball; no hi ha el tema de l'IMAC de forma clara, però, a més, és que el que s'ha dit des d'aquesta tribuna és greu, s'està intentant dir que l'IMAC és un instrument que volen els treballadors per aconseguir, d'alguna manera, que se'ls acomiadi i cobrar una quantitat. Nosaltres entenem que això és greu. No hi ha, en definitiva, cap mena de plasmació en la quantitat econòmica del Departament de Treball dels objectius —que nosaltres entenem prioritaris— de lluita contra l'atur pel Departament de Treball.

Per tant, nosaltres donem suport a aquesta esmena a la totalitat.

Moltes gràcies; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, anem a votar aquesta esmena 557, de retorn al Govern del pressupost del Departament de Treball.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Segueix ara l'esmena 566 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, vull anunciar que hi ha una esmena transaccional que lliuro en aquest mateix moment a la Mesa, signada per tots els Grups d'aquesta Cambra i que dona suport a un tema que per a nosaltres té una gran importància i que s'ha demostrat que té importància per a tots els Grups.

I és dotar —ja no m'atreviré a dir suficients, però sí un inici de suficiència— de mitjans econòmics el Consell de Treball de la Generalitat de Catalunya, dependent, orgànicament, del Consell Executiu i a través del Departament de Treball.

Jo no vull estendre'm perquè el fet que aquesta esmena al final s'hagi pogut resoldre amb una esmena transaccional que han signat tots els Grups demostra la importància que s'hi dona, la importància que, almenys en teoria, té la concertació, la importància que té en la legislació social del Mercat Comú aquest tema. Nosaltres pensem que el fet que el Consell de Treball no tingués fins ara un pressupost autònom era preocupant, perquè no tenir un pressupost propi vol dir no tenir autonomia per a tirar endavant moltes de les seves decisions. Aquest pressupost que avui li hem dotat aquí, i que ja en Comissió vam avançar, és un element important. Ja la darrera reunió —entre parèntesis vull dir que el Diputat que els parla és membre del Consell de Treball de la Generalitat— és d'octubre del 81, això ja expressa una mica en quina situació tenim de llanguiment en aquest moment el Consell de Treball; en aquella reunió es va fer una reflexió sobre quines són les seves funcions, una autoanàlisi, es va aprovar un determinat pla de treball, es va dir que es farien uns estudis sobre atur, formació professional, etc. Aquests estudis estan en aquest moment encara, d'alguna manera no sabem massa bé com estan, jo tinc la impressió que encara no s'han tirat endavant, i pensem que, d'alguna manera, aquestes esmenes que avui aprovarem aquí, tant la que es va aprovar en Comissió amb una transaccional també que es va aprovar i que és incorporada en el text del Dictamen amb la qual es dotaven 2 milions de pessetes per a publicacions, etc., al concepte 252, i ara aquesta del concepte 251, que per a estudis i dictàmens emesos per persones alienes al Departament aprovarem, si tota la Cambra així ho estima pertinent, una partida de dos milions i mig de pessetes. En total haurem dotat el Consell de Treball amb 4 milions i mig de pessetes, quantitat, al nostre entendre, totalment insuficient per a abordar totes les tasques que aquest Consell hauria de tirar endavant, però que pensem que és un inici.

I creiem també que aquesta esmena presentada inicialment per nosaltres, de dotar amb estudis i dictàmens emesos per persones alienes al Departament, no entra en contradicció amb molts retalls que nosaltres hem proposat també a altres Departaments d'aquest mateix concepte. Pensem que on precisament poden tenir sentit els dictàmens emesos per persones alienes al Departament és en els casos dels consells, dels consells assessors del Departament i de la Generalitat. I, per tant, pensem que aquesta esmena acceptada té plena congruència amb les posicions que hem defensat nosaltres al llarg del debat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Bé, queda entès, doncs, que el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat retira aquesta esmena 566, a profit de l'esmena transaccional que el senyor Secretari llegirà a continuació.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Les esmenes transaccionals són les esmenes 566, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i 614, de Centristes de Catalunya, segons la numeració del Dictamen.

«Dotar el concepte 251/01, Estudis i dictàmens emesos per persones alienes al Departament per al Consell de Treball, article 25, Capítol II, número orgànic 11/02, Departament de Treball, amb la quantitat de 2.500.000 pessetes, procedent del concepte 421/01, número orgànic 07/03.»

El Sr. PRESIDENT: Aquesta esmena transaccional és signada per tots els Grups parlamentaris, per tant, òbviament tots estan d'acord amb la seva tramitació i, naturalment, tampoc no hi ha cap torn en contra.

Per tant, passem directament a votació l'esmena transaccional que acaba d'ésser llegida.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord?

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Passem ara a l'esmena 575, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El senyor Padullés té la paraula per a defensar-la.

El Sr. PADULLÉS: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, seré molt breu. En principi, què preveu l'esmena? L'esmena preveu dotar el Fons de l'Ocupació, és a dir, incrementar-lo, d'una banda, amb 4.000 milions de pessetes procedents de l'augment dels ingressos, emissió de deute públic, i amb 11.242.395.710 pessetes, procedents de diferents quantitats de diferents esmenes.

Havia estat temptat, al començament del debat en el Ple del tema dels pressupostos, d'utilitzar tot un seguit de dades per a argumentar la necessitat d'ampliar aquest Fons d'Ocupació, de quants treballadors hi ha en aquests moments en atur; de quines obres es van fer en el moment en què es van utilitzar els diners del Fons d'Ocupació, els primers 800 milions de pessetes; de les resolucions del Parlament; de les opinions dels diferents Grups, etc., i, fins i tot, havia pensat utilitzar el llibret que se'ns va enviar sobre la utilització dels primers 800 milions del Fons d'Ocupació.

En tot cas no utilitzo això, però vull utilitzar l'últim full mensual de l'ocupació que ens ha arribat per llegir quatre coses. Diu: «un aspecte a remarcar en l'evolució del nivell de desocupació és la contínua baixa de la cobertura de l'assegurança d'atur que per aquest mes ha significat un 1,5 punts percentuals, fet que determina que en relació amb el febrer de l'any anterior, la davallada hagi estat de 7,8 punts percentuals. Aquest fet suposa un agreujament de la situació per reduir-se la proporció d'atur subvencionat, en relació amb l'atur registrat. Així, el nombre de persones que perceben l'assegurança d'atur ha augmentat solament en aquest darrer any un 9,1% —14.065—, mentre que l'atur registrat ho ha fet en un 24,9% —62.822 persones—, provocant que la diferència d'ambdós, l'atur no subvencionat, hagi crescut en aquest període de febrer del 81-febrer del 82 en un 44,9% —48.757 persones.» I

més avall diu «l'empitjorament és més sensible per als grups d'edats intermèdies i particularment per als de 40 a 54 anys, col·lectiu que més s'enfronta amb especials dificultats per tornar-se a incorporar a un lloc de treball.»

Bé, nosaltres entenem, a partir d'aquí, que calia, per tant, aconseguir que aquest Fons d'Ocupació no fos de 2.000 milions de pessetes, sinó que fos bastant més alt, perquè, a través de l'actuació conjunta de la Generalitat i dels ajuntaments, es poguessin aconseguir tot un seguit d'obres que donessin treball a molta gent que no està cobrant subsidi d'atur, deixant de banda, fins i tot, que la contractació fos només per tres mesos, i no per sis, etc.

Però, quin és el problema amb què ens trobem en aquests moments? El problema amb què ens trobem és que bona part d'aquesta esmena ja no té sentit, perquè, d'una banda, no ha estat acceptada l'ampliació del deute públic i, d'altra banda, el finançament d'aquests 11.000 milions de pessetes venia de cent quaranta esmenes que nosaltres havíem presentat, que reduïa petites i mitjanes quantitats de diferents Departaments en relació amb qüestions, d'una banda, de falta d'informació, d'altra banda, de qüestions de lloguers, d'altra banda, qüestions d'informàtica, d'altra banda, qüestions de parc mòbil, etc. És a dir, petites quantitats que permetien dotar, en aquest Pressupost, amb aquesta ampliació, el Fons d'Ocupació fins a arribar a 11.000 milions de pessetes, i poder, a través d'això, fer una certa actuació amb aquests diners. Això no és així i, per tant, bona part d'aquesta esmena, dic, ha decaigut, però, en tot cas, encara hi ha un llistat d'esmenes que cal anar veient, i si alguna s'aprova, nosaltres entendríem que llavors s'incorporaria aquí, la qual cosa vol dir que, a efectes de procediment, a nosaltres ens sembla que no s'hauria de votar aquesta esmena, sinó que, si alguna de les esmenes que preveuen reducció de quantitat i passar a aquest concepte fos aprovada, llavors aquest concepte s'ampliaria. Cas que no fos així, evidentment, la quantitat quedaria en 2.000 milions de pessetes.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Padullés, si em volia detallar les esmenes a què fa referència... Perquè diu que són al Departament de Treball, i ja no en queda cap.

El Sr. PADULLÉS: No, no, són d'altres Departaments.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, és erroni el que diu el text imprès, perquè aquí diu «al Departament de Treball. Diverses esmenes al concepte 731, etc., Departament de Treball».

El Sr. PADULLÉS: Si ho vol, li puc llegir les esmenes que falta discutir, perquè alguna...

El Sr. PRESIDENT: Sí, seria bo, sí.

El Sr. PADULLÉS: La 599, 602, 606, 609, 615, 616, 621, 622, 631, 637, 639, 640, 641, 642, 643, 644. És possible, senyor President, que alguna d'aquestes esmenes ja hagi estat debatuda de forma horitzontal i perduda.

El Sr. PRESIDENT: Són la 599, la 602, 606, 609, 615, 616 —queda la 621—, la 622, res; queden la 631, 637, 639, 641, 642, 643 i 644. Aleshores, senyor Padullés, vostè creu que s'hauria de votar un cop s'hagués votat l'última d'aquestes esmenes?

El Sr. PADULLÉS: No, jo entenc, senyor President, que si alguna d'aquestes esmenes era acceptada, aquesta quantitat passaria a engruixir la quantitat de 2.000 milions de pessetes que en aquests moments hi ha en el Fons d'Ocupació. I la lec-

tura de les esmenes ha permès a les senyores Diputades i als senyors Diputats saber quines són aquelles esmenes que caldria votar perquè s'ampliés aquest Fons d'Ocupació, al Departament de Treball.

El Sr. PRESIDENT: De totes maneres, em sembla que, per a seguir el criteri que hem seguit fins ara, hem de seguir l'ordre del Dictamen. De manera que hem de votar ara, tenint en compte que d'aquests 11.242 milions, en tot cas, suposant que l'esmena fos aprovada, només hi podria haver la quantitat corresponent a les esmenes que s'aprovarien ulteriorment.

El Sr. PADULLÉS: D'acord, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Aleshores, per a un torn en contra de l'esmena, el senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*): Gràcies, senyor President, des de l'escó, perquè jo crec que en el debat que hi ha hagut fa uns moments, sobre el tema de l'esmena a la totalitat del pressupost del Departament, s'ha fet palès a tothom l'interès que tots els Grups tenim en el tema de la lluita contra l'atur, i precisament de la incidència en aquest camp del Departament de Treball, que també contribueixi a lluitar contra aquesta xacra de la nostra economia.

Ara bé, jo em limitaré, aquí, per tant, a fer el torn en contra en el sentit de veure que el finançament d'aquest increment que ens proposa el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya no és correcte. No és correcte, en primer lloc, el que se'ns demana ara d'incrementar en 4.000 milions de pessetes el concepte d'emissió de deute públic, quan aquest tema està votat, fixat i plenament debatut, i ja s'ha finalitzat qualsevol possibilitat de variació...

El Sr. PRESIDENT: El senyor Padullés ja ho ha reconegut, això.

El Sr. ESCUDÉ: I en la segona part, aquests 11.000 milions de pessetes, segons les meves anotacions, la major part d'elles també ho estan. Quant a les que encara puguin faltar, com que afecten conceptes que, segons m'informen els meus companys que porten —o que portaran posteriorment— la defensa d'aquests Departaments quant a les esmenes plantejades, en tots els casos que se'ns demana això hi ha una necessitat peremptòria que els corresponents Departaments disposin d'aquestes quantitats en el concepte apropiat. Per això nosaltres ens oposem a aquests increments.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, anem a votar l'esmena 575.

Els senyors i les senyores Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Segueix ara l'esmena 576, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Aquí també he de fer l'observació que, de la quantitat que es proposava d'augment, una bona part ja no és possible per causa de retirades d'esmenes anteriors o transaccions en Comissió. No obstant això, hi ha, tanmateix, un romanent. El senyor Hortalà?

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Senyor President, efectivament, aquesta és una esmena que té per objecte recollir els

romanents de les modificacions de les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana, que van des de la 151 fins a la 200, esmenes que, en el seu tràmit en Comissió, moltes d'elles van estar modificades en relació amb les modificacions que el mateix Grup presentava.

Tot i així, hi queden —com ja ho ha assenyalat el senyor President— uns romanents i han de venir encara unes esmenes que s'apliquen a aquest concepte. Al concepte on s'apliquen tots aquests romanents és al número orgànic 11.02, aplicació econòmica 731 del Capítol VII, article 73, i que fa referència a les aportacions a les entitats territorials de la Secretaria General Tècnica del Departament de Treball, que vénen a constituir com una mena de Fons d'Ocupació que el mateix Departament ha instrumentat per a la lluita contra l'atur. En aquest sentit, nosaltres demanem a la Cambra el vot favorable a aquesta esmena perquè, si efectivament no hi podem incorporar el 335 milions sobre els 2.000 inicialment pressupostats, tots els romanents que quedin sí que s'hi puguin incorporar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El torn en contra? El senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, gràcies. No és pròpiament un torn en contra, perquè, a diferència de l'esmena anterior, hem observat que les esmenes que encara queden pendents són compatibles quant a la destinació que demana el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i, per tant, hi estariem d'acord. Fins i tot podria dir que, d'aquestes esmenes encara pendents de delimitació final, n'hi ha una que m'imagino que veurem immediatament, que és l'esmena 152 d'Esquerra Republicana al Departament de Treball, i que nosaltres tot seguit farem arribar a la Mesa una proposta de transaccional, i que, aleshores, precisament, el romanent, l'excedent que produiria aquesta transaccional, s'aplicaria amb la nostra plena conformitat al concepte del qual ens parlava l'il·lustre senyor Hortalà.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, en aquestes condicions, arribaria una esmena transaccional sobre l'esmena 584 d'Esquerra Republicana, que implicaria l'acord del Grup d'Esquerra Republicana per a retirar l'esmena 152 de la seva numeració i l'esmena 206 de la seva numeració. Millor dit, això equivaldria a l'esmena 206.

Bé, l'esmena transaccional diu: «Esmena transaccional en relació amb l'esmena número 152 d'Esquerra Republicana, que és el número 584: Dotar la partida 252.00.11.3 amb la quantitat de 8.450.000 pessetes.»

Aleshores, és que el Grup d'Esquerra Republicana estaria d'acord, en virtut d'aquesta esmena transaccional, a retirar les esmenes 576 i 584?

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Nosaltres entenem que aquesta transaccional fa referència específicament a la 584, no a la 576. La 576, justament, recull els romanents, ja siguin de la nostra esmena, ja siguin de la transaccional. Per tant, la 576 d'ordenació general, 206 d'Esquerra Republicana, entenem que no l'hem pas de retirar, en el supòsit que acceptéssim aquesta transaccional; en cap supòsit, millor dit.

En canvi, la transaccional fa referència, senyor President, concretament, a l'esmena 584, número 152, de l'ordenament particular d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT: Sí, però el finançament d'aquesta esmena transaccional, d'on procedeix, senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Senyor President, l'esmena transaccional proposa una reducció en el Dictamen de la Comissió, i aquesta és la reducció que s'aplicaria, segons l'esmena transaccional, al finançament de l'esmena número 206 d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT: És a dir que, aleshores, la reducció que proposa l'esmena transaccional és la del mateix concepte que es reduïa en l'esmena d'Esquerra Republicana, i l'increment va a incrementar l'esmena 206 d'Esquerra Republicana, és a dir, l'esmena 576 que estem debatent.

Aleshores, jo entendria que, realment, les dues esmenes van lligades i que, per tant, l'esmena transaccional implica la retirada de les dues d'Esquerra Republicana. No?

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Senyor President, perdoni que hi insisteixi, crec que no.

El Sr. PRESIDENT: Perquè hi ha altres esmenes d'Esquerra Republicana...

El Sr. HORTALÀ: Hi ha altres esmenes que fan referència a l'article...

El Sr. PRESIDENT: Encara pendents?

El Sr. HORTALÀ: Encara pendents o ja aprovades en Comissió o transaccionades.

El Sr. PRESIDENT: Però, bé, de les aprovades en Comissió n'estem discutint el Dictamen, ara. Del que és aprovat en Comissió, ja no cal que en parlem. Es tracta de saber si hi ha altres esmenes pendents, senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Perfecte, senyor President. A la 576, 206 de l'ordenació d'Esquerra Republicana, no n'hi ha cap més.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, tot el que ha estat aprovat en Comissió ja forma part del Dictamen. En aquest sentit, l'esmena d'Esquerra Republicana ja ha estat recollida en gran part, però del que queda en aquest moment només quedava l'esmena 584.

El Sr. HORTALÀ: Bé, jo entenc, senyor President, que la transacció el que fa és obligar a retirar l'esmena 584 i entendre modificada l'esmena 576 per l'import de la transacció.

El Sr. PRESIDENT: Bé, sí, però això equival a votar-ho conjuntament.

El Sr. HORTALÀ: Llavors, pel que fa a la transacció, senyor President, nosaltres estem disposats a acceptar aquesta transacció sempre que se'ns expliqui el perquè de la nova quantia, perquè la qüestió és la següent. La Direcció General de Relacions Laborals de la Conselleria de Treball havia especificat a l'article 25, i concretament a l'aplicació econòmica 252, un import global de despesa de 10.706.250 pessetes. Nosaltres, ateses la trajectòria de la despesa de l'any passat i les explicacions que se'ns varen poder donar en relació amb aquest tema, i les que havíem pogut obtenir a l'hora de formular les esmenes, creiem que la quantitat adient no era d'aquests 10 milions, sinó de 6 milions. Ara l'esmena transaccional no accepta ni els 6 ni els 10, sinó que en posa 8 i escaig, i com que l'explicació en Comissió no ens va convèncer en aquest sentit, abans d'admetre-la ens agradaria que ens expliquessin el perquè de la diferència d'aquests 2 milions entre els 6 i els 8.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Escudé, si pot donar aquesta

explicació?

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*): Sí, gràcies, senyor President, des de l'escó. Bé, aquest tema, com apuntava el senyor Hortalà, és el capítol o concepte de publicacions del Departament de Treball, i més concretament de la Secretaria General Tècnica. Aleshores, voldria dir d'entrada que aquí hi ha bàsicament el calendari laboral, el cost d'edició del calendari laboral, el qual cost, d'altra banda, es recupera mitjançant la seva venda; el que passa és que aquí no es trasllueix clarament, perquè el fruit d'aquesta venda apareix en el capítol d'ingressos, i no aquí, compensant la partida. Aleshores, aquí també hi havia el propòsit del Departament d'editar tota una sèrie de documentació sobre les eleccions sindicals, perquè val a dir que encara que, d'eleccions sindicals, se'n poden fer i se'n fan constantment, hi ha unes èpoques en què —l'experiència històrica ens ho ha demostrat— hi ha una màxima concentració de realitzacions d'aquests actes electorals sindicals, i aleshores cal mentalitzar i motivar les persones que treballen en el món de les empreses. Per això, en aquest concepte d'eleccions sindicals hi havíem destinat 2.500.000 pessetes, al calendari laboral, hi havíem destinat 5 milions, i a la resta de publicacions, treballs, etc., del Departament, la diferència fins a aquesta quantitat de 10.700.000 pessetes. Posteriorment, en el debat de la Comissió, hem tornat a estudiar el tema, i comptant que el calendari laboral, vistes les necessitats d'adquisició per les empreses, vist que hi ha una part del cost del calendari laboral que corresponia al calendari de l'any passat, que no es va poder acabar de pagar, això ens permet fer les xifres següents, que són: en primer lloc, el tema d'eleccions sindicals, el mantenim incanviat, amb 2.500.000 pessetes, perquè entenem que és una activitat molt necessària de potenciació de la democràcia en el món sindical i en el món de les empreses; el tema de publicacions i treball, aquest estudi posterior ens ha permès arribar a la conclusió que podria acceptar-se o podria oferir-se la quantitat d'1.975.000 pessetes, i que, finalment, el cost real del calendari laboral, abans evidentment de fer qualsevol compensació amb els ingressos, que això és al marge, seria de 3.975.000 pessetes. La suma total d'aquests conceptes dona aquests 8.400.000 pessetes, que és el contingut de la transacció que oferim al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Hortalà, les explicacions.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, després d'aquestes explicacions entenem efectivament la quantia, i nosaltres, pel que fa al Grup d'Esquerra Republicana, no tenim inconvenient a acceptar la transacció i, evidentment, retirar la nostra esmena; acceptar la transacció pel que fa al nostre Grup, que és un tema en què, evidentment, han d'opinar la resta de Grups.

El Sr. PRESIDENT: Els altres Grups estarien d'acord a acceptar aquesta esmena transaccional? (*Pausa.*) D'acord. Aleshores, passem a votació l'esmena transaccional, que implica la retirada de l'esmena 584, d'Esquerra Republicana, i que significa així mateix la retirada, substituïda per aquesta esmena transaccional, de l'esmena 576.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena transaccional llegida, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per 81 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Bé, l'esmena següent és l'esmena 577, del Grup Socialista, 533 en la seva numeració. Aquesta esmena proposava augmentar la Secció Fons per al Foment de l'Ocupació, que no va ser acceptada. No obstant això, evidentment, en el que significaria de reducció de la partida del Departament de Treball seria possible tanmateix efectuar-la, però el Grup Socialista manté l'esmena? (*Pausa.*) Retirada.

L'esmena següent és l'esmena 578, del Grup de Centristes, 183 de la seva numeració.

El Sr. PEDRÓS: Retirada també, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, senyores i senyors Diputats, amb això hem acabat el Departament de Treball, i com que només hi ha dues esmenes que no hagin estat retirades o votades al Departament de Justícia, intentarem veure si podem aprovar el Pressupost del Departament de Justícia abans d'anar a dinar.

La primera esmena és l'esmena número 597, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, la defensarà el senyor Luis Valentín.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Valentín té la paraula per a defensar aquesta esmena.

El Sr. VALENTÍN: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, para defender, en nombre del Grupo parlamentario del Partit Socialista Unificat de Catalunya, una enmienda, 597 del Dictamen de Comisión, que pretende el aumento de 2 millones de pesetas a 4 millones de pesetas del concepto 474/00 del artículo 47, del Capítulo VI, número orgánico 12/01, con una financiación procedente del concepto 611/00 —mobiliario— del artículo 61, Capítulo VI, número orgánico 12/01, igualmente.

Esta es una enmienda que hace referencia, el concepto que se pretende aumentar, a lo que se describe exacta y literalmente en el Dictamen de la Comisión como «a los juzgados para el proyecto de mecanización de los procesos». La motivación que nos ha llevado a presentar esta enmienda y a mantenerla ante el Pleno es doble. De un lado, razones de carácter intrínseco, es decir, la introducción en los métodos de trabajo de la administración de justicia, de mecanismos modernos que permitan superar, aunque sea de una manera simbólica, testimonial, inicial, lo que ya es un valor entendido, conocido y aceptado por la sociedad entera en cuanto a la indigencia —que así puede calificarse— de medios personales y sobre todo materiales de la administración de justicia, y en cuanto al arcaísmo de los métodos de trabajo con que actualmente se mueve la administración de justicia. Esta es una de las razones, la intrínseca. Pero la segunda razón sería una razón digamos institucional, que es lo que supondría el ejercicio concreto de una de las escasas —pero aunque escasas, deben ejercerse, y realmente no se ejerce ninguna— facultades en materia de justicia que nos concede el Estatuto de Autonomía. Yo recuerdo, a propósito de esto, que existe un artículo del Estatuto de Autonomía, que es el artículo 18, en cuyo apartado tercero hay una frase que dice: «entre las facultades de la Generalitat de Catalunya, la de coadyuvar a la instalación de los juzgados», frase que evidentemente permite una lectura restrictiva, en cuyo caso sería poco menos que cooperar a poner el mobiliario de los juzgados, pero que a mi juicio también supone una lectura mucho más

amplia que permete incidir en que los juzgados estén no solamente instalados sino que trabajen con métodos y con medios que se adapten más a lo que a una administración de justicia debe ser exigido por una sociedad moderna.

Nosotros somos conscientes, en cuanto a la primera razón, es decir, a la razón de la importancia intrínseca, de modernizar los medios de trabajo de la administración de justicia, que evidentemente la Justicia es una competencia, según la Constitución, substancialmente correspondiente al Estado, y en este sentido la responsabilidad de lo que se haga y de lo que no se haga, evidentemente, corresponde substancialmente a la Administración del Estado. Pero no obstante ello, dentro de estas facultades, de este arco de facultades de cooperación que en el Estatuto de Autonomía se reconoce a la Generalitat de Catalunya, nosotros consideramos que esta es una ocasión de poder introducir, de poder hacer un gesto en este sentido.

Nosotros también reconocemos —en cuanto a la segunda razón, a la razón de un ejercicio del artículo 18, en su apartado tercero, del Estatuto de Autonomía— que esto no pasa de ser un ejercicio, digamos, empírico de esta facultad, porque lo verdaderamente deseable no es que se ejerciera empíricamente, espontáneamente, sino que se ejerciera de una manera estructurada, sistematizada, a través de la formalización del acuerdo correspondiente de la Comisión Mixta de Transferencias Administración del Estado-Generalitat de Catalunya, cosa que no ha ocurrido así, porque no obstante las sucesivas, constantes presiones de este Parlamento a nivel de Comisión, a nivel de Pleno, a través de una moción aprobada unánimemente por el Pleno de este Parlamento y que desde luego, a pesar de haber transcurrido sobradamente el tiempo que se concedía al Conseller para que diera las debidas explicaciones, no se ha dado absolutamente ninguna explicación, y no tenemos absolutamente ninguna noticia de que estén en marcha ningún tipo de traspasos en materia de justicia, salvo los ya de todos conocidos, lo cual, es lamentable decirlo, pero revela lo que ya puede considerarse una auténtica dejación en esta materia. Es evidente que la introducción de este ejercicio empírico de la facultad, a falta, insistimos, de una formalización debida, a través de la Comisión Mixta de Traspasos, sería un gesto interesante, un gesto que revelaría un interés por parte del Consell Executiu, del Departamento de Justicia, en concreto, acerca de esta materia.

Unas palabras muy breves en cuanto a la financiación. La financiación, para que nadie se asuste y no se extrañe de nada, se extrae de un capítulo cual es el de mobiliario, que en lo que respecta a su cobertura financiera tiene una determinada elasticidad. Nosotros creemos, evidentemente, que el mobiliario, como medio material que es de cualquier Administración, debe tener unos caracteres de suficiencia y de eficacia bastantes, pero que al mismo tiempo también permite una cierta elasticidad en su cobertura financiera, y, sin mengua de esta necesidad de suficiencia, se pueda atribuir a lo que para nosotros tendría una actitud, un gesto institucional, un gesto de adhesión por parte del Consell Executiu acerca de una administración de justicia mucho más eficaz, en la que empiecen a utilizarse métodos modernos y que permita, en un futuro, que deseamos cuanto más próximo mejor, no superar esta situación a la que antes me refería de ineffectibilidad, de insuficiencia, de indigencia en que actualmente se mueve la administración

de justicia.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo quan estava recuperant els papers per fer el torn en contra d'aquesta esmena, he tingut la sensació —que em sembla que també tindran els senyors Diputats— d'estar situat en el túnel del temps, perquè els tornaré a parlar d'informàtica, molt breument, brevíssimament.

Es tracta, en l'esmena del Partit Socialista Unificat, d'augmentar una dotació prevista en 2 milions de pessetes per a un projecte de mecanització de processos en els jutjats. Bé, la destinació d'aquests 2 milions de pessetes que es proposen en el projecte de pressupost és subvencionar aquest projecte de mecanització, i per a fer-ho d'una manera assenyada, per a fer-ho d'una manera eficaç i —utilitzant paraules del senyor Valentín— empírica, s'ha cregut que la forma més adequada era començar una experiència pilot. De fet, s'ha establert aquesta experiència pilot en el Jutjat número 4 de Barcelona, que ja ha començat a mecanitzar els seus processos, i el fruit d'aquesta experiència serà la que es recollirà per a estendre el tractament mecanitzat a tots els altres jutjats de Catalunya, però, és clar, amb una experiència pilot cal aportar els diners que fan falta, ni més ni menys, i dotar amb el doble l'experiència pilot no faria que l'experiència pilot fos ni més eficaç, ni millor, ni que donés més dades.

Tècnicament està ben estudiada, hi ha l'experiència pilot i creiem que la dotació que se li dona és l'oportuna, i per tant, no cal dotar-la més.

S'està preparant, d'altra banda, tot un estudi complet sobre mecanització de jutjats i, efectivament, la Conselleria de Justícia té el ple convenciment que aquest és un projecte, aquest és un tema que s'ha de potenciar. Creiem que l'experiència pilot és adequada, que la dotació és correcta i aquesta vegada sí que no faré un torn en contra de l'esmena referint-me a la baixa, simplement l'alta és inadequada perquè la dotació és la correcta.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats passem a votació l'esmena 597, que ha estat defensada pel Diputat senyor Valentín.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

I en fi, passem a la darrera, l'esmena 598, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, la retirem.

El Sr. PRESIDENT: Bé, amb això hem acabat el Departament de Justícia, la Secció 12, i aquesta tarda continuarem amb la Secció 13, Departament d'Indústria i Energia.

La sessió començarà aquesta tarda a les cinc.

Se suspèn la sessió.

(Se suspèn la sessió a les dues del migdia i dos minuts i es reprèn a un quart i quatre minuts de sis de la tarda.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Comencem ara amb la Secció 13, Departament d'Indústria i Energia. La primera esmena és l'esmena 604, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): President, la defensarà el senyor Alfredo Amestoy.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Amestoy té la paraula per a defensar aquesta esmena.

El Sr. AMESTOY: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, l'esmena que ara vaig a defensar és d'aquelles esmenes que representen una iniciativa que tots els Grups, independentment de qui la proposi, haurien d'acceptar-la com una aportació, un enriquiment de la llei. És clar que per això seria necessari que s'acceptés la participació, que s'acceptessin les aportacions de l'oposició, que la majoria estigués oberta, estigués receptiva a les possibles iniciatives de la minoria, cosa que desgraciadament, per cert, no està passant en aquests moments al Parlament de Catalunya.

Amb l'esmena 147 el que fem és dotar el concepte 731/00, del 06/03, Departament d'Ensenyament, amb 46.260.000 pessetes per a subvencions per dedicar a posar en marxa instal·lacions d'energia solar a centres escolars d'EGB a Sant Boi i altres llocs de Catalunya. El que volem és que la Generalitat comenci a treballar en el camp de les energies alternatives, amb una experiència pilot, instal·lant el sistema d'energia solar en una sèrie d'escoles d'EGB; entenem que començar precisament per les escoles cobra avui un especial significat.

No cal dir —perquè, entre altres coses, tothom en parla, i encara que sigui només de paraula també tothom hi està d'acord— la importància que té l'energia solar en uns moments en què tantes dificultats es troben en el camp de l'energia. Quan veiem com, una a una, es van esgotant les seves fonts, podríem dir —i així ho hauríem de considerar— que l'energia solar constitueix una energia de futur. Energia de futur perquè les seves fonts poden resultar inesgotables, però també perquè és més humana i més neta, perquè una vegada instal·lada és d'un manteniment molt més econòmic i, per tant, és més barata, i, fonamentalment, perquè és la menys perillosa per a la vida humana.

Des del punt de vista de l'ecologia, l'energia solar és també una alternativa amb la qual s'ha de comptar. Cada vegada la gent està més preocupada pel medi ambient i s'interessa i fa esforços per a millorar-lo. Els moviments ecologistes d'arreu del món cobren més popularitat i les seves propostes són menys tingudes en compte. En molts llocs hem arribat a una situació límit de contaminació atmosfèrica, ciutats senceres són declarades zones contaminades. L'Administració, a tots nivells, es veu obligada a prendre mesures anticontaminació. En una situació de crisi econòmica en què s'han d'estalviar recursos, en què es demanen contínuament esforços d'austeritat, cal no menysprear la introducció de l'energia solar com a quelcom indispensable. Tornant enrera, si diem que l'energia solar és una alternativa de futur perquè és més ecològica, més humana, menys perillosa i també més barata, per què no comença la Generalitat —la nostra institució d'autogovern— amb una experiència amb molt de futur en un terreny, l'escola i els nens, que, sens dubte, sí que són i representen el futur.

Cada vegada més ens esforcem per dotar les escoles d'un espai mínim, per dotar-les de pistes esportives i jardins, doncs per què no donem un pas endavant i avancem de mica en

mica. Vivim en un món que cada vegada més és un desert d'asfalt i pollució, de soledat i angonya. Vivim en una societat que no ens agrada i que aspirem a millorar-la i a canviar-la. L'escola és un bon lloc per començar a posar els fonaments del que ha de ser l'home nou en una societat nova. Hem de dir que hi ha diversos estudis, que hi ha algunes experiències a Catalunya i a altres llocs, encara que petites, a petita escala, però que en tots els casos demostren que són experiències positives, que ofereixen els avantatges que han estat esmentats i, en canvi, la Generalitat encara no ha començat cap experiència en aquest sentit. Entenem que, encara que fos amb aquest caràcter experimental de moment, la Generalitat hauria de fer un esforç en aquesta direcció, destinant una partida dintre del Departament d'Ensenyament als pressupostos d'aquest mateix any 1982, que estem debatent.

Essent l'energia solar quelcom pel qual tothom mostra el seu interès, no hauria de ser menys qui més sensibilitat hauria de mostrar i qui també té més possibilitats perquè sigui una realitat. Aquí, al nostre país, no és altra que la nostra institució d'autogovern, la Generalitat de Catalunya. La nostra esmena proposa Sant Boi i altres llocs de Catalunya per a començar l'experiència, posant com a punt de referència Sant Boi, no per res en particular, sinó perquè segons les nostres informacions és un lloc on disposen d'algun estudi fet i mostren un gran interès a introduir l'energia solar començant, precisament, per l'escola. Sigui com sigui, no dubtem que hi haurà altres llocs interessats a portar a terme l'experiència i que rebran amb bons ulls aquesta iniciativa.

Per últim, aquesta partida la financem a través del concepte 251 del Departament d'Indústria i Energia, que, al nostre entendre, és el Departament més adient, pel seu lligam amb el tema, i estaria a càrrec d'un concepte, el 251, Estudis i dictàmens emesos per persones alienes al Departament, del qual, al nostre parer, i per les raons que s'han exposat al llarg del debat, es pot prescindir molt més fàcilment, a la vegada que els diners serien molt millor aprofitats en la despesa que el nostre Grup proposa.

Per tot el que acabo d'exposar els demano el vot favorable a la nostra esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra de l'esmena 147, el Diputat senyor Vallvé té la paraula.

El Sr. VALLVÉ (*de l'escó estant*): Si la Mesa ho cregués oportú, atès que l'esmena següent és l'esmena 605, que correspon al 562 del Grup Socialista, i que proposa una baixa del mateix concepte pressupostari, «Estudis i dictàmens...», de la Secció 13, demanaria de fer el torn en contra en el mateix moment.

El Sr. PRESIDENT: En el mateix moment, d'acord. Aleshores, passem, doncs, al torn a favor de l'esmena socialista, l'esmena número 605 del número d'ordre del Dictamen.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): El senyor Cigarrán.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Cigarrán té la paraula per a defensar l'esmena.

El Sr. CIGARRÁN: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, la enmienda 562 de la ordenación socialista, que es una enmienda de modificación de la cantidad presupuestada en el concepto 251 del Departamento de Industria y Energía,

tenía una motivación inicial que era un crecimiento excesivo del concepto. Teniendo en cuenta que en el presupuesto del 81 había presupuestados 9.430.000 pesetas y que para el presupuesto del 82 hay 76.260.000, se ve claramente que ese 7,5% que en la exposición de motivos del Proyecto de Presupuestos se preveía para el Capítulo II, está multiplicado, ese 7,5, por unas cuantas veces en el crecimiento de este concepto. No obstante, al estar muy elevado ese 7,5, nosotros no rebajábamos la cantidad, dejándolo en ese 7,5. Solamente retirábamos 36 millones de pesetas, dejando en ese mismo concepto todavía 40.260.000. Esta, además, es una enmienda que, aparte de ser por crecimiento excesivo, también tenía otra duda, como la inmensa mayoría de muchos de los conceptos de este presupuesto, que era la necesidad de una mayor información de a qué iban destinados, no a qué iban destinados generalmente esos millones, sino a qué iban destinados esos estudios y dictámenes que en el concepto venía reflejado. Y, en principio, preveíamos que el crecimiento —un crecimiento no tan excesivo como ponía el presupuesto, sino el crecimiento hasta 40 millones que nosotros dejábamos— podría ser necesario a la luz de la experiencia del ejercicio de 1981 del Departamento de Industria y Energía, sobre todo en lo que se refiere a la labor hecha con respecto a la reconversión industrial.

En el período de 1981, fundamentalmente desde la creación de la Generalitat autonómica, se han hecho dos decretos de modificación de la famosa Comisión Interdepartamental para la Reconversión Industrial, la CARIC, modificándola tanto en su composición como en sus objetivos y en su funcionamiento. Y la puesta en marcha de la CARIC ha dado una experiencia, como hemos visto a lo largo de 1981 y como hemos comprobado, fundamentalmente, en la sesión informativa de la Comisión de Industria y Energía, Comercio y Turismo, el 30 de abril de este mismo año; ha sido una experiencia que ha demostrado que, en muchos casos, la famosa CARIC ha servido para dictaminar, a algunas empresas que ya estaban enfermas, determinarles una buena salud, y luego, una compañía de seguros que se llama «Consell Executiu de la Generalitat» establece una póliza de seguros y se muere el enfermo. Y para evitar que estas cosas ocurran creemos que era necesario que, no a iniciativa de las empresas, cuyo decreto permite, en uno de sus artículos, que aunque se reitere que la dedicación de la CARIC iba a ser para sectores y subsectores, hay un artículo que abre la posibilidad de que se permitan los avales y se permitan las ayudas a empresas individualizadas, y se hace, fundamentalmente, a iniciativa de estas empresas individualizadas. Por falta de unos estudios a fondo y de una iniciativa del Departamento de Industria y Energía no se están haciendo una reconversión industrial ni unos estudios que permitan una reconversión industrial desde el punto de vista de los sectores, y lo que se está prestando es ayudas poco justificadas a empresas individualizadas, que puede ocurrir, como el caso que decía yo, que después el enfermo se muere, o puede ocurrir que se esté dando una ayuda a una empresa de un subsector que, al mismo tiempo, permita que caigan otras empresas de ese mismo subsector que, posiblemente, tenían la facilidad de salir a flote en conjunto con el subsector o con el sector al que pertenecen, pero que por ayudar a una empresa individualizada pueden caer las demás y el subsector no se levanta.

Y en este sentido nosotros creemos que este concepto de es-

tudios y dictámenes, tanto en la explicación que se ha dado en la Comisión como en la Comisión informativa, la sesión informativa que se ha dado en la Comisión de Industria y Energía, Comercio y Turismo, que hacía referencia explícitamente al tema de la reconversión industrial, no ha quedado claro que el Departamento tenga una política de iniciativa propia, intentando estudiar y analizar los sectores y subsectores de la industria catalana que son posibles y que es necesaria la reconversión industrial de los mismos.

Nosotros creemos que es bueno que se dedique parte de estos estudios a energías alternativas, a algunas otras cuestiones que son competencia del Departamento de Industria y Energía. Pero, de alguna forma, aun no creyendonos al pie de la letra lo que decía el Ilustre Diputado señor Raimon Escudé, de que coincidíamos con los Socialistas al 100%, cuya prioridad de Convergència i Unió era la lucha contra el paro, aun no creyendonos que eso sea una realidad, nosotros creemos que esa es una prioridad y que en el desarrollo del Presupuesto tiene que quedar reflejada esa prioridad, y que no sólo se puede luchar contra el paro desde el Departamento de Trabajo sino que también desde el Departamento de Industria y Energía se pueden hacer muchas cosas al respecto. Y esto quedaría reflejado si, de estos 76 millones que se dedican a estudios y dictámenes, un 70 o un 80% se dedicase prioritariamente a un estudio de los sectores y subsectores de la actividad industrial catalana que son posibles de reconversión industrial y que es necesaria esa reconversión industrial.

Porque eso creo que es importante, no sólo para evitar que se pierdan más puestos de trabajo, cosa fundamental, porque el problema no es sólo que a los puestos de trabajo ya perdidos les demos una subvención, les demos un subsidio, les demos un trabajo eventual complementario en los bosques o en algún otro sitio; el problema también es evitar que el ritmo de crecimiento de la pérdida de puestos de trabajo se pare, y para ello es esencial, es fundamental, la reconversión de los subsectores de la industria. Y creo que, además, por otra cosa fundamental: porque aun no sólo desde la perspectiva de los trabajadores, de los empleados que se puedan quedar en paro, creo que también es importante hacer una labor desde el Consell Executiu, una labor que permita que, en esa reconversión industrial se tenga en cuenta el salvar, no sólo el puesto de trabajo de los trabajadores a nivel general de la empresa, sino también el puesto de trabajo de los pocos empresarios que quedan todavía dirigiendo empresas en Catalunya.

Y con una política como la que se está llevando desde la CARIC, con unos avales poco justificados en algunos temas, lo que puede ocurrir es que lo que caiga sean esos pocos empresarios que quedan y que son necesarios para la evolución de la industria y para la recuperación de la situación económica, y en otros casos puede ser que se esté avalando, que se esté ayudando, no precisamente a empresarios, sino a malos gestores de las empresas en Cataluña.

Por eso quedamos a la espera, señor Presidente, señoras y señores Diputados, quedamos a la espera de la explicación que nos dé el turno en contra de esta enmienda para decidir si retiramos nuestra enmienda o la seguimos manteniendo en función, fundamentalmente, que ese 70 u 80% de este dinero destinado a estudios y dictámenes vaya encaminado al estudio de los sectores y subsectores de la industria que sean susceptibles

de reconversió industrial.

Gracias, señor Presidente; gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Vallvé té la paraula per al torn en contra de les dues esmenes, 604 i 605.

El Sr. VALLVÉ: Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, la Generalitat té unes competències exclusives en matèria d'indústria, d'acord amb el que estableix l'article 12^a de l'Estatut d'Autonomia. La Generalitat té, a més a més, d'acord amb l'article 9.16, competències en matèria d'energia, i l'article 9, el mateix article, punt 18, competències en matèria d'artesania.

El Departament, en establir aquesta partida de 76 milions de pessetes per a estudis i dictàmens, 76 milions enfront del pressupost de l'any passat que, si els meus nombres no són erronis, no era de 9 milions sinó de 23 milions, ha fet una opció definida i concreta. Es tracta que el Departament fa un conjunt d'estudis de política industrial, fa un conjunt d'estudis en temes de matèria d'energia, en temes de matèria de tecnologia i, aleshores, davant les necessitats d'endegar aquests estudis, el Departament tenia dues opcions clares i concretes: o bé crear un servei d'estudis ampli, extens, compost per molts funcionaris que poguessin dur a terme tot aquest conjunt d'estudis, o bé encarregar aquests estudis a empreses especialitzades, entitats de fora del Departament que, en cada cas, poguessin trobar els millors especialistes per a dur a terme els estudis de la millor manera possible, amb el rigor que fos necessari.

El Departament va optar per aquesta segona solució; per la solució d'encarregar els estudis fora del Departament i mantenir una plantilla, a nivell de serveis centrals, de poc personal.

Jo no dic si aquesta ha estat o no la millor solució. En tot cas, crec que ha estat una solució vàlida, una solució possible, i això, aleshores, naturalment, dona uns resultats, unes *ratios* que, per exemple, fan que la relació de titulats superiors que hi ha al Departament, de titulats superiors i mitjans, en els serveis centrals és de 28 i en els serveis territorials és de 87. O sia, la relació és: 1 titulat superior o mitjà en els serveis centrals per cada 2,6 titulats que hi ha als serveis territorials.

Fent una comparació, per exemple, a nivell de Ministeri d'Indústria, a nivell d'Estat, aquesta relació baixa enormement i és d'1 tècnic superior a serveis centrals per 1,33 tècnics superiors que hi ha en els serveis territorials.

A nivell de Ministeri, per tant, hi ha una estructura central considerable, cosa que no existeix a nivell de Departament, en què l'estructura central és reduïda en relació amb l'estructura dels serveis territorials.

Això ha estat fruit, evidentment, d'aquesta opció d'encarregar estudis i dictàmens fora del personal del Departament i de no crear una secció tècnica d'estudis dintre del Departament, com també hauria pogut fer.

Per això justifiquem aquest augment de la partida d'estudis i dictàmens a persones de fora del Departament.

A què destinem aquests estudis? Jo no vull cansar el Ple de la Cambra llegint exhaustivament la programació que el Departament ha establert de tots els estudis a realitzar. Va ser fet en Comissió i avui serà només un petit resum perquè les senyores i els senyors Diputats es puguin fer idea del programa de despesa que comporta aquesta partida.

En matèria d'energia, hi ha una sèrie d'estudis sobre estalvi d'energia en la indústria, una sèrie d'estudis sobre energies alternatives —després parlaré més concretament del tema d'energies alternatives, per contestar explícitament el que proposava l'Il·lustre Diputat senyor Amestoy—, hi ha uns estudis sobre biomassa, estudis sobre microcentrals, sobre energia eòlica, etc.

Val a dir que tots aquests estudis no es fan de forma aïllada, no s'encarreguen de forma aïllada, sinó que es tenen en compte, evidentment, els estudis que han fet altres entitats, empreses públiques, per exemple, que han tractat i treballat ja alguns d'aquests temes, i, aleshores, es busca la col·laboració, es busca allò que ja existeix, i es fa, naturalment, el que cal, allò que encara no s'ha fet.

Hi ha, evidentment, un apartat molt important, que és el Servei d'Anàlisi Sectorial, el Servei que presideix la CARIC, i, aleshores, aquí, hi ha un conjunt de partides destinades a estudis sobre sectors i subsectors industrials i grups d'empreses; són els estudis de què abans parlava el Diputat senyor Cigarrán, i, evidentment, el Departament destina unes quantitats importants a estudiar en profunditat la problemàtica d'aquests sectors i analitzar els plans de viabilitat que en cada cas es proposen i, d'aquesta manera, poder fer una política d'avalos seriosa, una política d'avalos rigorosa. Jo no vull entrar en el tema dels avalos perquè em sembla que va quedar suficientment debatut el primer dia del Ple que discutia el tema pressupostari.

En tot cas, val a dir que en la política d'avalos es procura seguir, amb el màxim de rigor —i en aquest sentit el Departament no plany els estudis que calgui fer abans que el Consell Executiu doni un aval en concret—, s'estudia a fons el tema, s'estudien a fons les possibilitats, i la CARIC, en aquest sentit, en cap moment no ha arribat a ser, doncs, el que podríem anomenar entre cometes una mena d'hospital d'empreses.

Un altre tema en el qual el Departament intervé és el camp de la política industrial. Política industrial no únicament destinada al sector sinó una política industrial destinada també a les possibilitats d'establiment industrial a diferents comarques de Catalunya, a veure quines possibilitats hi ha d'implantació industrial a nivell de comarques que, en aquest moment, poden tenir la necessitat de completar la seva activitat econòmica amb activitats concretes del sector secundari. Hi ha tot un apartat que fa referència a la política tecnològica del Departament: estudis sobre qüestions de documentació científica i tècnica, estudis sobre patents. Finalment, hi ha estudis sobre artesania, estudis sobre l'electrificació rural..

És un conjunt, doncs, de temes els que el Departament vol dur a terme i, aleshores, per tot això és necessària una consignació important en matèria d'estudis i dictàmens per a demanar a entitats de fora del Departament.

No voldria acabar aquesta intervenció sense contestar, en concret, la proposta que feia l'Il·lustre Diputat senyor Amestoy. Nosaltres també estem molt d'acord amb el tema de les energies alternatives. El llibre blanc de l'energia em sembla que ha estat un testimoni de l'interès que hi havia en el tema d'energies alternatives. Estem d'acord que aquestes energies alternatives han de ser potenciades en la seva justa dimensió, en la seva justa dimensió perquè em sembla que tampoc no podem pensar que les energies alternatives poden ser la pana-

cea que solucioni els greus problemes de la crisi energètica en què vivim submergits des de l'any 1973.

Però aquestes energies alternatives cal, evidentment, treballar-les d'una forma seriosa, d'una forma progressiva, i en aquest sentit entre els estudis que proposem per a aquest any, per exemple, hi ha els estudis previs a la redacció d'un pla solar; hi ha els estudis previs per a la confecció d'un mapa eòlic, per exemple, d'un mapa de les energies eòliques i les seves possibilitats d'aprofitament arreu de Catalunya.

No és cert que la Generalitat no hagi fet res en el camp d'energia solar. Hi ha un conjunt d'instal·lacions d'energia solar que s'han dut ja a terme, que s'estan duent a terme, amb les quals la Generalitat ha col·laborat; el Departament d'Indústria i Energia hi ha tingut ja una participació, un assessorament, un estudi i, sobretot, l'aprofitament d'unes experiències. Nosaltres estem segurs que, en aquest sentit, potenciant aquests estudis sobre energia solar, estudiant acuradament les possibilitats de l'energia solar, serà possible, evidentment, establir no únicament la instal·lació d'energia solar en una escola concreta, sinó fer un pla seriós d'aprofitament energètic a nivell general, a nivell de les escoles de Catalunya per tal, doncs, d'una banda, reduir els costos en matèria d'energia i, d'una altra, donar a aquestes escoles un tipus d'energia no contaminant, un tipus d'energia que no contribueixi més al deteriorament del medi.

És per tot això que acabo de dir que el Departament vol endegar tot un conjunt d'actuacions i que, per això, necessita evidentment l'aportació d'aquesta partida pressupostària.

Per tot això, doncs, demano a la Cambra el vot desfavorable a les esmenes que han estat defensades aquí pels Il·lustres Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Les esmenes són mantingudes? L'esmena defensada pel senyor Amestoy? Pel senyor Cigarrán, també? *(Pausa.)* Així, passem les dues esmenes a votació. Primerament, doncs, l'esmena 604.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 604, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra d'aquesta esmena?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena 604 ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

I ara passem a l'esmena 605.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 605, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena 605 ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Segueix ara l'esmena 608, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, la 607, perdó, el vot particular número 9 del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que porta el número 607. *(El senyor Vallvé demana per parlar.)* Senyor Vallvé?

El Sr. VALLVÉ *(de l'escó estant)*: Senyor President, el nostre Grup parlamentari presenta una esmena transaccional que, en el cas de ser acceptada per tots els Grups de la Cambra,

comportaria la retirada del vot particular. Lliurem aquesta esmena per escrit.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Secretari donarà lectura de l'esmena transaccional en qüestió, que és admissible a tràmit pel que fa referència a la Mesa.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Esmena transaccional presentada pel Grup de Convergència i Unió al vot particular número 9, que correspon al número 607, del text del Dictamen, Secció 13/01, d'Indústria i Energia, partida 252/00; quantitat del Dictamen, 7.500.000 pessetes; quantitat que proposa l'esmena transaccional, 10 milions de pessetes».

El Sr. PRESIDENT: Els Grups parlamentaris estan d'acord a acceptar a tràmit aquesta esmena transaccional? *(Pausa.)* No hi ha oposició. Per tant, doncs, s'admet a tràmit. El senyor Vallvé té la paraula per a defensar-la.

El Sr. VALLVÉ *(de l'escó estant)*: Molt breument, senyor President, des de l'escó. L'esmena transaccional que es proposa fa referència a la publicació de les actuacions, estudis i treballs. Es tracta, en realitat, d'una partida que comprèn les publicacions bàsicament del Departament pel que fa referència a temes sobre matèries energètiques, temes sobre matèria de reconversió industrial, temes sobre laboratoris de tecnologia.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra d'aquest vot particular, millor dit, de l'esmena transaccional que ha substituït el vot particular? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra, doncs passem directament a la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena transaccional presentada pel Grup de Convergència i Unió, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

Passem ara a l'esmena 608, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, retirem aquesta esmena, així com la número 610.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Aleshores, segueix ara l'esmena 614, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Padullés té la paraula per a defensar-la.

El Sr. PADULLÉS: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, per defensar l'esmena 614 que fa referència a dotar el concepte 611, de l'article 61, de la Direcció General de Relacions Laborals, del Departament de Treball, amb una quantitat de 3 milions de pessetes, procedents del concepte 252, article 25, del Departament d'Indústria i Energia, que fa referència a publicacions.

La proposta és dotar aquests 3 milions de pessetes per a l'adquisició d'un equip d'informàtica per a combatre el frau, el frau que té, evidentment, com després exposaré, característiques de tipus empresarial, sense voler retornar al debat que hem fet aquest matí en relació amb l'IMAC.

En totes les dades que se'ns faciliten als membres d'aquesta Cambra i als mitjans de comunicació sobre el tema de l'atur, quan es parla de la pèrdua dels llocs de treball, hi ha un apartat que diu «altres causes» i que essencialment és l'IMAC, i que és una de les vies en què es perden més llocs de treball avui a Catalunya.

En la sessió informativa que vam fer el 30 de març de 1982 sobre l'aplicació a Catalunya de l'Acuerdo Nacional de Empleo, el senyor Rigol va donar unes dades que jo vull explicar-los a vostès. Diu que, a través de l'IMAC, les conciliacions per via de conciliació, els acomiadaments diaris que hi ha són aproximadament d'un 328 persones. D'altra banda, de les dades facilitades per la Generalitat el mes de novembre del 1981, des del gener a l'octubre del 81, hi va haver un descens dels que venien per la via dels expedients de rescissió de contracte i un fort increment per la via de la conciliació de l'IMAC, que en el tercer trimestre a Catalunya eren de 16.895 rescissions en contra de 1.306 que venien per la via dels expedients de rescissió de contracte.

D'altra banda, hi ha diferents resolucions aprovades en aquest Parlament en relació amb el tema de l'IMAC i en relació amb el compliment de l'ANE, fent referència a una informació, a una valoració i a un control de les rescissions que diàriament es fan per la via de l'IMAC. Cal tenir en compte que en relació amb l'IMAC el Consell Executiu té en aquests moments plena competència en relació amb l'execució de tots els serveis de l'IMAC per la via del Decret de transferència 2343/1980, del 3 d'octubre. És a dir, en aquests moments estem en condicions de lluitar contra el frau que es produeix en les conciliacions i les rescissions de contracte en el marc de l'IMAC.

A partir d'aquí, nosaltres entenem que cal dotar la Direcció General de Relacions Laborals de l'instrument que permeti lluitar contra aquest frau i que passa per obtenir el màxim de dades possibles per a saber com es produeix aquest frau, quines característiques té i com cal lluitar-hi.

Nosaltres entenem que és possible obtenir tot un seguit de dades que permetin de fer això. Per exemple: informació dels acomiadaments a nivell de municipis, comarques, per a tenir la resultant de la comparació com a índex general d'atur; informació dels acomiadaments per sectors d'activitats i no només per rames de protecció; informació dels acomiadaments per sectors laborals, és a dir, per edat, categoria i sexe; informació del procediment trimestral d'acomiadaments per cada empresa mitjançant pactes individuals; informació del tipus d'empreses que acudeixen a l'IMAC en relació amb el nombre de treballadors, grans, mitjanes i petites. Això, és possible obtenir-ho a partir d'afegir unes dades als expedients que es posen en marxa a l'IMAC que continguin, d'una banda, el municipi del centre de treball; d'altra banda, el sector i branca d'activitat; d'altra banda, el nombre de treballadors aproximat de l'empresa, i, d'altra banda, el número patronal de l'empresa.

Tot això, si es tingués, ens permetria fer una sèrie de valoracions, de les quals jo només esmento algunes. Una de les valoracions que interessaria saber és quin tant per cent es concilia en relació amb cada un dels diferents motius pels quals se sol·licita la conciliació, acomiadaments, sancions, quantitats, categories professionals, conflictes col·lectius, etc. Això serviria en un futur, quan es posin en marxa els tribunals arbitral, per a poder facilitar una bona i objectiva informació dels assumptes possibles que podrien entendre aquests tribunals i que ara, de forma absurda, passen a la Magistratura de Treball.

Què permetria, d'altra banda, això? Permetria, com deia al principi, controlar el frau, lluitar contra aquest frau i que no es produïssin situacions com les que hem viscut a Catalunya.

Tenir un control per trimestres o semestres del nombre d'acomiadaments conciliats de forma individual per una sola empresa ens permetria detectar irregularitats i fraus que s'estan produint sense cap mena de control. Si això fos així, si s'estigués exercint en aquests moments, seria impensable que hagués succeït l'escandalós cas que es va produir en l'empresa fantasma Construccions Aga, SA, d'Olesa de Montserrat, que va arribar a conciliar dotzenes d'acomiadaments, centenars d'acomiadaments a través de l'IMAC i en què es va descobrir que per via de 100.000 pessetes s'aconseguia el carnet d'atur per divuit mesos a qualsevol treballador que no hagués treballat.

És evident, per tant, que hi ha grans possibilitats de lluitar contra el frau; és evident que en el marc de l'IMAC és on això es dona; és evident que és una competència en aquests moments ja del Consell Executiu, i és evident que amb els instruments necessaris es podria lluitar contra això.

Per tot això, nosaltres proposem aquesta esmena de traspasar del Departament d'Indústria i Energia, apartat de publicacions, 3 milions de pessetes a la Direcció General de Relacions Laborals.

Moltes gràcies; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el Diputat senyor Vallvé.

El Sr. VALLVÉ *(de l'escó estant)*: Senyor President, molt breument, des de l'escó. L'esmena que acaba de defensar l'Il·lustre Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula comporta una baixa de la partida de publicacions, treballs, relacions públiques i altres activitats del Departament corresponent a la Direcció de Política Industrial, Tecnològica i Energètica i, concretament a la Subdirecció General de Desenvolupament Empresarial. L'esmentada Subdirecció General de Desenvolupament Empresarial és una Subdirecció que ha estat creada de cara a establir un ajut d'informació, un ajut de formació de cara al petit empresari de Catalunya. En aquest sentit, aquesta Subdirecció General compta amb l'edició d'un conjunt de fullets divulgadors destinats a les petites i mitjanes empreses, donant a conèixer els serveis que es posen al seu abast: centres de documentació, laboratoris d'assaig, centres de recerca aplicada, ajuts a la innovació, etc. La mateixa Subdirecció General té el projecte d'establir una publicació periòdica, possiblement trimestral, destinada a moure en les petites i mitjanes empreses l'interès per la tecnologia, la productivitat, la formació i el desenvolupament. També aquesta mateixa Subdirecció General vol donar a conèixer els seus serveis a través de la realització de seminaris, presència en fires, salons monogràfics, etc. Per tot això, em sembla que no escau que d'aquesta partida corresponent a la Direcció General de Política Industrial, Tecnològica i Energètica se'n dedueixi la quantitat que ha demanat el Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena 614.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra de l'esmena?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Segueix ara l'esmena 617, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Lucchetti té la paraula per a defensar-la.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President; senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres defensarem conjuntament les esmenes, número del Dictamen, 617, 618, 619, perquè fan referència totes tres al no-nascut Consell per a la Reconversió de Sectors Industrials, i nosaltres, aquí, volem fer una cosa amb aquestes esmenes, que potser pot semblar insòlita, que és fer constar en el Pressupost una partida per a una institució que ja fa més d'un any que en aquest Parlament vam dir que era urgent i peremptori que es creés, i que el Consell Executiu, a aquestes alçades, encara deu tenir perduda en algun calaix d'alguna de les seves Conselleries.

El projecte que va elaborar la Conselleria d'Indústria i Energia, projecte que nosaltres vam conèixer perquè va arribar al Consell de Treball, era un projecte que tenia les seves llacunes, però nosaltres, a l'entendre d'aquest Grup, pensem que era un pas endavant, que era un projecte que es podia discutir, però que el fet que existís aquest projecte ja era quelcom positiu que ens permetia començar a tirar endavant el Consell per a la Reconversió de Sectors Industrials.

Aquest projecte va passar al Departament de Treball, al Consell de Treball, i en el Consell de Treball jo voldria dir aquí que, per l'oposició aferrissada del Fomento del Trabajo Nacional, per l'oposició aferrissada de la patronal, que va donar unes excuses absolutament inversemblants, tals com dir que ells no volien participar en aquest Consell, perquè aquest Consell era un problema sectorial, que la reconversió industrial s'havia d'analitzar sectorialment, sector per sector, quan, precisament l'esperit que inspirava la creació d'aquest Consell era tenir una necessària visió global del procés de reestructuració industrial, aquí, a Catalunya, després, aquest Consell ha vist diferents resolucions sobre ell: una resolució que va proposar el Grup Socialista en un debat que vam fer sobre l'atur, en la qual es proposava la creació d'un organisme assessor global de temes socio-econòmics. També la resolució d'aquest organisme està totalment paralitzada i encara no en sabem res. Hem vist aquest matí, també, com el Consell de Treball, per moltes raons, està també paralitzat. Nosaltres pensem —i ho dèiem l'altre dia, també, quan parlàvem d'un altre tema, del tema de la programació econòmica— que és un sarcasme dir, amb paraules, que es dona prioritat al tema de l'atur, dir que el tema de l'atur és un tema importantíssim, com ens diuen aquí tantíssimes vegades els Diputats que representen el Grup que dona suport al Govern, i, en canvi, instruments fonamentals, imprescindibles, sense els quals —nosaltres insistim que és mentida dir que es té una preocupació pel tema de l'atur— aquests instruments fonamentals no es posen en funcionament.

Senyores Diputades i senyors Diputats, aquest tema del Consell per a la Reconversió de Sectors Industrials, és un tema d'aquests que n'hem parlat aquí, tantes vegades; jo no m'hi vull estendre, però sense una visió global del tema de la reconversió industrial aquí, a Catalunya, sense aquesta visió global en què participin i intentin posar-se d'acord les parts socials juntament amb l'Administració, sense aquesta visió global, nosaltres no creiem que es pugui abordar amb seriositat el tema de l'atur. I pensem que la no creació del Consell signi-

fica, expressa molt clarament una determinada política del Consell Executiu, que és una política de no voluntat de diàleg social. El senyor Rigol ens podrà dir el que vulgui, podrà inventar-se tots els plans Rigol que es pugui inventar, un darrere l'altre, però nosaltres pensem que això són paraules, mentre no es creïn els instruments adequats perquè aquestes paraules passin a ser fets.

Nosaltres proposàvem en la nostra esmena, en primer lloc, dotar amb retribucions complementàries d'aquest Departament. En primer lloc, passar-ho a Presidència —pensem que el tema del Consell per a la Reconversió de Sectors Industrials és un tema que hauria de dependre de Presidència. Dotar amb retribucions complementàries una sèrie de consells assessors que ja són a Presidència i augmentar, per tant, aquestes retribucions complementàries en 5 milions de pessetes, augmentar la quantitat d'estudis i dictàmens en 15 milions de pessetes, i les publicacions en 5 milions de pessetes, tot per a l'activitat del Consell per a la Reconversió de Sectors Industrials.

Per tant, nosaltres voldríem, d'alguna manera, que amb aquesta sortida nostra aquí —que suposem que serà de nou votada en contra per la majoria d'aquest Parlament, i per això no ens fem moltes il·lusions— quedés constància de la nostra protesta per l'actitud que la patronal està tenint en un tema fonamental, i la nostra protesta perquè el Consell Executiu es plega a aquestes exigències de la patronal, de no tirar endavant el Consell per a la Reconversió de Sectors Industrials. Nosaltres proposàvem finançar això, i també vull fer una referència a la font de finançament —i m'agradaria que quan se'ns contestés, se'ns contestés sobre les dues coses, no com l'última intervenció, en què s'ha contestat només que no hi havia finançament, però no s'ha dit res del que volíem fer nosaltres amb l'esmena que presentàvem. La font de finançament és una partida que diu «Despeses de promoció ocasionades pel foment de la productivitat a les empreses privades», i en Comissió se'ns va fer una llista d'on anaven aquests 25 milions que nosaltres repartim en altres conceptes, i ens deien que anaven 8 milions a promoció d'estudis de productivitat de subsectors prioritaris. Ens sembla molt bé; això entraria molt bé en aquests estudis i dictàmens per a la reconversió de sectors industrials, però després hi havia una altra sèrie de milions, senyores Diputades i senyors Diputats, que nosaltres volem dir amb tota sinceritat que ens semblen que són subvencions encobertes, que no haurien d'anar al Capítol II, que haurien d'anar al Capítol IV, i ens sembla perillós aquest concepte de «colar» com a concepte 283, o sigui, despeses corrents, qüestions —ho repeteixo— que ens semblen subvencions encobertes.

Per exemple: 4 milions per a promoció d'accions per a increment de la productivitat; 6 milions per a acció de coordinació d'empreses; 4 milions per a laboratoris de recerca; 3 milions per a perfeccionament de personal. Nosaltres repetim que aquestes partides ens semblen —més que despeses del Departament— subvencions encobertes, i ens sembla, per tant, just retallar, suprimir aquesta partida, el concepte 283, de foment de la productivitat a empreses privades, i destinar-ho a dotar econòmicament el Consell per a la Reconversió de Sectors Industrials.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra a aquestes tres esmenes, 617, 618 i 619, té la paraula el Diputat senyor Vallvé.

El Sr. VALLVÉ (*de l'escó estant*): Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, també de forma molt breu, des de l'escó, perquè em sembla que ens trobem en un debat de pressupostos, i, evidentment, no en un debat sobre temes, importantíssims, com els que ha plantejat el Diputat senyor Lucchetti, però em sembla que en aquest cas es tracta de fer el torn en contra d'unes esmenes presentades i que comporten les baixes d'una partida pressupostària concreta, inclosa en el pressupost del Departament d'Indústria i Energia, concretament a la Direcció General de Política Industrial, Tecnològica i Energètica, i a la Subdirecció General de Desenvolupament Empresarial.

Aquestes partides van destinades, evidentment, al concepte 283, que correspon al foment de la productivitat a empreses privades. Del foment de la productivitat a empreses privades, no en llegiré la relació, perquè el senyor Lucchetti ho ha fet en lloc meu, abans. Diré únicament, potser, un punt al qual no s'ha referit, «Promoció d'informes per a conèixer la situació real a nivell de productivitat de determinats subsectors prioritaris per valor afegit, per mà d'obra ocupada, per capacitat impulsora d'altres sectors, i que tenen incidència sobre l'economia concreta en determinades comarques». A nosaltres ens sembla que aquestes despeses no són, en cap cas, subvencions encobertes, sinó que són despeses, evidentment, que corresponen al Capítol II dels pressupostos, a despeses corrents, a despeses necessàries per al funcionament dels Serveis; aquestes despeses, evidentment, en el Pressupost de la Generalitat. Per això funciona una intervenció adequada, per a veure si realment les despeses es destinen realment al punt per al qual han estat pressupostades, i es tracta, en realitat, del funcionament d'aquesta Subdirecció General.

Per tot això, doncs, demano a les senyores i els senyors Diputats que no donin el seu vot favorable a les esmenes presentades.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Suposo, senyor Lucchetti, que podrem votar les tres esmenes conjuntament.

Passem a votació les esmenes 617, 618 i 619.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb aquests esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les tres esmenes han quedat rebutjades per 35 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Amb això hem acabat la Secció 13 i ara passem a la Secció 14, a l'últim Departament, el Departament de Comerç i Turisme.

La primera esmena és l'esmena 621, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. La segona esmena és l'esmena 622, que tractava de finançar el Fons per al Foment de l'Ocupació, que va ser rebutjat pel Parlament. Per tant, suposo que aquesta esmena està retirada. L'esmena següent és l'esmena 624, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, la defensarà el senyor Xavier Folch.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Xavier Folch té la paraula

per a la defensa de l'esmena 624. (*Hom indica que ha estat retirada.*) Retirada? Aleshores, l'esmena 625, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Xavier Folch té la paraula per a defensar-la.

El Sr. FOLCH: Senyor President, l'esmena 624 havia estat votada, ja.

El Sr. PRESIDENT: Havia estat votada? Perdó, és un error meu.

El Sr. FOLCH: Jo defensaré, doncs, senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, l'esmena 625, que té a veure amb un tema que nosaltres considerem molt important, i que el Govern, pel que sembla, considera molt menys important.

S'ha dit més d'una vegada que a Catalunya la cultura ha estat, de la Renaixença ençà, l'eix vertebrador de la nostra personalitat nacional. Al mateix temps, tothom sap, i molts reconeixen, la persecució de què han estat objecte la llengua i la cultura catalanes durant segles i molt especialment sota la dictadura franquista.

Ara ens trobem encara amb una llengua que pateix una clara discriminació de fet en la majoria d'àmbits de la vida ciutadana: en l'Administració, en l'ensenyament, en els mitjans de comunicació. El nostre Grup parlamentari té posada molta confiança en la Proposició de Llei de Normalització Lingüística, que és ara en curs d'elaboració, en fase molt avançada, i que, si no se li posen més entrebancs, podria ser aprovada abans que acabi aquest període de sessions.

A falta de llei, però, el Govern podria actuar. De fet, ha començat a actuar, d'una manera sovint contradictòria i, generalment, al nostre entendre, molt tímida. Sembla que el Govern no s'adoni que aquesta qüestió —la de la normalització lingüística— és un dels reptes fonamentals que el país té plantejats en el camí de la seva reconstrucció com a nació.

Segons nosaltres, el Govern basc, que queda molt lluny del nostre ideal, hem de reconèixer que té, en aquest terreny, una actitud molt més coherent que la del Govern català. Donaré unes quantes xifres. El percentatge del pressupost de la Generalitat de 1981 que corresponia a Cultura era d'un 1,58%. L'any 82 ha augmentat en xifres absolutes, però ha disminuït en percentatge: un 1,41, mentre que al País Basc el percentatge del pressupost destinat a Cultura és de més d'un 4%.

Aquestes xifres ens mostren, jo crec, la importància que el Consell Executiu dona a la cultura, i, si mirem el pressupost del Departament corresponent, veurem que hi ha dues Direccions Generals relativament privilegiades: la d'activitats artístiques i literàries, i la del patrimoni, mentre que n'hi ha dues que fan el paper de parent pobre, de ventafocs, que són la de Política Lingüística i la de Mitjans de Comunicació. Per això, per tal de suplir una mica aquest dèficit de l'actuació del Govern, nosaltres proposem augmentar dues partides del Pressupost; una —la defensarem després— es refereix a la campanya de normalització del català en conveni amb entitats locals, i l'altra és la que defenso ara, que es refereix a la partida titulada «Elaboració de la versió catalana dels cursos *multimedia* de nivell llindar, mitjançant material àudio-visual, i la nostra proposta consisteix a passar dels 64.400.000 pessetes previstes a 100 milions. Es tracta, doncs, d'augmentar 35.600.000 pessetes. Sabem que aquests cursos han estat criticats, i que algunes d'aquestes crítiques, a més, tenen consis-

tència; per a nosaltres, de tota manera, aquestes crítiques no serveixen per a invalidar els cursos, sinó per a cridar l'atenció sobre algunes de les seves possibles deficiències. En qualsevol cas, nosaltres estem disposats a donar suport a aquesta iniciativa, contrastada positivament amb l'ensenyament de l'anglès, l'adaptació de la qual es fa aquí sota la direcció d'un tècnic de competència reconeguda. A més, sabem que el material audiovisual té un gran futur, i la normalització lingüística ha d'usar tots els instruments al seu abast, des dels més clàssics fins als més moderns i sofisticats. En tot cas, preferim equivocar-nos que deixar d'intentar l'experiència per por del fracàs. Se'ns dirà, suposo —el senyor Escudé ho va dir l'altre dia— que el partit del Govern vol tant com nosaltres, vol més que nosaltres, vol més que ningú la normalització lingüística, però que el Govern es troba davant —aquesta va ser la seva paraula, bastant més d'una vegada, la seva expressió— l'assignació de recursos escassos, i no es pot fer tot; però justament d'això es tracta, de fer una opció, i la nostra opció és ben diferent de la del Govern. Per a nosaltres, la normalització lingüística és prioritària en el camp cultural, i la cultura és, després de la satisfacció de les necessitats elementals, prioritària en la vida nacional.

Nosaltres creiem que s'haurien pogut buscar fonts de finançament, no només la que proposem en la nostra esmena, se n'haurien pogut buscar d'altres si hi hagués hagut voluntat política. Però la voluntat política de Convergència i Unió només busca coincidències i acords amb els seus aliats naturals de Centristes i d'Esquerra Republicana. Nosaltres n'hem parlat amb les més altes autoritats del país, altes en el sentit de la jerarquia política, i se'ns han dit molt bones paraules, però el cert és que no hi ha hagut voluntat de trobar una solució; en realitat, perquè per al Govern el prioritari no és —i ens sap greu de dir-ho— la reconstrucció nacional, no és la normalització lingüística, sinó simplement mantenir la seva migrada continuïtat. Aquestes prioritats, nosaltres ens imaginàvem que eren compartides per partits que es diuen nacionalistes; dos dels partits que donen suport al Govern es diuen nacionalistes. Naturalment, no n'hi ha prou a autoproclamar-ho, ara tenen l'ocasió de demostrar si ho són de veritat o si ho diuen per demagògia. Potser l'explicació d'aquesta contradicció aparent és la que ens dona avui al diari un portaveu de Centristes de Catalunya; nosaltres creiem que estàvem votant el pressupost de la Generalitat de Catalunya, però avui se'ns diu que aquest és el pressupost de Centristes de Catalunya, i llegeixo literalment el diari: «Centristes ha hecho el presupuesto de la Generalitat a su imagen y semejanza políticas». Això, ho explicaria tot, i explicaria, per exemple, que no només el partit del Govern, que es diu nacionalista, sinó també Esquerra Republicana, que es diu nacionalista i, a més, d'esquerra, estiguin més a prop en matèria de política lingüística del partit del senyor Martín Villa que de les nostres propostes. Però som tan ingenus i tenim tanta confiança que el Parlament de Catalunya sabrà respondre allò que esperen d'ell els ciutadans d'aquest país, que ens atrevim a demanar-los, senyores i senyors Diputats, una vegada més, que votin a favor de l'esmena que acabo de defensar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Martínez.

El Sr. MARTÍNEZ: Senyor President, senyores i senyors

Diputats, l'Illustre Diputat senyor Folch ha fet una sèrie de consideracions, jo diria que fins i tot una sèrie de valoracions respecte al nacionalisme, de quins partits realment són nacionalistes, i ha pretès comparar el grau de nacionalisme d'uns partits determinats amb unes xifres determinades que figuren concretament en uns pressupostos determinats. Jo voldria cenyir-me molt més als conceptes que s'han tractat aquí, sense oblidar —i això és el que primer volia dir— que aquest tema, precisament, dels cursos *multimedia* que ens ocupa va ser objecte de debat i votació, si no ho recordo malament, divendres —ahir o divendres, excusin els senyors Diputats, perquè aquests dies de debat han estat bastant intensos—, però amb motiu d'una esmena del Grup Socialista defensada per la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata, el meu company senyor Escudé va tenir ocasió d'explicar l'abast exacte d'aquest programa de cursos *multimedia*, dotats amb un pressupost de 64.450.000 pessetes, que cobria justament i suficientment el programa de cursos *multimedia*, tal com havia estat la manera com el Departament va pensar en la seva realització. Per tant, jo crec que repetir tots els motius que va adduir el senyor Escudé en aquest aspecte —me'n fa l'efecte— seria esgotar una mica més la Cambra.

Jo em voldria referir a l'altra part, és a dir, d'allà on provenen aquests fons que aquesta esmena del PSU voldria destinar, aquests diners. Aquests diners serien, concretament, 35.500.000 pessetes, que vindrien exactament del concepte 471 de la Direcció General de Promoció Comercial. Aquest és un concepte dotat amb 95 milions de pessetes que creiem, o creu el Departament, que són necessaris per a realitzar dos tipus d'accions, creu, fonamentals en l'àmbit de la promoció comercial. En primer lloc, el Departament considera que cal potenciar uns instruments tan importants per a la promoció comercial com són les fires, de les quals Catalunya és capdavantera. Suposo que les senyores i els senyors Diputats coneixen perfectament el llibre editat per la Generalitat en què hi ha una llista exhaustiva de totes les fires que es desenvolupen cada any al nostre país. En segon lloc, el Departament també considera que és necessària una acció important per a la promoció de les exportacions catalanes; recordo que el Conseller senyor Trias Fargas en la presentació d'aquests pressupostos, deia que Catalunya havia d'exportar i havia de fer tots els possibles per a exportar tot el que pogués. Per tant, el Departament creu que aquesta acció important per a la promoció de les exportacions catalanes s'ha de fer, i que, aquesta acció, pot portar-la a terme, de forma eficaç, a través de la subvenció d'actuacions d'institucions econòmiques catalanes sense finalitat de lucre, evidentment, com són les Cambres de Comerç, les fires i les associacions d'exportadors. Així mateix, també considera interessant la potenciació de fires d'àmbit comarcal —incloses, com els deia abans, en aquesta edició de la Generalitat—, com, per exemple, les de Reus, Tortosa, Girona, etc., que estan adquirint un important caràcter comercial.

Jo no voldria cansar-los més, però voldria recordar-los que, l'any passat, concretament en el concepte 471, hi havia la migrada quantitat de 500.000 pessetes, que van ser distribuïdes en dues subvencions de 250.000 pessetes a Promo-Regal i a la Cinquena Exposició d'Antiquaris, i que en serveis transferits al concepte 471.50 hi havia 25.530.000, que també van ser repartides en una sèrie de fires realitzades o organitzades per

Fira de Barcelona, a part d'altres fires, com la Fira agrícola de Lleida, la Fira ramadera i de maquinària agrícola d'Amposta, etc. Jo crec que aquest any hi ha la possibilitat d'incrementar aquestes dotacions fins a aquests 95 milions, que és la dotació d'aquesta partida; crec que s'ha de fer així i per aquestes raons i per les raons que va adduir en l'aspecte d'alça en el concepte 611, del 07.04, del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, curs *multimedia*, els haig de demanar el vot desfavorable respecte a l'esmena defensada pel meu Illustre antecessor en l'ús de la paraula.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena 625, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra? (*Remor de veus.*)

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 625 ha estat rebutjada per 15 vots a favor, 57 en contra i 21 abstencions.

Passem ara a l'esmena 628, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Ribó té la paraula per a la seva defensa.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, quan sentia l'Illustre Diputat senyor Martínez tenia la temptació de dir que aquest Govern posa en una balança la llengua, la normalització lingüística i en una altra les fires, la reconversió de les nostres estructures comercials, i no ens estranyaria gens ni mica la tria que fa: les estructures comercials i les fires. Són dues coses completament diferents; es poden tenir fires, es pot tenir promoció comercial i es poden tenir majors instruments en mans de la Direcció de Normalització Lingüística.

Durant aquest debat pressupostari, sovint s'ha dit que aquest no era un debat de política, que era un debat de pressupostos. El moment més important per a fixar les opcions polítiques, senyor Martínez i senyors del Grup parlamentari de Convergència i Unió, és el debat pressupostari, que és d'on surten els calerons per a fer la política. Per tant, les declaracions polítiques que no tenen com a suport pressupostos financers al darrera queden molt bé per als cartells electorals, queden molt bé per a les propagandes ideològiques, queden bastant malament per a les realitzacions concretes. Les fonts de finançament de les opcions que fa un Govern o el Grup que li dóna suport es troben de molts llocs diversos; el fet que nosaltres hem hagut de triar —i ho reconeixem—, parcialment i de forma errònia, uns fons que no volem substreure, no és res més que un indicatiu que en aquest pressupost, i donada la prepotència d'actitud, és molt difícil col·locar no ja elements parcials, ni, fins i tot, elements que poguessin semblar —i en fessin olor— partidisme, sinó elements de política tan clara com és la normalització.

Aquesta esmena es refereix a la campanya de normalització als ajuntaments, la qual volem incrementar en la seva dotació. Fins ara, la campanya de normalització s'ha reduït a uns cursets, a uns fulletons, a uns espais de tires còmiques amb un personatge més o menys efectiu, tot amb comptagotes en ple segle XX, en ple *mass media*, suposem que connectant amb

una idea que s'ha dit des d'altíssimes instàncies de la Generalitat, que igual com van dir el Comte Duc d'Olivares i després els Borbons per a imposar el castellà: «que se lleve al efecto, sin que se note el cuidado», en aquest cas ens temem que es vol fer tan igual, però no veiem ni «el efecto» ni menys encara «el cuidado».

Les ciències socials ens diuen que la normalització d'una llengua l'assumpció de la llengua per la població, pot venir per mobilitat social, primer factor —i cito de major a menor—, per l'afany d'ascens social —el fet que molts fills d'immigrants vulguin aprendre el català perquè els pugui servir en l'escala social—, per la utilització correcta a l'escola i per la utilització correcta als mitjans de comunicació.

Per a nosaltres això s'hauria de tenir en compte, òbviament, per a assolir com diu l'Estatut la igualtat de drets lingüístics, però, òbviament també, amb altres incentius com seria una Generalitat que reconstruís i aixequés Catalunya fent front als problemes prioritaris que tenen aquells sectors de la població que han d'assumir el català com a llengua pròpia.

Per a nosaltres la fórmula es resumeix en l'esforç institucional més la conscienciació social. I parin esment, senyores Diputades i senyors Diputats, en aquests dos termes del binomi, esforç institucional més conscienciació social. La campanya de normalització lingüística, la Direcció de Normalització Lingüística s'adreça, i creiem que ho fa bé amb la seva estretor de mitjans des de les institucions, a crear consciència social. Jo pregunto a les Diputades i als Diputats de Convergència i Unió, a les Diputades i Diputats de la resta de Grups que donen suport a l'actual Consell Executiu: ¿des de la perspectiva de la tradició de les opcions nacionals a Catalunya, de debò es creu, de debò, que la dotació actual que té la Direcció de Normalització Lingüística és un esforç institucional escaient, amb un pressupost de 240 milions de pessetes, no arribar als 260 milions per a tota la Direcció i quedar-se amb 45 per als ajuntaments, de debò? Deixem-nos ara de demagògies i afirmacions nacionals: ¿de debò es creu que són fons suficients per a l'any 82 per a la campanya de normalització?

Repassin vostès com estan les escoles i el tema de la normalització lingüística. Repassin vostès com estan els mitjans de comunicació. Recordin que el senyor Max Canher, Honorable Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, va dir que l'1 de gener del 81 veuríem els grans canvis en la normalització dels mitjans de comunicació, fins i tot en la televisió en primer lloc; va cometre el greu error de triar un mitjà de comunicació on només pitjant un botó un pot saber si hi ha hagut grans canvis o no, de moment no s'han notat per enlloc. Repassin vostès, si tenen ocasió, campanyes similars que s'han fet a latituds que tenen coordenades molt similars a la nostra, per exemple, una que els agrada molt al Grup que dóna suport al Govern, el Quebec. Repassin vostès els pressupostos que dicta el Govern del Quebec a la normalització lingüística. Repassin vostès la situació desigual que avui hi ha als ajuntaments a Catalunya i de les comarques de Catalunya i l'enorme perill de regressió ideològica i sociològica que té la normalització.

La nostra esmena demana, tan sols, i ens fa vergonya de dir-ho així, passar de 45 milions a 100 milions d'ajut als ajuntaments. Una quantitat ínfima i mínima per a l'esforç que cal fer. Una quantitat, jo diria, simbòlica per mostrar al Consell

Executiu i als Grups que li donen suport que no es tracta d'una partida o d'una altra, es tracta d'augmentar una voluntat d'anar de debò a la normalització de la llengua catalana. Amb una societat on vora el 50% de la població no té el català com a llengua materna, amb una societat on té a l'entorn de la seva capital un cinturó industrial en situacions realment de «ghetto» lingüístic pel que fa a la normalització i amb uns ajuntaments que són els instruments més importants, uns instruments que poden conèixer més directament aquesta realitat sociolingüística.

Nosaltres hem demanat —com ja ha dit el Diputat del meu Grup, Xavier Folch— mantes vegades al President de la Generalitat i hem demanat als càrrecs del Grup que dona suport al Consell Executiu que reconsideressin aquesta qüestió; se'ns ha donat llargues constantment a l'afer. Ara trobarem que al final d'aquestes llargues la resposta concreta són dues lletres: «no»; «amb l'opció —diran— que s'ha fet, ja n'hi ha prou». Ens temem i creiem que es fa així perquè s'està prou segur que aquests debats no arriben o arriben molt poc a l'opinió pública i els que creuen que encara hi ha una opció nacional a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, em sembla que per als senyors Diputats és evident que el senyor Ribó ha defensat, no l'esmena 628, com havíem quedat, sinó l'esmena 629, cosa que em fa creure que l'esmena 628 ha estat retirada, no? *(El Sr. Ribó assenteix.)* Molt bé, d'acord *(Rialles.)*

I, aleshores doncs, el torn en contra s'ha de fer respecte a l'esmena 629. Té la paraula el senyor Martínez per a fer-la.

El Sr. MARTÍNEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, jo crec que d'alguna manera continuem una mica amb el sentit de la intervenció de l'Il·lustre Diputat senyor Folch que en aquest cas ha continuat l'Il·lustre Diputat senyor Ribó. I això crec que en el fons són valoracions subjectives molt respectables per descomptat, però que d'alguna manera ens fan dir que no estem d'acord amb aquestes valoracions. No estem d'acord amb aquestes valoracions perquè, evidentment, els pressupostos són la plasmació d'uns criteris i d'una política que fa en aquest cas el Consell Executiu de la Generalitat, i que es tradueixen en aquest Projecte de Pressupostos presentat al Parlament.

Jo li diria que potser el senyor Ribó ens ha dit només unes quantes xifres però a mi m'agradaria d'alguna manera arrodonir-les. Si agaféssim el Projecte de Pressupost, a la Direcció General de Política Lingüística, número 07.04, en el Capítol IV, transferències corrents, article 43, entitats territorials, veuríem que en el concepte 431 parla de cursos de català per a adults en conveni i amb entitats locals, 110 milions de pessetes; en el 432, campanya de normalització del català en conveni amb entitats locals, 45 milions de pessetes —aquests dos referits a convenis amb entitats locals, pugen evidentment a 155 milions de pessetes—, però, a més a més, en l'article 47, a institucions sense finalitats de lucre, en el concepte 471, hi ha 20 milions més de pessetes per a cursos de català per a adults en conveni amb entitats culturals.

Evidentment, aquí podria haver-hi consignacions molt més superiors. Evidentment, aquestes consignacions que poséssim de més aquí les hauríem de treure d'altres llocs. Aquesta és l'opció que ha fet el Consell Executiu, i per tant, a mi, com a

Diputat del Grup parlamentari que dona suport permanent al Consell Executiu, em toca defensar aquest Projecte de Pressupostos.

Voldria referir-me també que aquesta partida de 55 milions de pessetes que es volen transferir prové d'un altre concepte que el Departament de Comerç i Turisme creu suficientment important. I aquest concepte és el 761.50, que és al que em referiré a continuació, es tracta, igualment que el 731.50 i que el 771.50, de recursos transferits per l'Administració de l'Estat, antigues competències de l'IRESO —Institut per a la Reforma d'Estructures Comercials—, destinats als ajuts per a inversions de les petites i mitjanes empreses comercials, incloses les cooperatives de productors i consumidors, que contribueixin a la reforma de les estructures comercials. Evidentment, es dona en preferència a les que responguin a iniciatives de comerç associat o a projectes d'equipament d'interès col·lectiu.

Aquest tema va ser llargament explicat en Comissió i corresponia al Programa CIEC del Departament de Comerç i Turisme, que contempla tres tipus d'operacions possibles. En primer lloc, tots tres tipus d'operacions necessiten de l'informe preceptiu favorable del Departament de Comerç i Turisme, i consisteixen en: primer, crèdits a tramitar mitjançant el Banc Hipotecari d'Espanya, no impliquen cap subvenció i, per tant, no afecten el pressupost del Departament; en segon lloc, crèdits a tramitar mitjançant les caixes d'estalvis amb càrrec a la línia de coeficient de regulació especial, tampoc no impliquen subvenció i, per tant, tampoc no afecten els pressupostos del Departament, i, en tercer lloc, crèdits a tramitar mitjançant bancs i caixes d'estalvis amb càrrec a un fons de lliure disposició, aquests evidentment impliquen la concessió d'una subvenció del Departament destinada a l'apropament de les condicions creditícies del mercat a les de tipus oficial. El projecte d'inversió ha de realitzar-se i justificar-se en un termini no superior a un any, la qual cosa vol dir que aquesta partida no afecta o no compromet pressupostos futurs.

De l'aplicació d'aquest programa a aquests tres conceptes diferents puc dir que les reformes d'estructures comercials que suposen es valoren en una inversió d'uns 4 o 5.000 milions de pessetes que el Departament creu suficientment important com per a dedicar-hi aquesta partida de 164.400.000 pessetes, d'altra banda transferència de l'Administració de l'Estat, antigues competències de l'IRESO.

Per totes aquestes raons demano a les senyores i senyors Diputats que votin en contra de l'esmena que ha defensat l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

Moltes gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem doncs, a votació l'esmena 629.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

L'esmena següent, la 630, estava destinada a alimentar el Fons per al Foment de l'Ocupació, per tant suposo, senyor Martín, que el Grup Socialista deu retirar-la.

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: No en principi,

senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No, no obligatòriament.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): No pensem retirar-la.

El Sr. PRESIDENT: Estava retirada ja ... (*El Sr. Martín i Toval ho nega.*) Ah, no pensen retirar-la, molt bé. Evidentment, aleshores s'entén que no es pot augmentar la Secció contra la creació de la qual el Parlament va votar, però en canvi el que sí que es pot reduir és la partida que suposava reduir-se. En això estem totalment d'acord.

El senyor Cigarrán té la paraula per a la defensa.

El Sr. CIGARRÁN (*de l'escó estant*): Desde el escaño señor Presidente. Señoras y señores Diputados, esta enmienda, aunque es de supresión, es una enmienda que tiene como motivación una falta de información que tenían muchas de las enmiendas de este presupuesto, como se ha puesto de manifiesto a lo largo del debate de presupuestos. Y nosotros hemos hecho enmiendas de supresión cuya motivación no era fundamentalmente el destino al Fondo de Ocupación y dejar en blanco las partidas destinadas a la reforma de las estructuras comerciales, como es obvio, el Grupo Socialista cree que tiene que hacerse esta reforma de las estructuras comerciales, y estas transferencias de capital, pero era necesaria una información complementaria al presupuesto que permitiera el conocimiento de los criterios y del destino de estas transferencias de capital.

De la misma forma que en el resto del Capítulo VII, en el mismo programa del CIEC que acaba de mencionar el Ilustre Diputado señor Martínez, en este concepto 771.50, en el tema de formación, estudios y asistencia técnica al comerciante, se ha dado una información basada fundamentalmente en el destino de la partida que este concepto tenía en los presupuestos del 81. Nos han quedado una serie de dudas con respecto, fundamentalmente, a los criterios de distribución, a los criterios de aplicación de esta formación y asistencia técnica al comerciante, y sobre todo porque hemos visto que en algunos casos el destino de estas transferencias de capital no habían ido por igual a todas las asociaciones de comerciantes, es decir, hay asociaciones de comerciantes de Cataluña que no habían recibido estas transferencias de capital, en concepto de formación, estudios y asistencia técnica al comerciante. Al menos en los datos que yo he recogido de la Comisión, no hay nada destinado a los gremios, a ninguno de los gremios de comerciantes, ni a la asociación ACAPI, ni a otras muchas del mundo del comercio, del mundo asociacionista del comercio. Y, en este sentido, nosotros creemos que quedan algunas dudas. Primero, puede decirse fácilmente que esto se destina en función de las peticiones de las asociaciones correspondientes y que pueden haber asociaciones de comercio que no hayan solicitado esta ayuda que prevé el presupuesto.

Pero, bien, nosotros creemos que el Departamento de Comercio debe de tener algún tipo de relación —aparte de que sea público el *Diari Oficial de la Generalitat*— con todas las asociaciones de comerciantes, ha de conocer todas las asociaciones de comerciantes y facilitarles una información superior a lo que pueda decir el *Diari Oficial de la Generalitat* para saber qué posibilidades se pueden ofrecer y, en segundo lugar, qué criterios tiene el Departamento, qué criterios tiene el Consell Executiu para asegurar que estas transferencias de capital van

destinadas, principalmente, a formación y asistencia técnica del comerciante, y no sirven —como puede desprenderse de la información que dieron en la Comisión— sólo para subvencionar algún tipo de asociaciones en detrimento de otras asociaciones, pero sin un seguimiento de que el destino de este dinero, de estas transferencias de capital, vaya precisamente a la formación y asistencia técnica al comerciante, que creemos que es necesaria, pero que no creemos que deban hacerse transferencias de capital que vayan destinadas a otros fines, encubiertas en el presupuesto bajo la reforma de las estructuras comerciales, pero que, en definitiva, lo que no reformen sea las estructuras comerciales.

Es en este sentido en el que mantenemos la enmienda 579 del Grupo Socialista.

Gracias.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Martínez té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. MARTÍNEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens ocupa ara l'esmena 579, del Grup Socialista, 630 en el Dictamen de la Comissió, que és una esmena de supressió, tal com ha dit l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán. Jo li volia dir que aquesta partida, aquest concepte 651.50, dotat amb 70 milions de pessetes, es tracta de recursos transferits per l'Administració de l'Estat —estem en el mateix cas que abans, antigues competències de l'IRESO— i que el Departament estima totalment necessària, aquesta quantitat, per a destinar, en la major part, és a dir, pràcticament en un 70 o 80%, al programa de formació professional permanent, formació d'assistència tècnica i ajut als gabinets d'assistència tècnica o comercial. La resta, és a dir, el 20, 25% restant, estaria destinada al programa d'estudis sobre l'estructura del comerç i les seves tendències, així com les habituds de consum de la població de les zones pilot.

Jo recordo que a la Comissió vaig llegir a les senyores i als senyors Diputats tot el resum exhaustiu de les ordres i dels convenis que la Conselleria va assignar a diferents institucions. Jo els faré mercè, a totes les senyores i senyors Diputats, de no repetir-los la llarga relació, en les seves quantitats, donat que ja ho vam fer en Comissió —de tota manera, evidentment, estem disposats en qualsevol moment, tant el Departament com jo mateix, a fer una vegada més públiques aquestes xifres.

Jo volia dir al senyor Cigarrán que, també en Comissió, hi va haver dos Il·lustres Diputats que van fer, precisament, la qüestió que hi havia hagut entitats que havien sol·licitat subvencions, i recordo també molt bé que tant el senyor Pedrós com, si ho no recordo malament, el senyor Lucchetti van preguntar concretament, el senyor Pedrós, si no ho recordo malament, per gremis, i el senyor Lucchetti, per l'ACAPI, si no ho recordo malament, i donat que en aquells moments allà teníem el Secretari General Tècnic de la Conselleria, vam poder-ho consultar i l'explicació que vam donar era que aquests convenis havien arribat molt a darrera hora durant el mes de desembre i quedaven pendents per a incloure en els pressupostos del 82. Per tant, jo no crec que s'hagi discriminat en absolut ningú, cap institució, no crec tampoc que puguin servir per a desviar diners. Jo voldria recordar a les senyores i els senyors Diputats que les quantitats que es donen per a aquests conceptes, especialment en ordres, aquestes mateixes ordres del Departament, contemplen el seguiment i contem-

plen que aquell determinat conveni es realitzi i es compleixi en la seva totalitat, a fi que no hi hagi desviacions de diners.

Per totes aquestes raons, creiem necessari, tal com creu el Departament, que aquests 70 milions, donada la tasca que es va fer l'any passat i donat que aquest any —segon any, ja que hi hauria una consignació en aquest concepte— encara es pot fer molt més. Per tant, vol dir que aquest any, evidentment, hi haurà més institucions que demanaran aquests diners per fer uns determinats estudis; hi podrà haver molta més competència perquè hi haurà molts més sol·licitants; el Departament podrà escollir els convenis que cregui més interessants, realment, per al tema importantíssim de la reforma d'estructures comercials, i per aquestes raons demano a les senyores i als senyors Diputats que vulguin votar en contra d'aquesta esmena 579 del Grup Socialista.

Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació l'esmena 630. *(El senyor Cigarrán demana per parlar.)* Senyor Cigarrán?

El Sr. CIGARRÁN *(de l'escó estant)*: La retiramos.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Bé, segueix ara l'esmena 631, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Retirada. La 632 del mateix Grup. La senyora Sallés té la paraula per a defensar-la.

La Sra. SALLÉS: La defensarem conjuntament amb l'esmena 638 del Dictamen. Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc voldríem lamentar la inexistència del Conseller de Comerç i Turisme en el moment que, precisament, s'estan discutint els pressupostos del seu Departament. I ho lamentem, no perquè ens sembli una falta de respecte a l'oposició sinó perquè considerem que és una falta de respecte a aquest Parlament.

Les esmenes que jo, en aquest moment, passo a defensar són la 632 i la 638, que totes dues fan referència al tema del consum i de la defensa dels consumidors. En la primera, nosaltres fèiem un augment de 4 milions de pessetes a l'apartat destinat a despeses produïdes per campanyes i publicitat encaminades a orientar el comerciant i el consumidor. En la segona augmentàvem en un milió de pessetes per a les subvencions per treballs i actuacions en defensa del consumidor i l'usuari. Nosaltres hem fet aquestes dues esmenes, en les quals realment la quantitat que hem augmentat no és que sigui molt significativa, però sí perquè volem deixar constància de la nostra posició sobre el tema, ja que, a través dels pressupostos, es veuen perfectament les prioritats que té el Govern de la Generalitat. I com que en el tema del consum i dels consumidors es fa molta demagògia, normalment, fora d'aquest hemicicle, però a l'hora de fer els pressupostos se'n recorden molt poc, volem deixar molt clar que ens semblen insuficients les quantitats destinades a aquest apartat, i més si tenim en compte que en el nostre país, en aquests moments, tenim unes condicions de consum i d'organitzacions de consumidors més pròpies de país subdesenvolupat que no pas del Mercat Comú Europeu, on pensem entrar dintre de poc temps.

I, a més, aquesta situació de desgavell que hi ha en aquest tema, nosaltres considerem que està produïda per quatre causes bastant marcades. La primera és l'abandó interessat de l'Administració de les seves obligacions en el camp del consum i de l'organització de consumidors —principalment, hi ha un gran oblit en el tema de la inspecció. Una altra causa

que ha contribuït, en el moment que hem arribat en aquest país en el consum, i no volem oblidar el que ha passat aquest any passat en temes d'alimentació, és el creixement comercial i industrial, salvatge i incontrolat, que hi ha hagut en aquest país. Això també ha fomentat aquesta situació. D'altra banda, hi ha una manca de legislació adequada sobre aquest tema, manca de legislació que creiem que nosaltres podríem, des d'aquest Parlament, intentar millorar. I, quart, una població desinformada, sense hàbits racionals de consum. I, precisament, és en aquest quart apartat, on creiem que aquests pressupostos podrien haver incidit en el tema dels consumidors i les organitzacions de consumidors. I això ho demanem, no perquè sigui una posició del nostre partit, sinó perquè és un mandat constitucional; l'article 51 de la Constitució diu molt clarament: «els poders públics promouran la informació i educació dels consumidors i dels usuaris, en fomentaran les organitzacions i les escoltaran en les qüestions que puguin afectar-les en la forma que la llei estableixi.» A més a més, el nostre Estatut, en l'article 32.5, també parla de la competència exclusiva que té la Generalitat, amb les limitacions, evidentment, en els temes d'unitat de mercat i de planificació econòmica, sobre el tema de comerç interior i defensa de la Constitució. Aleshores, encaminat, precisament, cap a aquest compliment d'aquest apartat 5 de l'article 12, creiem que aquest pressupost no compleix aquest mandat constitucional, ni tan sols el que estableix l'Estatut, ja que amb quantitats tan minses difícilment es podrà organitzar, ajudar, les organitzacions de consumidors i es podrà informar el consumidor de la manera que està davant el gran món de la publicitat; difícilment se'l podrà ajudar que es pugui defensar d'aquesta gran quantitat d'informes contradictoris que rep, i la majoria de vegades enganyosos.

Per això, nosaltres hem fet aquestes esmenes, esmenes que, realment, no és que jo hagi vingut a defensar-les aquí, perquè a aquestes altures del debat, després de cinc dies i d'estar votant en contra de 632 esmenes, no esperem que es canviï d'opinió en aquests moments, però sí que volem tenir en compte que les quantitats són poques, que no es pot parlar de consumidors quan s'està en un acte públic, quan s'està fora d'aquest hemicicle, sense tenir en compte que les organitzacions de consumidors s'ajuden amb possibilitats econòmiques i que, si bé és veritat que, com es va dir en Comissió l'any passat, van sobrar diners d'aquest apartat, perquè les organitzacions no ho van sol·licitar, això, principalment, és degut que el Govern de la Generalitat no ha fomentat aquestes organitzacions, tal com estableix molt clarament la Constitució. Hi ha una obligació de fomentar aquest tema, no solament donar diners a qui ve a demanar-ho, sinó, a més a més, fomentar aquesta mena d'organitzacions, informar el consumidor, i això és el que nosaltres desitjariem, i per això hem augmentat aquestes quantitats.

De tota manera, senyores i senyors Diputats, en aquests moments retirem l'esmena, les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Queden retirades, doncs, les esmenes 632 i 638.

Segueix ara l'esmena 635, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, està ja decaiguda per votació. De tota manera, la retirem, així com totes les esmenes que segueixen: la 36, 37, la 38, que s'ha retirat

ara, la 39, la 40, la 41, la 42, la 43 i la 44.

El Sr. PRESIDENT: Bé, en aquestes condicions ja no queda cap més esmena a aquesta Secció 14, i passem a la Secció 15, que és el Consell Consultiu de la Generalitat. Hi ha només l'esmena 645, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Bé, aleshores, senyores i senyors Diputats, hem acabat amb l'estat de despeses del pressupost. (*Pausa.*) Aleshores, passem a l'estat d'ingressos, al qual hi ha l'esmena 646, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): Senyor President, entenem que està decaiguda...

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, el vot particular número 14, del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Sobre aquest vot particular voldria fer observar que em sembla que, òbviament, no es pot demanar el retorn a la quantitat de deute previst en el Projecte, sinó únicament a la quantitat necessària, d'acord amb les votacions del Ple del Parlament. En aquest cas, tenim fet el càlcul i, tenint en compte els vots particulars 7 i 8 del Grup parlamentari de Convergència i Unió aprovats, l'esmena 305, els vots particulars 10 i 11 del Grup parlamentari de Convergència i Unió, l'esmena transaccional a les esmenes 503, 509, 510, etc., fins a 549, que representava un increment de despeses de 100 milions, l'esmena transaccional a les esmenes 566 i 514, i el vot particular número 9, de 2 milions i mig, aprovat també avui, això fa un total de 181.000 milions..., 199.000.955 pessetes, cosa que faria que la totalitat de deute que caldria preveure en el pressupost, com a màxim, seria 9.046.199.955 pessetes. Estem d'acord, oi? De manera que el vot particular s'establiria sobre aquestes xifres. (*Pausa.*) Voldria repetir que la xifra —potser jo m'he equivocat en llegir-la— total d'incrementos que han estat votats respecte al Dictamen són 181.199.955 pessetes, i abans potser ho havia dit malament, cosa que fa que el total del deute hauria de ser 9.046.199.955 pessetes. (*El senyor Subirà demana per parlar.*) Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, per a expressar dos dubtes tècnics, un és —i potser ens hem equivocat en fer les nostres xifres— que, segons les nostres xifres i tenint en compte el vot particular al Departament d'Indústria i Energia, que ha significat un augment de 10 milions, en lloc dels 181 ens en surten 188.

El Sr. PRESIDENT: Em sembla que el vot particular número 9, segons nosaltres entenem... (*El senyor Subirà i Claus s'aixeca per parlar.*)

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Senyor President, ja està aclarit, això.

El Sr. PRESIDENT: Sí, eh? El total eren 10 milions. Està aclarit, oi?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): El segon dubte que volia expressar és que no ens trobéssim també amb alguna esmena d'augment a organismes autònoms que poguéssim implicar un retoc, i llavors jo demanaria en nom del meu Grup que, de la mateixa manera que es fa amb l'article primer de l'articulat, això quedés per a un moment immediatament després de tractar dels organismes autònoms.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, em sembla que és raonable.

De manera que deixem pendent aquest vot particular número 14, número d'ordre 647, per després d'haver aprovat els pressupostos, les esmenes, en fi, després d'haver aprovat el Dictamen per als organismes autònoms.

Aleshores, entrem en el primer dels organismes autònoms, Institut Català de Serveis a la Joventut. La primera esmena és l'esmena 651, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, retirem la 651, així com la 53, la 55, la 56, la 59, la 62 i la 66.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, no hi ha res sobre aquest organisme autònom que hagi quedat pendent i entrem en l'organisme autònom Escola d'Administració Pública de Catalunya, on hi ha l'esmena 668, del Grup Socialista. Té la paraula per a defensar-la el Diputat senyor Eduardo Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President, senyories, fa molt poc la Diputada senyora Sallés lamentava, des d'aquesta tribuna, la inassistència del Conseller de Comerç i Turisme i ho lamentava perquè suposava, d'alguna manera, un mal tracte al Parlament. Jo, potser, ara hauria de lamentar el fet que el Conseller de Governació tampoc no hi és present, quan es tracta d'un organisme autònom de tanta importància per a Catalunya com l'Escola d'Administració de Catalunya. Però, mirin vostès, no ho lamento perquè, segurament, correriem el risc que el senyor Conseller digués coses semblants a les que ha dit sobre la Vall d'Aran.

L'Escola d'Administració Pública és i ha estat històricament a les etapes d'esplendor d'un cert autogovern al nostre país, amb la Mancomunitat i amb la Generalitat republicana, la clau de volta d'una recuperació de país. Perquè el tema de la normalització, que aquí ara tractem només lligant-lo al tema de la llengua, i l'hem tractat fins i tot fa molt poc, amb esmenes que també afectaven la Conselleria de Comerç i Turisme, el tema de normalització del país, no només passa per la normalització lingüística, sinó que passa fonamentalment per fer Estat. Si volem que, efectivament, l'autogovern català tingui pes, sigui capaç d'administrar les coses, sigui capaç de redreçar els problemes fonamentals de Catalunya, hem de saber administrar. I per a saber administrar, s'ha d'ensenyar a administrar. S'ha d'ensenyar a administrar, a més, en una Generalitat de Catalunya, en un Consell Executiu, en una Administració que s'està configurant, bàsicament, amb contractacions de personal nou, nou quant a la seva adscripció a una Administració pública. 3.200, potser menys, amb aquestes retallades que fan dir als Centristes que el pressupost és seu. 3.200 funcionaris sembla que tindrem, com a conseqüència d'aquest pressupost, nous de trínca, a la Generalitat de Catalunya, d'ells 900 Caps de servei, tots nous a l'Administració pública. Saben què és un recurs d'alçada, què és un recurs de reposició, què és audiència a l'interessat, què és la Llei de Procediment Administratiu, com funciona tot això? Vénen de l'empresa privada, normalment. Saben què és el mecanisme jurídic-administratiu i organitzatiu de funcionament de l'Administració pública? Tenen aquests elements generals del que ha de conèixer el bon funcionari? No ho sabem. El que sí que sabem és que l'Escola d'Administració Pública no serveix, no s'ha utilitzat fins ara, dubtem que s'utilitzi en el futur perquè tinguin aquests nous funcionaris aquest ensenyament, sàpiguen tenir els elements fonamentals per a fer una funció pública eficaç i per a

construir, per tant, una eficaç Administració pública a Catalunya.

I per què en dubtem? En dubtem perquè l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, amb un pressupost de 58 milions de pessetes l'any passat, ha fet —i se'ns n'ha informat a bastament a Comissió—, fonamentalment, cursets i conferències de català i, és cert, reciclatge no generalitzat. I sense que ens doni, efectivament, quins programes són els d'actuació i estiguin aprovats, ni pel Consell Executiu de la Generalitat —no han d'estar-ho pel Parlament—, quins programes d'ensenyament i de formació per a la construcció d'aquesta Administració pública de Catalunya que comportarà autèntica normalització catalana. Normalització com a poder, com a autogovern català, com a Estat.

I en dubtem també perquè hem estat, durant prou de temps, sense Director General de la Funció Pública. El Director General de la Funció Pública, peça clau de la construcció de l'Administració pública de Catalunya, peça clau de la Direcció de tot l'aparell administratiu i funcional de la Generalitat de Catalunya, no ha existit, estava vacant, no tindria res a fer. És més, moltes vegades el senyor Conseller de Governació no ha tingut cap problema a reconèixer que ell no sabia què es feia amb els funcionaris de les diferents Conselleries quant a retribucions, a compensacions de salaris diferents, etc. Ell ha parlat, des d'aquesta tribuna, de desgavell a la funció pública de Catalunya.

Aquests dubtes, per tant, jo diria que van més enllà d'un dubte raonable. Són clarament constatables, és clarament constatable que la Generalitat de Catalunya del Consell Executiu no té preocupació per la normalització d'això tan important per a la construcció d'autogovern català que és Administració pública.

Comptem, ens va dir l'altre dia el senyor Conseller d'Economia i Finances a Catalunya, amb els traspassos amb 74.599 funcionaris; no sé si ja n'hem tingut cap més en un concurs d'aquests que darrerament s'hagin fet —fa ja cinc dies que són aquí, 74.599 funcionaris a la Generalitat de Catalunya. Qui coordina això, qui dóna a això una pàtina de funcionament normalitzat, a aquesta funció pública? Els funcionaris que han vingut a la Generalitat, els que ara són funcionaris, siguin contractats o no, siguin de carrera o no, vénen de molts llocs diferents. L'Escola d'Administració Pública hauria de ser l'element d'aglutinació, l'element d'homogeneïtzació d'aquesta funció pública en els seus trets més generals d'Administració Pública de la Generalitat. Si no, correm el risc..., no correm el risc, estem segurs que assumirem tot el que portin de corruptela de funcionament administratiu aquests funcionaris de les diferents Administracions de les quals vénen, siguin els contractats de nou de l'empresa privada, que no serveix com a Administració pública, siguin els que vénen de l'Estat o que vénen d'altres Administracions públiques.

Tenim, per tant, un pressupost per a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya aquest any de 122 milions de pessetes. 122 milions de pessetes que nosaltres no discutim en la seva quantia. Segurament voldríem que fossin més milions per a això, si tinguéssim un mínim de seguretat que amb això es farà el que cal fer, és a dir, construir l'Administració Pública de Catalunya. Es fan cursets petits de reciclatge i cursets de català. El mateix que fan les diferents Conselleries que tenen,

per a això, pressupostat 106 milions de pessetes en el seu conjunt en aquest pressupost. De manera que tenim 122 milions de l'Escola d'Administració Pública i 106 milions de les diferents Conselleries que fan els seus cursets de reciclatge de català —se suposa, s'hauria de suposar que específics de la seva funció pública, de la funció pública que els afecta—, però no, se'ns ha informat sempre que fan cursets de català, que fan cursets de reciclatge generals. No existeix una coordinació per a la construcció d'aquesta Administració pública i per a l'enfortiment d'aquesta Administració pública.

En definitiva, en lloc de fer esforços per normalitzar aspectes tant o més fonamentals que els de la llengua —que ho és evidentment, i nosaltres creiem que es fan desviadament i, en tot cas, insuficientment els de la llengua—, aquests no es fan de cap manera. Al Consell Executiu de la Generalitat i al Grup parlamentari que li dóna permanent suport, i no sé si als que li donen suport menys permanent, els interessa molt poc el fet que es construeixi una Administració pública de Catalunya que efectivament suposi que l'autogovern té un suport d'eficaç funcionament administratiu.

La Generalitat de Catalunya dels anys vuitanta és una Generalitat de Catalunya menys autogovern, en aquest sentit, que la Generalitat republicana, que, amb pocs mitjans, amb pocs funcionaris, va fer un gran esforç i una gran tasca per construir una Administració pròpia, diferenciada de l'Administració que existia al conjunt de l'Estat, una Administració més eficaç. Això no es fa des del Consell Executiu. S'està frustrant, per tant, la possibilitat de normalització, en definitiva, de catalanització del nostre autogovern, s'està frustrant, en definitiva, la Generalitat del present, i d'aquí, i aquesta és la raó, la nostra esmena de retorn d'aquest pressupost d'una Escola d'Administració Pública que ni existeix ni sembla que ni al Conseller de Governació, per descomptat, ni a cap altre membre del Govern interessa.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, de bell antuvi jo voldria pregar la Cambra que disculpés la no presència de l'Honorable Conseller de Governació o, millor dit, pregar que se m'excusi a mi, perquè n'assumeixo la responsabilitat, que no hagi tingut l'oportunitat d'avisar-lo en aquests moments. Deuen haver observat, les senyores i els senyors Diputats, que aquest matí el senyor Vidal i Gayolà ha estat present a l'hemicicle, pendent de poder evacuar, de poder participar, de poder assistir en els treballs, en les esmenes (*rialles prolongades*) relacionades amb l'Escola d'Administració Pública. Això, tant és així pel fet que, com saben les senyores i els senyors Diputats, el pressupost del Departament de Governació, ja fa dies que el vam debatre i el vam aprovar.

El que ha passat és que el senyor Conseller m'ha informat que tenia aquesta tarda una reunió important i que jo l'avisés en el moment que anéssim a entrar en el debat de l'Escola d'Administració Pública, i, com deuen haver observat les senyores i els senyors Diputats, hi ha hagut una celeritat extraordinària amb el Departament de Comerç i Turisme, on la trentena d'esmenes s'ha eliminat molt ràpidament i sobretot en l'Institut de la Joventut, en què una vintena, diria jo, d'esmenes han estat eliminades totes de cop pel fet que no hi ha hagut cap esmena d'aquestes mantingudes.

Dit això, que crec que és de justícia dir, jo voldria començar dient que comparteixo plenament algunes de les afirmacions que ha fet el Portaveu del Grup Socialista, el senyor Martín i Toval, quant a la necessitat de construir l'Administració catalana, perquè és evident que els polítics passarem però que el funcionari resta, el funcionari roman. I, realment, el model, el mirall que és una Administració, un servei civil a l'anglesa, entenc jo que és una imatge a la qual hauríem d'aspirar.

D'altra banda, també comparteixo la lamentació que ens feia el senyor Toval en el sentit que en aquests moments, fins ara, l'Escola d'Administració Pública no hagi pogut desplegar totalment les seves potencialitats en la creació i formació d'uns cossos, d'uns elements, d'unes persones, d'uns funcionaris al servei de la nostra Administració. I això, crec que és notori a totes les senyores i senyors Diputats, obeeix a uns problemes, a uns conflictes, a unes inconcrecions sobre el tema de la funció pública i que, aleshores, seria agosarat, seria imprudent, fins i tot, que des de l'Escola d'Administració Pública s'endegués una operació global, integral, de formació d'aquest cos de funcionaris, si sabem que aquest tema encara no està plenament, totalment, convenientment resolt.

I aquí acaba el que podríem dir, elements que hi ha en aquesta esmena d'acord entre el que ha exposat el senyor Martín Toval i el Diputat que els parla, perquè davant d'aquesta situació hi ha una doble alternativa, o dir «bé, l'Escola no pot arribar a la seva plenitud, pleguem-la», que és el que a través d'aquesta esmena demana el Grup Socialista, o bé «fem el que podem, d'acord amb les possibilitats actuals». I aquesta és la nostra opció, i aquesta és l'alternativa per la qual ha optat el Consell Executiu i també, no ho oblidem, el patronat de l'Escola, en el qual hi són representades, dignament, per cert, moltes de les forces polítiques i socials, la majoria del país.

I, aleshores, efectivament com ha explicat el senyor Martín Toval i com vaig explicar jo mateix —si no ho recordo malament— a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio, a nivell de Comissió, les tasques concretes que fa l'Escola d'Administració Pública en aquest moment i des de fa dos cursos, s'insereixen en una doble vessant. D'una banda, com he dit, no un dels cursos globals, integrals, acadèmics de formació, sinó uns cursos puntuals, concrets, no per això menys necessaris, d'especialització, de formació, de millora dels funcionaris i, d'altra banda, cursos de formació en el terreny lingüístic, en el català dels funcionaris que així ho desitgin, perquè, de la mateixa manera que és un dret estatutari i constitucional l'ús a Catalunya de qualsevulla de les dues llengües oficials a casa nostra i que també, evidentment, el funcionari, com a persona que té aquest mateix dret, seria realment una situació ridícula que aquest funcionari no estigués en disposició, si més no, d'entendre les dues llengües. I per això entenem que és una atenció prioritària, no un succedani d'activitat de l'Escola d'Administració Pública, aquests cursets de formació de llengua catalana i de llenguatge administratiu català, de forma més específica.

Aleshores jo voldria, molt ràpidament, passar revista a les activitats d'aquesta Escola perquè les senyores i els senyors Diputats s'adonin, malgrat tot, de la transcendència de l'activitat que porta a terme.

Concretament, en aquests cursos, al marge del català, que

m'hi referiré per a acabar, en aquests dos exercicis darrers, hi han passat uns 1.500 funcionaris. En el curs d'enguany, en el curs acadèmic 1981-82, s'ha realitzat un curs d'especialització per a programadors de l'Administració local, sessions de normativa financera de les comunitats autònomes, amb especial referència a la Generalitat de Catalunya —cito de forma extracurada—; un curs d'actualització jurídica per a secretaris d'ajuntament, escala a extingir i secretaris habilitats; sessions accelerades per a inspectors de disciplina de mercat —és una acció molt puntual i concreta, però important, la formació, la mentalització d'un grup de quaranta inspectors procedents de l'Administració central—; una taula rodona que va tenir molt de ressò sobre el pla de comptabilitat pública; proves selectives —perquè no es fa el sistema acadèmic, sinó realització de proves selectives, en aquest cas restringides entre secretaris habilitats—, i, en el curs present, abans d'acabar el curs, la idea que tenia la direcció de l'Escola i que el Patronat va aprovar és fer un curs de perfeccionament dels professionals que treballen en el servei social; un seminari sobre contractació; un curs sobre disciplina urbanística; desenvolupar una oposició per ingrés en la tercera categoria del cos nacional de secretaris de l'Administració local; cursos de formació, de perfeccionament, perdó, de secretaris habilitats; una taula rodona sobre pressupostos, inversions i finançament, etc. I aquestes, hi insisteixo i ho reconec, són activitats que s'estan portant a terme en dies d'aquesta setmana que som, algunes d'elles, o de forma immediata. Fins i tot podria dir que hi ha uns projectes de cara al curs acadèmic 82-83 i que, per tant, si més no en part, s'haurà de finançar amb càrrec al pressupost d'enguany de la Generalitat un curs bàsic de direcció per a la preparació de càrrecs de comandament i reciclatge dels que actualment desenvolupen aquesta tasca, a nivell de caps de servei, caps de secció; un curs de procediment administratiu; un curs de seguretat social, dirigit a aquells que desenvolupen o que intervenen en aquestes tasques en els Departaments de la Generalitat; un curs relatiu a les qüestions derivades de la contractació de personal laboral, que és un tema de força complexitat, i podria citar-ne alguns altres però no hi insistiré.

I, finalment, passant a la segona part, la segona gran vessant d'activitats, ja m'he referit —i ara hi insistiré lleugerament més— a aquests cursos que són multitud de cursos. Pensin les senyores i els senyors Diputats que hi ha, en aquests moments, 6.000 funcionaris catalanoparlants i castellanoparlants que assisteixen a aquests cursos, que estan repartits en 221 grups a càrrec, aquests cursos, de 125 professors diferents. Podria donar una relació, perquè aquests cursos a funcionaris van des del funcionari del mateix Parlament de Catalunya, a funcionaris de les Diputacions, de la Universitat Politècnica, evidentment de les entitats locals municipals, i també, en gran mesura, a funcionaris dels diversos Departaments de la Generalitat.

Em sembla que amb això queda..., i a part, podria citar cursos específics de llenguatge administratiu, unes primeres jornades per als coordinadors dels cursos de català, sessions de llenguatge administratiu català, etc. Vull dir que em sembla que aquesta és una tasca, evidentment estem d'acord que no és a la *desiderata*, no és al que podríem aspirar en una situació normalitzada i a la qual tots podríem aspirar, però crec que és una bona tasca que mereix l'aprovació i que, per tant, ens opo-

sariem, evidentment, que el Parlament, que els Grups volguessin abonar amb el seu vot la proposta de supressió d'aquesta partida que ens fa el Grup Socialista, més perquè, si no ho recordo malament, en l'esmena, número 133 del Dictamen de la Comissió, que corresponia a l'esmena número 79 bis del Partit Socialista Unificat de Catalunya, precisament aquesta Cambra va rebutjar aquesta proposta de modificació i va confirmar la dotació pressupostària de l'Escola.

Per tant, jo crec que és un element més a tenir en compte a l'hora de prendre una determinació les senyores i els senyors Diputats entorn d'aquest tema tan important de la construcció de l'Administració pública que, de moment, en part, passa per aquesta activitat important de l'Escola de l'Administració Pública.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Senyor President, el torn en contra ha estat basat en què l'esmena era de supressió, i no ho és, senyor President. Només per a aclarir que l'esmena és de retorn.

El Sr. PRESIDENT: De retorn, sí. Com ja diu el *Butlletí*, es tracta d'una esmena a la totalitat del pressupost d'aquest organisme autònom, de retorn.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 668, del Grup Socialista, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 56 en contra i 1 abstenció.

Passem ara, dintre d'aquest mateix organisme autònom, a l'esmena 669 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, coincidim plenament amb l'argumentació donada pel Portaveu del Grup Socialista sobre l'Escola d'Administració Pública, però temem la mateixa sort de la seva esmena. Retirem aquestes tres esmenes de l'Escola d'Administració Pública, així com la resta d'esmenes que queden en el pressupost, presentades pel nostre Grup, i si les retirem ràpidament —com ens indicava el senyor Escudé— té el mateix efecte que retirar-les lentament, senyor President. *(Rialles.)*

El Sr. PRESIDENT: És a dir, totes les esmenes que queden pendents.

Bé, senyores i senyores Diputats, amb això hem acabat amb els organismes autònoms i, per tant, podem ara passar a l'esmena 647, és a dir el vot particular número 14, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, precisant que, d'acord amb les xifres que han estat comprovades, el total de deute necessari per a cobrir les despeses votades i el Dictamen són 9.146.199.955 pessetes. Potser no cal ni un torn a favor perquè és evident que s'ha de poder finançar aquesta quantitat; suposo que tampoc no hi ha torn en contra, i, aleshores, podem passar directament a la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta quantitat de deute, per l'import que he dit anteriorment de 9.146.199.955 pessetes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest vot particular establint, doncs, la xifra exacta de la quantitat de deute, ha estat aprovat per 54 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

Amb això han quedat debatudes i votades totes les esmenes que havien estat mantingudes a l'Estat de Despeses i d'Ingressos, tant per al pressupost pròpiament dit de la Generalitat com per als organismes autònoms.

Ara ens queda fer la votació al Dictamen, amb tot allò que en el Dictamen, pel que fa referència a l'Estat de Despeses i Ingressos, no havia estat modificat per esmenes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb tot l'Estat de Despeses i d'Ingressos que no havia estat modificat, on no havia estat proposada cap esmena, és a dir, amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Bé, el Dictamen, en totes aquelles parts que no havien estat votades aquests dies pel que fa referència a l'Estat de Despeses i Ingressos, ha quedat aprovat per 54 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

Ara tenim ja la possibilitat de votar l'article primer de l'articulat que havíem reservat el dijous de la setmana passada.

Si les senyores i els senyors Diputats es refereixen al *Butlletí* número 82, a l'article primer, em penso que no cal llegir-lo perquè és prou conegut de tots vostès. L'única cosa que vaig a indicar són les xifres, tal com han quedat modificades.

En l'apartat a), els crèdits necessaris, el total ara és 246.147.197.625 pessetes. Repeteixo: 246.147... *(Pausa.)* no hi havia les rectificacions de darrera hora. Repeteixo la xifra: 246.149.697.625 pessetes.

Aleshores, els drets econòmics que s'han de liquidar durant l'exercici —detallats en l'Estat d'Ingressos— sumen un total igual a la mateixa quantitat anterior.

Els beneficis fiscals que afecten els tributs el rendiment dels quals es calculen se cedeix a la Generalitat en la mateixa quantitat que era en el text imprès: 3.111.100.000 pessetes. En l'apartat b), les despeses de cada una de les entitats autònomes de caràcter administratiu tampoc no han sofert variació. I en l'apartat c), tampoc no hi ha variació pel que fa referència a les despeses i recursos de l'Institut Català del Sòl.

Aleshores, amb aquestes xifres que acabo d'indicar, passem a votació —si no hi ha oposició de ningú— l'article primer de l'articulat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article primer de l'articulat ha quedat aprovat per 57 vots a favor, 42 en contra i cap abstenció.

Ara, senyores i senyors Diputats, ens queda encara per aprovar el títol de la Llei, que, segons el *Butlletí*, és Llei del Pressupost de la Generalitat i de les seves entitats autònomes per al 1982.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el títol, que es posin dempeus. *(Remor de veus.)*

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El títol de la Llei ha estat aprovat per unanimitat dels pre-

sents. Per tant, amb aquesta darrera votació ha quedat aprovat el Pressupost de la Generalitat i de les seves entitats autònomes per a enguany.

Senyores i senyors Diputats, ara hi ha l'explicació de vot, però se'm suggeria, atès que potser que deuran estar cansats, que féssim un curt descans. De manera que se suspèn la sessió durant quinze minuts. És a dir, començaríem a les dinou cinquanta.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a dos quarts de vuit i quatre minuts del vespre i es reprèn a les vuit menys un minut del vespre.)

(Per una absència momentània del M. H. Sr. President la I. Sra. Vice-presidenta Primera ocupa la Presidència.)

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Es reprèn la sessió. Passem ara a l'explicació de vot del Projecte de Llei dels Pressupostos de la Generalitat. Algun Diputat vol fer ús de l'explicació de vot? El senyor Hortalà, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula.

Perdó, senyor Hortalà, és que hi havia una petició del senyor Corral.

El Sr. CORRAL: Sí, en todo caso no tengo ningún problema en que se hagan las explicaciones anteriormente, o ahora, como la Presidencia...

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: No, els Diputats no adscrits han de fer l'explicació de vot prèviament als Grups parlamentaris, per tant, si és que vol fer ús de l'explicació de vot?

El Sr. CORRAL: Sí, sí.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Doncs, el senyor Corral té la paraula per un temps de tres minuts.

El Sr. CORRAL: Señora Presidenta, señoras y señores Diputados, para hacer uso de la palabra en explicación de voto al Proyecto de Ley de Presupuestos de la Generalitat para 1982, explicación de voto que es compartida con otros tres Diputados no adscritos, los señores Pere Ardiaca, Joan Ramos y Celestino Sánchez.

En este sentido nuestro voto ha sido en principio un voto favorable a las enmiendas que desde las posiciones de izquierda se han dado en este plenario en favor de la lucha contra el paro y de las inversiones públicas que mejoren la calidad de vida de los ciudadanos de Cataluña. En este terreno, a la globalidad ha habido una abstención porque consideramos que hay elementos positivos en lo que ha sido todo el presupuesto. En todo caso decir que ese voto de abstención es con un gran tinte negativo, con un gran tinte del no. Porque consideramos que en líneas generales estos presupuestos no corresponden a las necesidades que tiene planteadas Cataluña en función de que es un presupuesto elaborado para el gran capital, para la banca, para los sectores pudientes de la sociedad y que en este terreno no ayuda y no beneficia a los sectores laboriosos de Cataluña. Decir que, efectivamente, también estos presupuestos han demostrado en estos debates la sucursalización de Convergència i Unió, una vez más; que se han aprobado más tarde de lo que correspondía, y es en función de que no solamente se da soporte al Gobierno de UCD en Madrid, en las inversiones y en otros temas que no benefician a Cataluña y fundamentalmente a los sectores laboriosos, sino que también hemos observado como aquí y hoy en el propio Parlamento de Catalunya los presupuestos tienen un gran tinte de UCD en todo su contenido.

Pensamos en dos cuestiones centrales últimas para terminar. En primer lugar que estos presupuestos no abordan el problema esencial y fundamental, el primer problema que tiene planteado Cataluña, y es el problema del paro con alrededor de 400.000 parados. Pensamos que han habido enmiendas constantes situando esta necesidad y que han sido rechazadas sistemáticamente, como por ejemplo una enmienda a la deuda pública de 20.000 millones para establecer un fondo contra el paro. Consideramos que no aborda este problema central que es el primer problema de Cataluña y que esto significa la poca sensibilidad, la poca importancia que al paro le da el gobierno monocolor de Convergència i Unió.

Y en último lugar, pensamos que a pesar de recoger, como debe de recoger, elementos positivos en torno a inversión en equipamientos sociales, obras públicas, servicios públicos, pensamos que no están estas cuestiones recogidas en toda su magnitud debido a los problemas que tiene Cataluña.

En este sentido la inversión a equipamientos sociales, obras públicas, servicios públicos, cuestiones como enseñanza o sanidad, nos dan a entender que dentro de estas líneas maestras no se recoge una acción política reflejada en los presupuestos para mejorar la calidad de vida y las necesidades de los ciudadanos de Cataluña.

Es en función de estas razones esencialmente que nuestra abstención a la globalidad tiene un gran tinte negativo a estos presupuestos del 82 presentados por el Consell Executiu de la Generalitat.

Gracias, señor President; gracias, señores Diputados.

La senyora VICE-PRESIDENTA PRIMERA: El senyor Hortalà té la paraula en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. HORTALÀ: El Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, ha votat en aquest debat, tant en el Ple com en Comissió, d'acord amb allò que ens ha semblat que era millor per a Catalunya. Per això varem dir no a la totalitat, i per això varem presentar un conjunt d'esmenes.

Aquestes esmenes han estat en total 290. Vuit a l'articulat, vuitanta-cinc al Capítol I, setanta al Capítol II, divuit al Capítol IV, divuit al Capítol VI, nou al Capítol VII, vint-i-quatre a l'Institut d'Estudis Catalans, nou al Servei de Sismologia, trenta a la CIRIT, una a l'estat d'ingressos, dues al Consell Consultiu i setze als Organismes autònoms.

Quins eren els criteris que ens guiaven en formular aquestes esmenes? En primer lloc, reconduir el pressupost per la via de l'austeritat. Es tractava d'una anàlisi al més aprofundida possible de les diferents partides, a veure què és el que es podia trobar, per a intentar en qualsevol moment dedicar tots els romanents en aquest sentit a disminuir el deute públic. Nosaltres no som partidaris, en un pressupost d'aquesta naturalesa, que el deute públic pugi més enllà de certs límits pel que suposa d'endeutament cara al futur.

Ara bé, ara bé, que nosaltres fixéssim una reducció del deute públic on podíem treure quantitats que consideràvem de despesa improductiva o de despesa innecessària, o de despesa exagerada, no volia dir en cap moment, com va afirmar un portaveu del Grup Socialista, que érem partidaris d'un pressupost més petit. Nosaltres érem partidaris senzillament de veure si amb la distribució de despeses es podia produir algun estalvi i que aquest estalvi, sense rebaixar la globalitat del pres-

supost operatiu, rebaixés l'endeutament de cara al futur.

El primer criteri era l'austeritat entesa en aquesta direcció. El segon criteri era reforçar, en la mesura possible, l'acció econòmica del Govern davant dels problemes importants, i en aquest cas el problema més significatiu, òbviament, és el de l'atur.

Vàrem creure també que, fruit d'aquesta excursió al llarg de les diferents partides pressupostàries de l'estat de despeses, hi calia obtenir quelcom significatiu per a engrossir aquelles altres partides que dins del Departament de Treball i, dins d'aquest, a la Secretaria General Tècnica, Capítol VII, tenia destinats per a lluitar —veurem amb quin tipus d'eficàcia—, pressupostàriament, en contra de l'atur.

I el tercer criteri que va informar l'elaboració de les nostres esmenes va ser la clarificació. En aquest sentit es varen presentar moltes esmenes de supressió perquè reglamentàriament era l'única via possible per a poder demanar una clarificació, una informació addicional que, a mesura que s'anava obtenint, pressuposava òbviament que l'esmena en qüestió es retirés.

Aquestes, senyores i senyors Diputats, eren les nostres orientacions de principi. Quina incidència han tingut al llarg d'aquests debats en Comissió i en Ple sobre l'estructura concreta del pressupost? A l'articulat, les esmenes presentades a l'articulat, en la seva totalitat, ja sia directament, ja sia mitjançant transacció, han estat incorporades.

Ens preocupava, amb les esmenes sobre l'articulat, reforçar la posició de control del Parlament en tot el que fa referència a la despesa pública, i, en aquest sentit, donar als mecanismes d'intervenció un contingut àgil però a la vegada rigorós. Per això es va presentar una esmena que deia que el Consell Consultiu, òrgan important de tasca significativa, estigués subjecte a un règim concret d'intervenció, que no tingués el mateix règim que per tradició i per principi li correspon al Parlament, no per a entrebancar el seu funcionament des d'una perspectiva econòmica, des d'una perspectiva pressupostària, des d'una perspectiva de despesa, sinó perquè realment creiem, i creiem, que tot el diner públic ha d'estar justificat pel que fa a la seva despesa.

En aquest sentit, el portaveu del Grup Socialista, quan va fer el torn en contra d'aquesta posició, ens va dir, tot abandonant la tribuna, que com que a Esquerra només li quedava una esmena a l'articulat, si aquesta era l'esmena que havia de guanyar, doncs que ho sentia per al Consell Consultiu.

Els he de dir, senyores i senyors Diputats, que certament no es tracta pas de guanyar o de perdre esmenes; en aquest sentit podria dir al portaveu del Grup Socialista que ells tenien 19 esmenes a l'articulat i no en varen guanyar ni una. Però aquesta no és la qüestió; la qüestió és que, d'acord amb el que nosaltres creiem oportú, ens semblava que fins i tot el Consell Consultiu havia de tenir un determinat criteri pel que fa al control de la seva despesa.

En el Capítol I, dins de les incidències concretes, vull manifestar a aquesta Cambra que, de les vuitanta-cinc esmenes presentades, totes elles òbviament —al Capítol I, als temes de personal, ho varen ser a una per una de les diferents Seccions que constitueixen l'organigrama vigent de la Generalitat, que havien presentat alteració de la seva plantilla en relació amb el pressupost de l'any anterior, de l'exercici passat. I aquestes esmenes varen ser, o bé directament o amb transacció, incorpo-

rades a l'actual pressupost, i creiem que això és bo perquè la posició inicial del pressupost que presentava el Govern de la Generalitat, al nostre criteri, oferia una exageració important, substantiva, pel que fa al nombre de persones a contractar o a ocupar places interines.

En el Capítol II les esmenes feien referència als temes obvis que cada any es van repetint sobre els treballs o els dictàmens emesos per persones alienes al Departament, a cada un dels Departaments, a cada una de les Seccions. Nosaltres ens preguntàvem: ¿com pot ser que per un costat augmenti tant i tant el personal i que, d'altra banda, augmenti també el nombre de diners que es volen esmerçar en dictàmens per persones alienes? En aquest sentit les esmenes varen ser coincidents amb la majoria dels Grups que configuren aquesta Cambra i estem satisfets del resultat que se li ha donat.

En canvi, la nostra posició, també dins el Capítol II pel que fa a la política de lloguers, va ser diferent de la que havíem mantingut en la discussió del pressupost de l'any passat, perquè en aquell moment nosaltres informàvem, comunicàvem a l'Executiu que convindria una clarificació sobre el que era millor, si una política decidida d'adquisició d'immobles o, al contrari, una política clara de lloguers. I hem entès, de la manera com s'ha produït el pressupost, que en aquest sentit, evidentment, la política d'adquisició d'immobles tenia un cert disseny.

En el Capítol IV, en el Capítol VI, en el Capítol VII, les esmenes substantivament, han estat de clarificació.

En una altra vessant, les aportacions del nostre Grup han estat significatives pel que fa a l'Institut d'Estudis Catalans, que d'una dotació de 10 milions ha acabat amb una dotació de 50 milions. Creiem que això és bo i que serveix, en la mesura que un pressupost ho permet, per a donar a aquesta institució que tant s'ho mereix unes possibilitats d'actuació importants i que sens dubte han de ser de transcendència per a la reconstrucció nacional de Catalunya.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Senyor Hortalà, volia recordar-li que passen ja cinc minuts.

El Sr. HORTALÀ: Sí, senyora Presidenta, ara acabo de seguida.

Significativament també hi ha hagut unes esmenes a la CIRIT i a l'Institut de Sismologia. I també —el temps empeny— em sap greu, perquè l'Esquerra, al llarg d'aquest pressupost, ha mantingut unes posicions pròpies. Primer, en un tema reglamentari, l'article 111.1 del Reglament. Nosaltres vàrem plantejar aquest tema no per qüestions polítiques, estrictament per qüestions tècniques, per qüestions de reglament; perquè encara que s'invoqués l'article 26.1 no hi cabia una interpretació analògica, perquè en un pressupost obert, quan han de venir diners al llarg d'un exercici per valoracions, s'ha de pensar que l'article 111.1 no és un article suficientment adequat.

En el Fons d'Ocupació nosaltres hem mantingut una actitud de reforçar la política que té el Departament de Treball pel que fa al Capítol VII, i no finançar un Fons d'Ocupació mitjançant l'emissió de deute.

En el tema de sanitat, tema complex, ens hem volgut atènyer senzillament al fet que no estaven encara constituïts, a nivell autonòmic, els corresponents organismes autònoms, i en aquest sentit ens han semblat bé les prescripcions, que al

nostre criteri justificaven el nostre punt de vista, del Reial Decret 149/80, del Reial Decret 1517/81 i, en principi, del que es desprèn dels articles 3, 17.4 i 49 de l'Estatut.

Una altra posició pròpia: el tema de les incompatibilitats. Se'ns va acusar, a l'Esquerra, que aquí manteníem un paper i a Madrid en manteníem un altre. Senyores i senyors Diputats, l'Esquerra en aquest punt ha mantingut una opció i una posició clara d'objectius. Som partidaris de regular les incompatibilitats per una llei específica, la que es va fer a Madrid no ens va agradar i vam dir que no, i no som partidaris que les incompatibilitats es regulin mitjançant una llei pressupostària. Això es va fer a la Llei Pressupostària de l'Estat de 1980, l'any 81 no hi va haver regulació i tot aquell any la intervenció delegada de l'Estat va tenir comportaments diferenciats al llarg del territori.

Un altre punt, i acabo, senyora Presidenta. Se'ns ha dit també, en relació amb el tema del vot a la totalitat del Departament d'Agricultura, que incomplíem el programa. No, senyors Diputats i senyores Diputades. No incomplim el nostre programa, el nostre programa electoral. Convé llegir-se'l bé. Nosaltres fixàvem dues opcions, dues fases, una primera incrementant els equipaments rurals per a equiparar-los al més possible als urbans i, a la vegada, donar opcions a la inversió agrícola perquè, atès el seu període de maduració, fos compatible amb la inversió industrial. I en aquest sentit entenem que per al primer punt resulta, discretament, però resulta viable el que l'Esquerra va incorporar en la discussió sobre el Pla d'Obres i Serveis i sobre el Programa d'Inversió Pública, i sobre el segon punt considerem vàlides les iniciatives de l'IRYDA, pel que fa a la part transferida, del que es desprèn dels Reials Decrets 1200/81 i 200/82. I, darrerament, haig de citar, senyor Folch...

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Senyor Diputat, li pregaria que acabés.

El Sr. HORTALÀ: Ara acabo. Cito el senyor Folch, senyora Presidenta, i acabo. L'haig de citar explícitament. Senyor Folch, qui dona patent de nacionalisme? Vostè? El seu Grup? El seu partit? No vull citar aquí una llarga història ni tampoc remuntar-me al debat sobre l'Estatut Interior; només li faré menció d'això: quan a l'esmena 296, del Grup Socialista, que demanava la supressió total del crèdit destinat a finançar l'elaboració de la versió catalana dels cursos *multimedia*, vostès la varen abonar, i, en canvi, en l'esmena 625 vostès mateixos, en aquest tema, han demanat que s'incrementés en 35.600.000 pessetes. Senyor Folch, aquí hi ha una incoherència.

Senyores i senyors Diputats, senyora Presidenta, perdó per la llarga durada i gràcies a tots vostès per la seva atenció.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Algun altre Grup vol fer explicació de vot? *(El senyor Folch demana per parlar.)* Li recordo que té un temps molt breu per a respondre.

El Sr. FOLCH *(de l'escó estant)*: Sí, només un moment. Evidentment, jo no he pretès en cap moment donar patents de nacionalisme. Qui dona les patents és la pràctica i són els fets, i a això m'atenia jo en la meua intervenció. D'altra banda, no voldria fer història d'una llarga relació entre el senyor Hortalà i jo, però sí que voldria dir que la referència que ell ha fet a la votació nostra no és certa. No és certa, simplement s'ha equivocat, i això es pot demostrar també amb les actes del *Diari de*

Sessions i de la Comissió de Pressupostos.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Algun altre Grup? *(Pausa.)* El senyor Capdevila té... *(El senyor Hortalà demana per parlar.)*

El Sr. HORTALÀ *(de l'escó estant)*: Senyora Presidenta, senzillament que es comprovi si és cert o no és cert el que hi ha respecte a l'esmena 296, del Grup Socialista, i a l'esmena 625, del Grup del Partit Socialista Unificat.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: El senyor Capdevila té la paraula.

(El senyor Clotas s'aixeca per parlar.)

El Sr. CLOTAS *(de l'escó estant)*: El meu Grup ha estat alludit repetides vegades.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: No, el Partit Socialista jo diria que no ha estat en aquest moment alludit.

El Sr. CLOTAS: Únicament per a aclarir que l'esmena...

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Ja s'encarregaran de veure, de comprovar aquestes dades, però em sembla que més val que continuem la sessió del debat, senyor Clotas. Senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, amb temps de consultar els *Diaris de Sessions*, vaig a fer o a intentar fer l'explicació de vot del nostre Grup parlamentari a una discussió de pressupostos que, per la seva llargada, per la seva feixuguesa, pel que han estat els seus debats ja en Ponència i Comissió, crec que seria equivocat per part nostra d'intentar ara referir-nos a tantes i tantes esmenes —les quasi dues-centes esmenes presentades—, quines han prosperat, quines no han prosperat, si podem sentir-nos-en o no satisfets, etc. Crec que ja en un altre debat similar a aquest vam dir que el que reflecteix això són les votacions en últim terme, el *Diari de Sessions* i el que han estat —perquè també és objecte de publicació— els debats i les votacions corresponents a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupostos, en aquest cas. Crec que el que cal —des de l'òptica, evidentment, i perspectiva del Grup a qui toca intervenir— són unes consideracions generals o globals de quin ha estat el seu comportament o la seva actuació dintre d'aquest pressupost, entorn del debat d'aquest pressupost, i el que configura —i en això haig de donar la raó, evidentment, a algun senyor Diputat que ha intervingut al llarg d'aquest debat— el pressupost no és simplement un pressupost, o sí que és simplement un pressupost, però un pressupost vol dir que és l'eina econòmica, l'eina pressupostària, és l'instrument econòmic on es plasmen una política i una voluntat de fer i d'actuar en política al llarg de tot un exercici pressupostari.

La primera reflexió que s'imposa, crec, per al nostre Grup és, quan tantes i tantes vegades es fan meditacions, fins i tot votacions i debats sobre la situació i la qüestió autonòmica, la situació autonòmica a Catalunya en aquests moments, i a la resta de l'Estat, evidentment, és una constatació d'una clara i absoluta consolidació autonòmica, que aquests Estat de les autonomies marxa, que va endavant, que funciona, i que es va implantant a través de tants i tants mecanismes, com s'ha demostrat —i em referiré a les primeres paraules que sobre aquest debat pressupostari es van pronunciar en aquest Parlament: les del mateix senyor Conseller d'Economia i Finances—; de com els traspassos s'han operat, segons el seu entendre, en un 75%, fins i tot diria que en una xifra més alta,

com, en definitiva, segons el mateix Estatut, en la seva Disposició Transitòria Sisena, número 3, diu clarament que la Comissió que es constituirà, una vegada elegit i constituït el Consell Executiu de la Generalitat, tindrà un termini de dos anys per a fixar el calendari de traspassos. Com està a punt de complir-se el mes de juliol la constitució d'aquesta Comissió Mixta de traspassos Estat-Generalitat, i com, en aquests moments, no simplement estem amb un programa o amb un pla elaborat, sinó que, pràcticament, som al final dels traspassos realitzats, o a realitzar, entre l'Estat i la Generalitat de Catalunya; com, d'altra banda, l'import del pressupost —i agafem també paraules pronunciades pel mateix Conseller d'Economia i Finances— ha passat de 925 milions l'any 79, i com acabem d'aprovar —ho hem vist a l'article primer d'aquesta Llei de Pressupostos— 246.000 milions de pessetes; i crec que això no simplement ho direm el nostre Grup parlamentari aquí al Parlament, ho direm perquè és cambra de ressò, de representació política del poble de Catalunya, i en presència dels senyors Diputats, representants d'aquest poble, i en presència també dels mitjans de comunicació, que transmeten també les nostres paraules a l'exterior; com, en definitiva, no simplement s'han de vendre, quan és necessari, els missatges de certa frustració o de certes retallades, com contínuament s'estan venent, sinó missatges positius respecte a aquest poble, com, en definitiva, es va consolidant d'una manera ferma, definitiva i irrevocable aquest Estat de les autonomies; no ja simplement des de les nostres òptica i perspectiva catalanes, sinó com també a la resta de l'Estat —i recentment tenim unes eleccions— es van consolidant i es van fent veritat el que diu la Constitució, el que el mateix Estatut d'Autonomia va proclamant. I aquest és un punt de reflexió per a nosaltres absolutament necessari, absolutament imprescindible, que diem avui aquí, perquè si es diu des del mateix Consell Executiu de la Generalitat, també des d'altres esferes s'ha de dir al poble de Catalunya.

Segon punt: la nostra conformitat global al pressupost. S'està d'acord amb un pressupost quan, o s'ha elaborat —no és aquest el nostre cas—, o quan aquest pressupost, després d'haver passat per Ponència i Comissió, ha sofert i ha incorporat aquelles esmenes que el Grup proponent, més altres a què s'hagi pogut adherir, proposades per altres Grups parlamentaris, han enriquit el text inicial del Consell Executiu i han fet que aquest pressupost s'apropi al màxim possible al seu punt de partida. Nosaltres no diem, i no hem dit, que aquest sigui el nostre pressupost. És el nostre pressupost des del punt i l'hora que aquest pressupost és aprovat per aquesta Cambra, i aleshores és tan nostre com dels altres Grups parlamentaris. Per tant, és el pressupost de la Generalitat de Catalunya. Però sí que és un pressupost amb el qual estem d'acord globalment —i no em referiré als punts concrets i les esmenes presentades i quines han prosperat i quines no i en quina mesura nosaltres hem pogut millorar, evidentment, sempre des de la nostra perspectiva, aquest pressupost. Però sí que voldria fer exemples concrets de en quina mesura nosaltres hem incorporat esmenes que no han estat apujar una partida en demèrit d'una altra, evidentment, i sempre l'economia serà l'art d'aplicar a necessitats il·limitades i a desitjos il·limitats realitats i quanties i diners sempre limitats. Però, en la mesura que nosaltres hem incorporat esmenes sobre punts que per a nosaltres consti-

tueixen punts importants del nostre programa, considerem —globalment, repeteixo— conforme aquest pressupost. I quines han estat? Molt simplement: unes quantes.

Nosaltres hem aconseguit, junt amb altres Grups parlamentaris, la incorporació, fidels a la nostra filosofia de la descentralització també interna, dintre de la mateixa autonomia catalana, d'esmenes com, per exemple, la creació de casals de cultura als caps de comarca per a descentralitzar, efectivament, la cultura arreu de les nostres comarques, i com, d'altra banda, recollint la realitat plural de Catalunya, en aquests moments inserida, d'altra banda, dintre de l'Estat, els ajuts també a les cases regionals. D'altra banda, no simplement deure, sinó l'obligació de la mateixa Generalitat de mantenir, d'alimentar i de portar a terme. I igualment, la mateixa filosofia, si se'm permet l'expressió, ha animat la nostra esmena, esmena incorporada també al text del pressupost, d'ajuts al teatre, del teatre en català i el teatre en castellà, per tal com —repeteixo, dintre d'aquest aspecte filosòfic o visió nostra del que és la realitat catalana— totes les cultures que hi ha dintre de Catalunya mereixen l'ajut i el sosteniment del Consell Executiu.

Hi ha una altra esmena a què jo voldria també fer referència i que voldria posar, d'alguna manera com a exemple de la nostra filosofia centrista, absolutament centrista, i és la creació del Pla d'Equipaments Socials. Nosaltres no estem al Consell Executiu de la Generalitat. Nosaltres no estem governant els municipis més importants de Catalunya i, fonamentalment, els de la seva àrea industrial. Nosaltres no estem en aquests ajuntaments que poden gaudir d'aquest Pla d'Equipaments Socials, perquè tenen més de vint mil habitants; per tant, queden exlosos del Pla d'Obres i Serveis de la Generalitat de Catalunya. Nosaltres, si apliquéssim aquí potser l'aforisme jurídic romà de *cui prodest*, a «qui aprofita» aquesta esmena, si haguéssim seguit al peu de la lletra aquest axioma o aforisme, repeteixo, nosaltres no hauríem portat aquest Pla. Jo no sé, senyor Folch, si nosaltres fóssim el partit del senyor Carrillo si hauríem votat això. No ho sé, i com que no ho som, evidentment, no puc pronunciar-m'hi. Però nosaltres, com a Centristes, i responent absolutament i únicament de la nostra pròpia i única personalitat aquí, en aquest Parlament i davant del poble de Catalunya, i per bé o per mal, m'és igual, igualment rebutjaria també potser alegacions que signifiquessin un intent afalagador per a nosaltres —crec que no ha estat aquesta la intenció del senyor Diputat—, però nosaltres, repeteixo, des d'una òptica que intentem portar el millorament i el progrés a ciutats on tenen fortes carències i forts dèficits d'infraestructura social, des de la més absoluta i irrevocable disciplina i fidelitat a la nostra filosofia, nosaltres vam portar, com a esmena a aquest pressupost i ha estat aprovada com a tal i incorporada, aquest Pla d'Equipaments Socials. I vull que quedi clar això, que no és sinó reflex pur, absolutament pur, del que s'entén des d'aquí, i per la meua boca, per part del nostre Grup parlamentari, d'una posició absolutament centrista.

Hi ha hagut una forta polèmica, jo diria, subjacent al llarg de la discussió d'aquests pressupostos no tant perquè, observin senyores i senyors Diputats, aquella esmena aportava uns més o menys diners a una altra partida. Això sempre serà discutible. A qui li toqui de fer el pressupost, governar i organitzar aquest pressupost, fins i tot moltes vegades voldria poder

posar més diners en una partida, però els ha de treure necessàriament d'una altra i, aleshores, potser no és possible. Però no és tant, repeteixo, la quantia econòmica d'una esmena, la quantia econòmica d'una partida. Ha estat, jo diria, com subjacent al tema debatut, i que pot ser que enfronti, evidentment, posicions sobre models de societat, sobre la gestió pública o privada dels serveis, sobre la gestió pública o privada de les iniciatives i de les accions.

Hi ha un tema per a mi absolutament clar: quan hi ha un dret constitucionalment proclamat o legalment proclamat, hi ha la corresponent obligació dels poders públics de correspondre a aquest dret. Subvenir a aquesta necessitat i a aquesta obligació social jurídicament proclamada és obligació, repeteixo, de l'Administració pública, però no necessàriament li correspon la gestió d'aquest servei o d'aquesta iniciativa. El poder públic ha de posar els mitjans, les accions i els recursos econòmics per fer possible l'exercici d'aquell dret. Però canalitzar absolutament tota l'acció del poder i de la societat a través de l'acció dels ens públics, nosaltres no hi estem d'acord. És frustrar, d'alguna manera, la rica varietat plural de la societat, de la seva iniciativa de fer possible, en últim terme, la vitalització de la mateixa societat, el progrés d'aquesta i, subsidiàriament, amb la seva acció, principalment amb el seu impuls, amb el seu coadjuvar, amb el seu ajut, el poder públic però, principalment, repeteixo, aquesta acció. No és incompatible ni molt menys però no es pot decantar absolutament la balança cap a una de les bandes. Portar-ho així seria proclamar tesis o principis polítics d'una i altra banda amb què nosaltres no estem d'acord.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Senyor Capdevila, li prego que abregui perquè passen ja cinc minuts del temps reglamentari.

El Sr. CAPDEVILA: Gràcies, senyora Presidenta. Acabo de seguida.

Bé, tenim els pressupostos i aquest és un repte al Consell Executiu de la Generalitat. A ell li pertoca, fonamentalment, la seva gestió i la seva administració. A nosaltres, com a Parlament, el control i l'impuls, en tot cas, de l'acció política nascuda sobre aquests pressupostos.

Té funcions i té serveis, i té, en boca i reconegut pel seu propi Conseller, diners adequats per a portar a terme aquestes funcions i aquests serveis. I aquí es demostra la talla política d'un partit: quan governa amb funcions, serveis i diners. Altres recursos, nosaltres no els acceptarem. S'ha de respondre, repeteixo, a aquest repte. Quan es tenen assumits més d'un 75% dels esforços i serveis que assenyala l'Estatut i els diners adequats, s'ha d'estar a l'altura de la pròpia responsabilitat.

I, per últim, potser pregaria que se m'acceptés aquest consell, des de la nostra òptica, el mateix Consell Executiu de la Generalitat en l'execució d'aquest pressupost, el seu gran paper i la seva gran funció és la de dinamitzar, la de vitalitzar l'acció política i social de Catalunya. Que el poder públic és propens a l'intervencionisme, a intentar convertir-se en un gran i únic ens d'acció política o d'acció social dintre el seu territori. Que hi ha altres ens, que hi ha altres instàncies des de les quals es pot exercir aquesta tasca i que, fonamentalment, governar és impulsar, ajudar i coadjuvar en l'acció dels ciutadans i dels grups socials dintre d'un territori.

Gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Algun altre Grup desitja fer explicació de vot? El Diputat senyor Lucchetti, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. LUCCHETTI: Senyora Presidenta, senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres hem expressat, al llarg de tota aquesta discussió dels pressupostos, la nostra oposició global. I ho hem fet tant pel resultat d'aquests pressupostos com també, hem de dir-ho, per l'actitud de prepotència que hem trobat al llarg d'aquesta discussió en el Grup de Convergència i Unió. Prepotència que, al nostre entendre, amaga una debilitat que es paga cara.

Avui apareixia a la premsa —i ha sortit per un altre Diputat del nostre Grup— que aquest era un pressupost fet a mida del Grup Centrista. I nosaltres pensem que quan un Diputat centrista va fer aquestes declaracions tenia tota la raó. Aquest és un pressupost fet a mida del front conservador que avui tenim com a majoria en aquesta Cambra. Des d'esmenes que semblaven transaccionades ja des d'abans de la confecció dels pressupostos, a l'hora de la confecció dels pressupostos, el retrocés que hem tingut des de la Comissió fins arribar al Plenari en temes com els dels avals, de les incompatibilitats, etc., que nosaltres entenem molt bé però pensem que això són compromisos que després s'han reflectit en aquests pressupostos i que el Grup que ha fet aquestes declaracions té tota la raó.

Senyores Diputades i senyors Diputats, i tothom que ens escolti, la reflexió més profunda que fem nosaltres és la següent: què passa? És que els Grups parlamentaris que aquí, a Catalunya, són a l'oposició però que tenen un 45%, m'imagino, dels vots del país, no tenen ni una sola raó? No tenen res, en absolut, a aportar a aquest debat de pressupostos? Se'ls ha negat sistemàticament qualsevol esmena que tingués un mínim significat polític o de racionalitat. Jo crec que això és el problema de fons que hi ha aquí. Ens han volgut tancar la porta a tants errors que ens fa la impressió que s'ha deixat fora de la porta un pressupost que realment fos vàlid.

Moltes vegades s'ha sortit aquí després de la nostra defensa, a replicar i se'ns deia: nosaltres estem d'acord amb això que dèieu, hi estem totalment d'acord, però..., i automàticament se'ns deia que no, buscant les excuses, de vegades les més peregrines, que no s'estava d'acord perquè el finançament..., quan amb altres Grups d'aquesta Cambra, del front conservador, quan s'ha volgut, s'hi han trobat fonts de finançament. Constantment s'han estat acceptant, per part de tots els Grups, transaccions en Comissió, especialment, trobant solucions als problemes que es plantejaven. En canvi, a l'oposició, socialistes i comunistes, això s'ha estat negant continuament.

Veig que un altre Grup ha pujat aquí, ha explicat totes les coses positives que han incorporat aquí. Jo acabaria molt aviat si expliqués les coses positives que hem incorporat en aquests pressupostos, i no vull ni mencionar-ho, no vull ni mencionar-ho. Aquí, al Plenari, tots han estat testimonis de les poques coses que hi hem incorporat. I no únicament en esmenes que tenien un contingut polític o un contingut ideològic, que fèiem nosaltres, que això ho podríem discutir: és clar, la nostra política no és la política del Grup que és al Govern, això se'ns ha dit moltes vegades i ho acceptem. Aquí hi ha un joc parlamentari que permet que nosaltres sortim a discrepar i em

sembla que és lògic això, però moltes esmenes que l'únic que pretenien era introduir racionalitat en aquests pressupostos, que així s'han argumentat i que estaven molt més enllà de l'opció política de qui ho pogués defensar, han estat també rebutjades sistemàticament. A mi em sembla que això demostra molt poca habilitat, molt poca habilitat parlamentària, ja que no sensibilitat democràtica.

Nosaltres pensem que aquest pressupost és un pressupost electoralista, que posa en perill la mateixa institució que ara en gaudirà, que s'han menystingut moltes esmenes que proposaven que els ajuntaments juguessin un paper més important en moltes de les qüestions que hi poden jugar aquests papers, que hi ha també una tendència clara, en aquest pressupost, a la privatització de l'afer públic, aquesta privatització que ha estat tan lloada fa un moment, i que, pensem, efectivament, en aquests pressupostos, en alguns moments, apareix. I pensem, com s'ha dit també al llarg d'aquesta discussió moltes vegades, que el pressupost és l'expressió d'una política. I en aquests pressupostos de la Generalitat nosaltres també hi veiem —i en aquesta discussió s'ha posat de manifest— una perllongació de la política que UCD està fent des de Madrid dels pressupostos generals de l'Estat. I pensem que no es pot confondre fer una política nacionalista amb això que reflecteixen aquests pressupostos. Pensem que no es pot confondre fer un pressupost en català, amb un pressupost vàlid per al conjunt de la població aquí, a Catalunya. La situació de crisi, de greu crisi que estem patint, exigeix altres mesures, altres mesures de les quals s'ha abdicat de voler-les aplicar i d'abordar-les. Efectivament, aquest és un pressupost fet a imatge i semblança d'UCD-Centristes de Catalunya, amb la complicitat, només aparentment contradictòria, d'Esquerra Republicana de Catalunya, i arrossegant Convergència i Unió a una política conservadora en la qual, això es evident, cada cop s'hi troben millor.

S'oblida, i cal que no ho oblidem tots aquí, que a partir de l'aprovació d'aquests pressupostos que hem fet fa un moment, aquest pressupost ha de ser, serà, el pressupost de la Generalitat de Catalunya per a 1982.

Temes com el de l'atur. No s'ha recollit pràcticament ni una sola de les propostes que socialistes i comunistes havien fet en el tema de l'atur. Ni una de sola. Ah! Però sí que s'ha aprovat, s'ha recollit, i haig de confessar que amb el nostre vot, perquè sempre és millor això que res, un Pla d'Equipaments Socials, presentat per Centristes, sense criteris de lluita contra l'atur, sense que permeti un real control des del Parlament, sense participació de les centrals sindicals en el seu establiment.

En ensenyament. Aquí, a Catalunya, l'ensenyament públic, l'ensenyament general bàsic representa només un 53% del total de l'ensenyament del país. Nosaltres proposàvem, i ens sembla que és lògic i ho hem argumentat, l'increment de la xarxa pública, la millora de les condicions materials i de dotacions pedagògiques per als centres públics. Això ha quedat absolutament oblidat.

En el tema de la política lingüística. En fi, ja no vull entrar a comentar el pressupost ínfim —l'1,42% del pressupost està destinat a cultura—, però sí que voldria fer una reflexió sobre les contestes que s'han fet als problemes que nosaltres plantejàvem de política lingüística. Ens fa la impressió que se'ns ha contestat sempre molt a la defensiva, i ho entenem, però no ens sembla bé que, davant els problemes que nosaltres plante-

jàvem, se'ns contestés només parlant de les fonts de finançament que nosaltres proposàvem. Ja ho he dit abans que, quan s'ha volgut, i aquest és el tema de fons, quan s'ha volgut, s'han trobat fonts de finançament. I no es pot posar al mateix nivell, com dèiem també nosaltres abans, la llengua, les fires i les exposicions a l'exterior i la defensa de l'exportació.

Nosaltres estem totalment amb les fires, i proposàvem fins i tot xifres d'augment d'aquestes partides. No tenim cap problema amb això, en alguns casos. El que sí que pensem és que no es pot posar en el mateix nivell i que les prioritats del Consell Executiu marquen les prioritats en un tema tan important com és el tema de la llengua.

I a nosaltres no ens estranya que en el tema de la llengua Centristes de Catalunya votés en contra de les nostres esmenes; no ens estranya. Això és coherent amb el que sempre han dit i amb el que ha estat sempre la seva posició. El que sí que ens sembla realment preocupant és que també Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya no fossin sensibles a les propostes de política lingüística que hi havia darrera de les nostres esmenes.

En fi, no vull estendre'm en el tema de la Seguretat Social, que també és un dels motius fonamentals de la nostra oposició perquè n'hem parlat molt al llarg de tot això. Jo voldria dir que hem estat a punt de recomanar al nostre Grup que s'abstingués a l'hora de votar el títol que hem votat, al final, unànimement, el títol de la llei, perquè nosaltres hauríem volgut que aquesta llei s'hagués dit, no de pressupostos de la Generalitat, sinó de pressupostos de la Generalitat i de Seguretat Social, perquè és això el que hem aprovat. Hem comès un error tècnic i polític en quedar barrejats pressupostos de la Seguretat Social amb els de la Generalitat, almenys error tècnic i polític fins a l'entrada en vigor de la proposició de llei que ho esmeni i que tots els Grups ja han signat. Qüestions que a nosaltres ens semblen importants, i proposàvem esmenes d'increment en temes com el de medi ambient, el tema de la programació econòmica, de la reconversió industrial, de la política d'estructures agràries, el tema de l'emissió de deute públic amb què no s'arriba, ni de bon tros, al que permet la LOFCA; al contrari, hem rebaixat ara el que era inicialment previst en el pressupost. Totes aquestes qüestions, en què no em vull estendre, no són, senyores Diputades i senyors Diputats, al nostre entendre, a l'entendre del nostre Grup, oblits fortuïts. Pensem que tot això respon a una inhibició, respon a una inhibició, a una política d'afavorir les forces dominants del mercat, les grans empreses, els monopolis, etc., al mateix temps que s'amaguen els problemes reals del país parlant d'economia intersticial.

Nosaltres, finalment, hem dit que no perquè pensem que aquests pressupostos no responen ni a una política nacional necessària aquí, a Catalunya, ni a una política que s'enfronti amb els greus problemes reals que avui té Catalunya.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Algun altre Grup parlamentari? El Diputat senyor Armet, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista de Catalunya.

El Sr. ARMET: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista vol dir molt clarament en aquest Ple del Parlament que, òbviament, Convergència i Unió pot escollir —com ha escollit— els seus aliats parlamentaris a través de les opcions polítiques que sempre es traslladen a tot document pressupostari.

El Grup Socialista, el que sí que volia dir amb tota claredat és que facin l'esforç de fer-ho l'octubre-novembre, que facin l'esforç de fer-ho al més aviat possible, i que no situïn les expectatives del poble de Catalunya en relació amb uns pressupostos, que l'aliança es configura, finalment, en unes forces, i és legítim que vostès ho facin, però, indubtablement, signifiquen una pèrdua d'oportunitats per al ciutadà de Catalunya en relació amb el retard pressupostari.

També vull dir-los que seria molt bo que tot aquest seguit d'informacions que sovint Diputats del seu Grup, amb molt bona fe, però, com han reconegut ells, amb desconeixement tècnic d'aquest, han vingut portant en uns paperets, en un moment determinat, a portar unes explicacions, suggerir-los, pel bé d'aquest Parlament, que en el proper debat de pressupostos al lliurament d'aquests seguissin unes sessions informatives —amb tres dies es podrien fer— portades pels Honorable Consellers de la Generalitat, que donessin tota la informació addicional al pressupost.

Aquest joc de retard, per tant, no correspon sinó a la debilitat i a la feblesa del Govern, en relació amb el fet que és un partit minoritari, i vull felicitar-los cordialment perquè, finalment, han escollit i han consolidat les seves aliances.

Però el que semblaria, a nivell d'un Parlament normal, que un Govern minoritari intentaria acords, sobretot des d'una perspectiva sectorial diferenciada que es podria fer en el si d'aquesta Cambra, amb diferents forces parlamentàries, ha optat per una política que, legítimament, ha escollit.

La nostra crítica principal als pressupostos és que aquests pressupostos no responen als discursos del Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya en els diferents debats que hem tingut. No responen a les mateixes resolucions d'aquest Ple del Parlament; responen a una voluntat dispersa, a una suma de voluntats reivindicatives de Conselleries que donen una resultant, sense ordre ni concert, i sense jerarquizació pressupostària. Responen, evidentment, no a una política de prioritats, malgrat que hi hagi una política d'intencionalitats.

Vull dir molt clarament que hi ha resolucions en aquest Parlament tan taxatives com la que diu que el Parlament exigeix la presentació d'un pla de mesures urgents, que desenvolupi totes les possibilitats per a fer cara, com a objectiu prioritari, a l'atur. I no parlo del canvi de política econòmica que es demanava; no parlo d'un conjunt de mesures que no s'han fet. Però, quan situem el tema de l'atur, vol dir situar-lo amb tota la seva dimensió política i social. I nosaltres hem dit molt clarament... Jo no miro mai el Conseller de Treball quan és el tema de l'atur; miro sempre el President i el Govern, com a responsabilitat del tema de l'atur, i l'habilitat del President de la Generalitat és fer convergir, amb el Conseller de Treball, amb 2.000 milions de pessetes, situant la problemàtica de l'atur, amb un fons de discussió, en sectors, evidentment, desesperats, amb implicació d'ajuntaments, amb una política subsectorial d'ocupació comunitària quan, avui dia, el Capítol VI i VII, és a dir, la inversió prevista en aquests pressupostos, és de 52.000 milions de pessetes.

I la pregunta que nosaltres férem és si hi ha voluntat política del Consell Executiu de concertar, o no concertar, o només concertar aquests 2.000 milions de pessetes i les centrals sindicals que hi participin i que hi treguin el caparró, i que es repar-

teixin entre quatre ajuntaments en situacions, o les situacions més flagrants.

Si hi ha aquesta voluntat o no hi és. I com s'executa aquesta voluntat? No des del punt de vista dels principis o de les declaracions emfàtiques, sinó des del punt de vista de la política de fets, i és evident que calia fer tot un conjunt d'esforços en aquest rengle, situar les parts socials en el terreny que s'han de situar les parts socials, però col·laborant amb les potencialitats de redreçament econòmic que, avui dia, aquests pressupostos plantejen.

En relació amb els 7.000 milions de pessetes, vull dir una cosa molt clara. Nosaltres el que tothora demanàvem era la participació de les parts socials, perquè, almenys, els 7.000 milions de pessetes servissin també com a possible o potencial base de concertació. I demanàvem també el control parlamentari, perquè no volíem que, amb aquests 7.000 milions de pessetes, ens passés el que va passar amb els 10.000 milions de pessetes, a partir dels quals, finalment, es va fer un pacte —en aquest cas en profunditat, lògicament— entre Convergència i Centristes, canviant unes inversions en un moment determinat. Volíem el mínim control parlamentari i volíem la participació de les parts.

Aquesta preocupació profunda sobre el tema de concertació, convé esclarir-la, i convé dir molt clarament quina és la voluntat del Consell Executiu en relació amb aquest tema, sobre quines bases es fa la concertació. És la fotografia dels boscos amb 150 treballadors? O es tracta, amb 2.000 milions de pessetes, de l'1,5% de treballadors no subsidiats? Es contempla des d'aquesta alternativa subsectorial, sovint benèfic-assistencial, i nosaltres no critiquem cap esforç subsectorial perquè tots són pocs per a combatre el tema de l'atur, sinó que el que combatem és una manca d'òptica global per a situar aquest problema que èmfaticament declarem que és el principal de Catalunya, com a política de govern, i política de fets, i política concreta.

Vull dir molt clarament que nosaltres vàrem presentar una llei del foment de l'ocupació, o que preveïem la possibilitat que es desenvolupés aquesta llei, perquè també era un mandat del Parlament, i preveïem el fons, i en aquest fons demanàvem més emissió de deute públic: 11.000 milions més. I demanàvem uns estalvis dels Capítols I i II, és a dir, podíem i pensàvem situar les inversions previstes, a nivell d'aquest pressupost, en 15.000 milions de pessetes més, i, lògicament, el que demanàvem era la presentació d'aquesta Llei de Foment de l'Ocupació, que seria un instrument, no del Conseller de Treball, del Consell Executiu novament. Novament, una oportunitat del Consell Executiu per a ser conseqüent amb les resolucions aprovades pel Ple del Parlament.

Dos suggeriments molt ràpids. Aquests pressupostos presenten un dèficit inicial que és la no existència d'una oficina pressupostària que racionalitzi els temes, que controli els temes, perquè aquí passa allò tan trist que aquests pressupostos es van fer amb base incremental i el que el primer any va ser més agosarat té prima el segon any. I d'una forma o d'una altra, no hi ha manera possible, i hem fet tots els esforços de cost analític impossible. Hi ha algun Diputat nostre, el senyor Santiburcio, que té tots els quadres inimaginables, i no n'hi ha cap que tingui la més mínima lògica, la qual cosa posa en evidència que manca una oficina pressupostària amb força, és a dir que el Conseller que sigui d'Economia i Finances pugui

manar sobre els Departaments, i que no siguin els Departaments que, en absència de política de prioritats i de coordinació real, tirin endavant una política.

En segon lloc, una política de funció pública. Política de funció pública, que és un tema molt més greu del que sembla. No és tant la quantitat dels contractats; no és tant l'accés de contractació: no és tant el potencial clientelisme que es faci o no es faci; no és tant que els concursos puguin ser de sis o set dies en el *Diari Oficial de la Generalitat* i que ningú no se n'assabenti; que hi trobem uns noms o uns cognoms; no és tant això, sinó que en aquests pressupostos s'ha fet una contractació de nou-cents caps, la qual cosa vol dir que s'ha estructurat, quasi de forma definitiva, l'estructura de comandament de l'Administració pública de Catalunya, entre caps de negociat, entre caps de secció i entre caps de servei. I nosaltres, evidentment, podem ja fer aquesta crítica en profunditat als sistemes de contractació, però el que fem és la crítica en profunditat pel que significa de centralització a Barcelona no preveure el desenvolupament de l'Administració perifèrica a nivell de Catalunya —si això es preveu tindrà, evidentment, uns costos addicionals— i el no-aprofitament del potencial humà que sovint es troba entre els funcionaris traspassats, i, si s'ha fet, s'ha fet molt escadusserament amb uns percentatges irrisoris, i tenim, per tant, una doble malla, o una doble estructura administrativa; tenim, per tant, una estructuració definitiva que reforça el grau de centralisme i que no permet pensar en una Administració que respongui mínimament a uns criteris de potenciació geogràfica a nivell de Catalunya.

Aquí, no em voldria estendre amb els exemples que va posar el Conseller d'Economia i Finances, però només vull recordar-li, per exemple, que quan parlava de sous ell comentava, doncs, bé, que de caps d'àrea, n'hi ha dos; a la Diputació, 15 caps de servei; aquí n'hi ha 350... És a dir, és un tema de dimensions absolutament diferents, però no hi aprofundiré.

Vull dir també amb tota claredat: a nosaltres ens preocupa la política d'immobles, ens preocupa a nosaltres la política d'estudis i dictàmens de més de 300 milions, de promoció lliure en cadascun dels Departaments de més de 300 milions, que, per a estudis i dictàmens al Capítol VI d'inversions, hi ha 1.100 milions de pessetes. És a dir, tota aquesta proliferació, tota aquesta malla de possibilitats relacionades amb l'exterior, quan s'està portant una potenciació qualitativa a nivell interior, una gran contractació de col·laboradors tècnics va unida a un increment desmesurat de tot el que és la canalització d'estudis i dictàmens vers l'exterior. Evidentment, això és una contradicció global, si ho contemplem des de la perspectiva parlamentària.

La nostra preocupació ha estat tothora reforçar el que podien ser —a part de plantejar com a prioritari el tema de l'atur— elements que constituïen el que nosaltres anomenem «salari social». Per tant, calia una potenciació extrema, des del punt de vista d'intensificar el màxim d'esforços, amb aquells elements que la inversió pública canalitzada amb ells significa una millora del servei al ciutadà i, indirectament, significa un increment per la via d'una prestació de servei, que té un cost menor o que té, evidentment, un servei amb una prestació superior. Temes com l'ensenyament, temes com la sanitat. I aquesta és una gran possibilitat que tenim a Catalunya perquè, quan fem la valoració dels serveis mínims, veurem que en

alguns serveis mínims estem molt pitjor que la resta de nivell de l'Estat, la qual cosa vol dir —i permetin que els ho digui amb tota confiança— que una política socialdemòcrata, portada en profunditat a nivell de Catalunya, el que fa, evidentment, és afavorir tot un conjunt d'inversions públiques, dirigides a aquests sectors de l'ensenyament i de la sanitat i, evidentment, amb una contundència des del punt de vista de la selecció i de la prioritat de les inversions en relació amb aquests sectors, la qual cosa vol dir que l'existència d'una crisi profunda és diferent de la situació d'Europa on els estàndards estan quasi coberts, la qual cosa permet una política econòmica dirigida a arribar a uns nivells amb els quals podríem arribar —sembla ser— a un acord aquí, a la Cambra, si aquest tema no es plantejés de la forma tan —i permetin que els ho digui— sovint, en algun cas concret, lamentable, com s'ha fet.

Perquè, el que no pot ser és que al Parlament de Catalunya —i això és simbòlic— un tema que fa referència a una comissió de recerca, a la qual nosaltres som el Grup que hem presentat més esmenes perquè aquesta comissió de recerca fos a Presidència, era una picabaralla entre dos Departaments de la Generalitat que no es posaven d'acord, perquè creiem en la racionalitat administrativa de cadascuna de les despeses. La investigació, aquí; el medi ambient, allà. Que quedi clar de qui depèn la competència administrativa, perquè tots sabem que, les comissions interdepartamentals sovint serveixen per a amagar problemes, per a ajornar problemes, o per a situar els problemes en una línia de no-resolució administrativa.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Senyor Armet, li prego que acabi breument.

El Sr. ARMET: La reducció de 41 milions de pessetes per al tema d'ensenyament, per una esmena transaccional presentada en un moment determinat per Esquerra Republicana i acceptada pels tres Grups que donen suport. No és la quantitat, és el simbolisme d'una reducció de 41 milions de pessetes per a construccions escolars. Per tant, totes les nostres esmenes a la totalitat, tot aquell element que podia constituir un esforç de salari social, ha estat un eix conductor de la nostra actuació política.

Podríem estendre'ns, i acabo de seguida, senyora Presidenta, intentaré estar el mateix temps que han estat tots els Diputats, acabo ràpid. El tema de la territorialitat de la inversió. Hi ha una provincialització, hi ha una clara discriminació en el pressupost 81-82 i en el pla de 10.000 milions, pel que fa a aquelles comarques que tenen el 70% de la població de Catalunya, amb percentatges de tres a u, en relació amb la inversió. En aquest pressupost s'ha reduït lleugerament però en altres pressupostos o en el pla, concretament, de 10.000 milions, era escandalosa la diferència, i, si l'atur es desenvolupa en uns territoris i en unes comarques, no fem política comarcal dirigida a les comarques deprimides de Catalunya, ni aquelles comarques on plantegen les bosses d'atur més importants, tema —ens sembla a nosaltres— significatiu.

Finalment, hi ha un element de preocupació, jo diria profunda pel que té de simbòlic, que són aquells elements de privatització intervencionista. Els elements de privatització intervencionista en el tema de la CARIC, que situem la nostra institució nacional que no té ni patrimoni avalant directament empreses, amb l'esperança que els creditors no puguin plantejar un aval, perquè no s'atreveran, a la Generalitat de Catalunya.

Possiblement no presentaran cap tipus de problema mentre hi hagi el Conseller actual d'Economia i Finances, però en el moment que hi hagi un socialista li ben garanteixo que el banc X o la caixa tal presentarà la seva corresponent fallida.

Nosaltres hem donat solucions; hem demanat la creació d'un institut, d'un institut interposat, d'una empresa mixta, de qualsevulga alternativa que distanciés la mateixa Administració del que era l'afer quotidià de situar realment la Generalitat de Catalunya com una institució financera.

Hem vist això en el tema dels 1.000 milions d'habitatge; ho hem vist en el tema de subvencions al transport de viatgers per carretera: tota aquesta política de subvencions, que no ve acompanyada d'una memòria justificativa vol dir que el pacte amb el sector o subsector que se subvenciona és un pacte bilateral entre el Govern i que en aquest Parlament només rebem la quantitat de subvencions, sense la memòria explicativa que pugui justificar aquesta política de subvenció directa. Per això dic privatització i, evidentment, intervencionisme.

I acabo, finalment, dient molt clarament que, per a nosaltres, aquest pressupost no constitueix —com podria haver constituït, i evidentment aquí hi ha l'alternativa dels socialistes, i l'altre Grup pot dir el contrari— un element de progrés en la línia de l'aprofundiment de la necessària construcció nacional de Catalunya. I avui dic, en aquest Parlament, la necessària construcció nacional de Catalunya. Perquè si aquest pressupost no es valora des d'una perspectiva de progrés, si aquest pressupost no es valora en funció d'aquelles capes socials que es poden sentir socialment identificades amb les prioritats que aquest Parlament de Catalunya pot establir en un moment històric determinat, aquest pressupost no ajuda a elevar, conjuntament i solidàriament, el grau de consciència nacional que convé al nostre país per a tirar endavant la construcció nacional de Catalunya. I és per això, senyores i senyors Diputats, que vaig dir al seu moment que aquest pressupost era excloent políticament i excloent socialment, tot i que per a nosaltres, evidentment, avui s'ha aprovat el Pressupost de la Generalitat de Catalunya per al 1982.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: El senyor Macià Alavedra, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. ALAVEDRA: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, l'explicació de vot que correspon al Grup del Govern hauria d'expressar —si fóssim tan prepotents com diuen, i no ho faré— una sèrie de satisfaccions, satisfaccions evidentment matisades, però satisfaccions. Això, efectivament, és el que s'hauria de fer quan el Grup del Govern, amb el suport d'altres Grups, tira endavant, encara que sigui amb retard, un pressupost que surt del Parlament sense canvis importants —respecte al pressupost elaborat pel Govern— ni en les xifres ni en l'estructura, perquè aquest és el Pressupost de la Generalitat, aprovat pel Parlament, com correspon, però és bàsicament el pressupost del Govern, no el pressupost d'un Grup o de l'altre. I, a més a més, és bo que sigui així. Tots hem de demanar —els Grups que donen suport al Govern, el Grup que permanentment dona suport al Govern, i els altres, i l'oposició— que sigui així, perquè tots hem dit aquí, des d'aquesta tribuna, que el pressupost és l'instrument de la política

del Govern, i cal que el Govern pugui fer la seva política a través del pressupost.

La crítica que se'ns fa, en el sentit que no hem acceptat cap esmena a pesar de les moltes transaccionals que hi ha hagut aquí, és lícita des del punt de vista d'un Diputat que té dues o tres esmenes en un camp determinat i que veu que les seves esmenes no prosperen. Però aquesta crítica no és lícita des del punt de vista d'un Grup parlamentari que realitzi aquesta crítica, perquè és normal que en un Parlament es creï una majoria per a tirar endavant un pressupost, i això és el que ha passat en aquest Ple. I si això no ho haguéssim fet, hi hauria hagut una sèrie de crítiques de la nostra feblesa, i, a pesar d'haver rebutjat totes les esmenes de l'oposició —o quasi totes—, també hi ha hagut, al mig de la crítica de la prepotència, alguna crítica de la feblesa.

Però jo voldria dir que, en el debat anterior, fins i tot en alguna interpellació, quan no se sabia exactament com aniria el pressupost, hi havia crítiques, des d'aquesta tribuna, de l'extrema feblesa del Govern i del Grup que dona suport al Govern. En què quedem? Jo crec que és perfectament normal que en un Parlament hi hagi una majoria que tiri endavant el pressupost del Govern. I no es tracta de la raó. Tothom la vol tenir, la raó; on és la raó? Jo no sóc prou dogmàtic per saber exactament on és la raó. No és qüestió de raó; és qüestió de concepcions diferents. Tenim concepcions diferents. És la majoria la que imposa, la que fa guanyar la seva concepció de la política que s'ha de fer a Catalunya, a través del pressupost.

Jo voldria dir, també, que totes aquestes observacions constants de «front conservador», de «bloc conservador», nosaltres procurem no contestar-les, perquè les podríem contestar de mil maneres. En certs debats podríem dir el «bloc marxista», o en alguns debats podríem dir «els nacionalistes» i els «espanyolistes», i tot això va en el sentit de divisió d'aquesta Cambra en dos blocs.

Jo recordo perfectament, en el debat constitucional, que es va decidir el sistema proporcional a l'Estat espanyol, i després en les comunitats autònomes, per a evitar aquestes divisions del país en dos blocs que ens han portat a unes experiències històriques catastròfiques. Per tant, el nostre Grup no caurà mai en la trampa, i no creguin vostès que nosaltres contestarem aquestes acusacions. Crec que hi ha una gran part de falta de responsabilitat política en els qui, per qualsevol tema, treuen a relleu el front conservador.

El sistema proporcional —ja sabem que és molt difícil que es creï una majoria absoluta en un Parlament; l'únic exemple que en tenim són les recents eleccions a Andalusia— té aquest inconvenient, però, en canvi, té el gran avantatge d'evitar la bipolarització del país, que si bé pot ser bona en un país de gran experiència democràtica, no ho és en el nostre. Per tant, que quedi clar que, això, nosaltres ho evitarem.

Sensibilitat democràtica: se'ns diu que no en tenim. La democràcia és el govern de la majoria, i tenir una majoria per a tirar endavant el pressupost del Govern, no solament no és falta de sensibilitat democràtica, sinó que és la base mateixa de la democràcia. Per tant, no entenem gens aquestes crítiques que se'ns fan sobre aquests temes.

(El M. H. Sr. President ocupa el seu lloc a la Presidència.)

Aquest és un pressupost que palesa —i això ho han dit alguns dels Il·lustres Diputats que m'han precedit en l'ús de la

paraula— des de 1980 —és a dir, en dos anys— una acumulació important de recursos, de mitjans humans i materials, en mans de la Generalitat. Passar de 1.600 milions de pessetes el 1980 a 246.000 milions de pessetes, que és el Pressupost que acabem d'aprovar, i poder preveure —com ho va fer l'Honorable Conseller d'Economia i Finances en el seu discurs de presentació— 300.000 milions de pessetes per al 1983, hauria de ser una satisfacció per a tots, des del punt de vista català, des del punt de vista de creació d'un poder polític català, independentment de la utilització que es fes d'aquests recursos. Aquesta utilització ja es farà en funció de les diferents concepcions polítiques. D'altra banda, aquesta utilització dels recursos ve marcada per molts condicionaments i per moltes necessitats inevitables, i, realment, la part que surt del joc de la correlació de forces és molt petita.

Deia que aquest fet i d'altres haurien de ser motius de satisfacció, almenys per al nostre Grup, però la realitat és que fem aquesta explicació de vot sense cap mena de petulància, sense cap mena de prepotència, sinó, tot al contrari —que quedi clar en aquesta Cambra—, amb una gran preocupació. I em sembla que moltes de les coses que aquí s'han debatut, i que segurament era important que es debatessin, perquè en un pressupost no hi ha temes menors, però sí que adquireixen un cert punt de futilitat, a la vista de la gravetat de certs esdeveniments.

Efectivament, aquest debat pot semblar un pèl surrealista, perquè hem passat pel tema dels ingressos sense, pràcticament, cap esmena, i sense, pràcticament, cap intervenció, i la part dels ingressos és una part bàsica del pressupost que aquí estem debatent. L'Honorable senyor Conseller d'Economia i Finances sí que hi va fer referència en la presentació, i hi havia fet referència prèviament, en una sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupostos. Ens deia que el ple de la Comissió mixta paritària —i aquest és un tema essencialment lligat amb el pressupost que acabem d'aprovar— Estat-Generalitat, reunida el 25 de febrer, havia acordat la valoració dels serveis traspasats fins al 30 de juny de 1981, per a fer-la efectiva en el curs de l'execució del 82. Ens recordava, l'Honorable Conseller, que la LOFCA —no l'Estatut, la LOFCA— obliga que les valoracions acordades per la Comissió Mixta es materialitzessin per llei, i que el dia 30 de març el Govern va enviar el corresponent Projecte al Parlament, perquè passés amb tràmit d'urgència. Afirmava —ho llegeixo textualment— el Conseller: «Jo crec que els acords de la Comissió Mixta no poden ser alterats, i que el tràmit de passar pel Parlament espanyol no és més que el motiu que solament una llei pot disposar dels productes tributaris de l'Estat», i afegia —amb una certa premonició— que aquestes valoracions representen una xifra adequada per a Catalunya, i només adequada, no un privilegi, i que el Parlament de Madrid no ha aprovat encara la llei, i que no es pot dir blat al sac fins que aquest no sigui ben lligat.

Sobre les valoracions, com deia abans, silenci total. Més aviat, en Comissió, certes felicitacions. En el debat del pressupost —ho acabo de dir— el tema no surt, però durant el debat —almenys el nostre Grup, no sé si algun altre Grup ho sabia— ens assabentem que a la Llei de Valoracions hi ha dues esmenes a la totalitat. L'una, del Grup Socialista, amb text alternatiu, que durant aquest debat ens hem precipitat a estudiar

—perquè afecta aquest pressupost que acabem d'aprovar d'una manera molt forta—, i l'altra, del Grup Comunista, de devolució.

La dels comunistes em preocupa molt menys, amb tot el respecte. Va en el sentit de negociació a la baixa. Fins i tot podríem estar-hi d'acord en el concepte, però personalment opino que en aquest moment és d'una gran inoportunitat política; és el menys que puc dir. Però la dels socialistes fixa el percentatge de participació de la Generalitat en els ingressos de l'Estat, en el 1981, en un 1,1029%, i el Projecte de Llei que havia acordat la Comissió Mixta l'estableix en un 1,581%. Com a conseqüència, aquest text alternatiu redueix l'import de la participació, de 33.835 milions a 23.603 milions de pessetes; és a dir, ho redueix en 10.232 milions de pessetes. Aquí no hem perdut temps, però hem esmerçat molt de temps en uns debats de 2 milions, de 3 milions, de 40 milions. Esmena a la totalitat, a Madrid: 10.232 milions de pessetes menys, i, a més a més, suprimeix l'autorització al Govern per a habilitar transferències de crèdits amb l'objecte de finançar el cost efectiu dels serveis gestionats per la Generalitat en el 1981. I això representa 11.010 milions de pessetes; 10.000 d'una banda, 11.000 de l'altra. Aquesta és una quantitat considerable, que, de prosperar aquesta esmena a la totalitat —esperem que no prosperi—, representaria un canvi tan gros en el pressupost que no volem ni preveure'n les conseqüències.

Què està passant aquí? Se'ns ataca molt per diversos conceptes. Se'ns ataca pel doble llenguatge, se'ns ataca per la política d'aparador. Jo voldria dir que, realment, sobre el tema del doble llenguatge, ens sentim molt superats. Ens sentim uns deixebles molt incipients, perquè, realment, aquí, dir que «molt bé», primer dir que negociem malament, després dir que la negociació va bé, i després, al mateix temps, el Grup Socialista —que alguna vinculació, suposo, que té amb Socialistes de Catalunya— presenta una esmena a la totalitat, a més a més, amb unes declaracions d'algun element destacat del PSOE, dient que obtenim valoracions massa elevades a Catalunya, i que només defensem privilegis i que això representa 10.000 milions de pessetes, d'un costat, i 11.000 de l'altre; realment això és un exemple de doble llenguatge; jo vull desitjar que hi haurà un aclariment, que hi haurà una protesta, i vull desitjar en aquest moment que aquesta esmena a la totalitat o serà retirada o, en tot cas, no prosperarà. Perquè, és clar, totes aquestes paraules que aquí se'ns han dit fins a l'embafament, amb una sèrie de discursos, pulcritud, rigor, racionalitat, com si només uns tinguessin la mesura del que és la racionalitat i el rigor i els altres no en tinguéssim ni idea, a mi, en estudiar-me l'esmena a la totalitat dels socialistes, em podia semblar que aquestes paraules eren només paraules buides, que representaven una cortina de fum per a amagar la incapacitat d'incidir en la política real, en la política catalana i espanyola, la incapacitat de fer que les valoracions de la Generalitat de Catalunya no quedessin reduïdes. Però...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, hauria d'acabar.

El Sr. ALAVEDRA: Moltes gràcies, senyor President. I, en segon punt, política d'aparador. No voldria haver de pensar que en el tema de l'atur hi ha qui fa una política d'aparador, perquè rebaixar tots aquests milers de milions de pessetes, què representa per a la inversió pública a Catalunya? Si la vigília d'aquest debat vam tenir un debat sobre el Fons de Co-

mpensació en el qual vèiem que pagant un 22% se'ns en tornava un, 7,5% i després, durant el debat del pressupost, veiem una rebaixa en les valoracions, tots els grans discursos sobre l'atur, com queden? Perquè tot això, evidentment, afecta la inversió pública a Catalunya, i la inversió pública a Catalunya és un dels sistemes per a combatre l'atur. Jo voldria desitjar que tota aquesta esmena a la totalitat no prosperés, que realment el nostre pressupost no quedés afectat, i voldria que aquesta explicació de vot hagués pogut ésser una explicació de vot de satisfacció; malauradament, no ho ha pogut ser. Moltes gràcies, senyor President.

(El Sr. MARTÍN I TOVAL demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín? Qüestió d'ordre?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Qüestió d'ordre. Nosaltres lamentem que en una explicació de vot, en què es tractava d'explicar el vot sobre el pressupost de la Generalitat, s'hagin introduït com a tema de debat, i amb l'anuència de la Mesa i de la Presidència, temes que no eren de la qüestió, temes que no eren de la qüestió de la Llei de què s'estava tractant i del vot que s'està explicant. Nosaltres ho lamentem, senyor President, per una raó molt simple...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, a quin article del Reglament es refereix?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Al 82, senyor President, respecte a l'explicació de vot, i a l'article —si em permet el senyor President que el busqui... (*remor de veus*) A l'article, senyor President, que diu —i no el trobo ara— que el senyor President ha de cridar a la qüestió quan el tema de què es tracti... 63.3, senyor President. Gràcies, el 63.3 que diu que el President ha de cridar a la qüestió el Diputat que parli d'un tema que no correspon, perquè enteníem que l'explicació de vot és l'explicació del vot de cadascú en una llei concreta. De tota manera, ho lamentem, senyor President, no pel que significa d'entrebanc o d'incompliment reglamentari, que és el que menys importa, sinó perquè s'impedeix un debat sobre un tema, en el qual segurament nosaltres i segurament altres Grups podríem haver intervingut, i en un debat d'explicació de vot sens dubte no es pot, i menys quan el que parla és l'últim que ha parlat en explicació de vot... M'imagino que si ara poguéssim nosaltres explicar el vot, la generositat del senyor President faria possible que parléssim del que volguéssim...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, pel que jo he escoltat, el senyor Alavedra s'ha referit a l'Estat d'Ingressos del Pressupost. Per tant, pel que jo he escoltat, almenys —no he estat present a tota la seva intervenció—, crec que era una explicació de vot en el sentit ample que en aquest Parlament hem donat sempre a l'explicació de vot, i d'acord amb el que es fa en els altres parlaments, sobre els quals tenim alguna experiència. (*El senyor Ribó demana per parlar.*) Senyor Ribó, quin article?

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, d'acord amb l'article 63.3 —i no sabem si el senyor President ha escoltat o no tota la intervenció o la part de què volem fer esment—, el senyor Alavedra s'ha referit al debat al Congrés de Diputats sobre el Projecte de Llei de Valoracions de Traspassos a la Generalitat de Catalunya, argumentant sobre aquest Projecte de Llei i les posicions de Grups d'aquesta Cambra en aquest projecte de llei, que és un altre debat, no el que estem fent avui. Se'ns ha dit, per exemple, que nosaltres havíem fet una

esmena a la totalitat, callant que l'havíem fet perquè considerem que s'han valorat molt malament per a Catalunya els traspassos...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Ribó, ara vostè està introduint una qüestió que no és la qüestió d'ordre, i s'ha de posar una mica d'ordre.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): La qüestió d'ordre, senyor President, és que demanem formalment que s'introdueixi un torn de rèplica, en haver estat contradit aquest Grup amb arguments d'un debat que no és el que hem realitzat en aquests quatre dies.

Modificació de l'ordre del dia

El Sr. PRESIDENT: Demanda denegada, senyor Ribó, i continuem. (*Remor de veus.*) Senyores i senyors Diputats, els vull proposar una alteració de l'ordre del dia, d'acord amb el que preveu l'article 61.4, a fi que pugui ser debatuda en aquest Ple una Proposició no de Llei sobre la celebració de la Conferència de Regions Pirinenques, que ha estat presentada amb la signatura de tots els Grups parlamentaris. Tots els Grups parlamentaris m'han manifestat el seu desig que s'efectués aquesta alteració de l'ordre del dia, ja que es tracta d'una qüestió urgent, perquè aquesta conferència ha de celebrar-se els dies 8, 9 i 10 de juny. Aleshores, els proposaria que el tràmit d'aquesta Proposició no de Llei, respecte a la qual la Mesa del Parlament, per un acord d'avui, ha eximit de tots els terminis, a fi que pogués ésser tramitada aquest vespre mateix, que aquesta discussió s'intercalés entre els punts 1 i 2 de l'ordre del dia, és a dir, que es procedís a l'examen d'aquesta Proposició no de Llei immediatament abans de passar al punt següent. Al mateix temps, ja que estem en l'alteració de l'ordre del dia, els demanaria també que volguessin acceptar que el punt 4 de l'ordre del dia passés a ser el punt —que ara seria el tercer— a discutir després d'aquesta Proposició no de Llei, i els punts 2 i 3 vinguessin a continuació. Tots els interessats hi estan d'acord, i es tracta de l'ordre en què es desenvoluparan les intervencions. I si el Ple de la Cambra no hi té cap inconvenient, això facilitaria les coses, sense que signifiqués cap mena d'inconvenient per a la Cambra.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Li anuncio, senyor President, en nom del nostre Grup, que la interpellació que consta amb el número 5 —que seria la sisena ara, m'imagino, amb aquest canvi de l'ordre del dia— és retirada.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Aleshores, evidentment, encara que la Mesa l'ha eximida de tots els tràmits, també cal que, d'acord amb l'article 61.4, la Cambra estigui d'acord amb aquesta exempció de tots els tràmits, i en especial del tràmit de publicació, el qual ha estat substituït per la impressió i distribució a tots els senyors Diputats del text de la Proposició no de Llei. De manera que, si ningú no hi té cap inconvenient, doncs, considerarem alterat l'ordre del dia en la forma indicada. (*Pausa.*)

Proposició no de Llei sobre la celebració de la Conferència de Regions Pirinenques

Considero, doncs, que la meua proposta ha estat acceptada per assentiment de totes les senyores i els senyors Diputats, i

passem, doncs, al debat sobre aquesta Proposició no de Llei sobre la celebració de la Conferència de Regions Pirinenques. Donada l'hora que és, i donat que el text està en possessió de tots els senyors Diputats, proposo també que el considerem com a llegit, i que passem immediatament a debatre'l. És que algun Grup parlamentari vol intervenir en aquest debat per a un torn a favor? *(Pausa.)* No. Aleshores, en aquest cas, tampoc no és procedent el torn en contra i podem passar immediatament a la seva votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta Proposició no de Llei, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La Proposició no de Llei sobre la celebració de la Conferència de Regions Pirinenques ha estat aprovada per unanimitat dels presents. *(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)* Senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: El nostre Grup demanaria, si és que la resta de Grups no hi tenen cap inconvenient, que són signants també d'aquesta Proposició no de Llei, suggeriria a la Mesa que fos tramès el seu contingut al més aviat possible al Consell d'Europa i molt particularment a la seva conferència de poders locals i regionals, a efectes que arribi abans que se celebrin les sessions corresponents al dia 9.

El Sr. PRESIDENT: Molt d'acord, senyor Martín. Em penso que aquest suggeriment del senyor Martín és molt indicat, que tothom hi està d'acord, i els serveis del Parlament procediran a fer-ho en la forma indicada.

Interpellació al Consell Executiu sobre l'ús del català en els actes oficials del Campionat Mundial de Futbol

I ara passem, doncs, al punt següent de l'ordre del dia, que serà, d'acord amb l'alteració de l'ordre indicada, la interpellació al Consell Executiu sobre l'ús del català en els actes oficials del Campionat Mundial de Futbol, que formularà el Diputat senyor Joan Colomines, del Grup parlamentari de Convergència i Unió. El senyor Colomines té la paraula per a exposar la seva interpellació.

El Sr. COLOMINES: Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies també a la Cambra per accedir a aquest canvi d'ordre del dia. Hi ha motius justificats, els he exposats a la Mesa. Per tant, passaré a aquesta interpellació.

El dia 13 de juny, ho saben vostès, d'aquí a divuit dies, exactament, al Camp Nou del Barcelona s'inaugurarà una nova edició del Campionat Mundial de Futbol. Penso que ha estat un honor per a Catalunya el fet que l'acte inaugural es fes aquí, a casa nostra; és per això que la Comissió de Política Cultural va demanar al Director General d'Esports informació sobre aquest esdeveniment. No m'entretindré ara a assenyalar una certa gasiveria que es va notar, una certa gasiveria del Reial Comitè Organitzador en l'ús dels nostres símbols, dels nostres senyals d'identitat. Es va discutir que si un pam més per aquí, que si un pam més per allà, si havien d'anar a dalt unes coses o si havien d'anar a baix, si la nostra bandera havia de ser rodona, enmig del camp, o havia de ser rectangular, o havia de ser quadrada, és a dir, unes qüestions que, aplicades a d'altres coses, per exemple, si s'hagués aplicat si la pilota havia de ser rodona o havia de ser quadrada, faria riure, i si això en

lloc d'aplicar-se als nostres símbols s'hagués aplicat a uns altres símbols, això, els senyors i senyores Diputats d'aquesta Cambra es podien adonar que faria molt poc riure.

Només vull dir que en la sessió informativa tots els Grups es van manifestar inquiets sobre aquesta qüestió. Una lectura del *Diari de Sessions* pot demostrar que això és veritat. Es van mostrar inquiets perquè no van veure clara quina era l'actitud que es podia adoptar en aquesta qüestió. No es posa ara aquest Diputat en la qüestió de si les rutines dels Mundials en el protocol inaugural només exigeixen el parlament d'unes certes persones perquè sempre s'ha fet així. Aquest Diputat pensa que és molt natural que si això segueix una rutina no s'hagi pensat que hi podia haver, en alguns llocs determinats, uns presidents d'unes comunitats autònomes que en un moment determinat tinguessin també el seu pes. Això, evidentment, com que pensem que és una rutina, pensem que això s'hauria d'arreglar, creiem que algun dia s'arreglarà, i evidentment no és aquest el tema de si parla una persona o si parla una altra, el tema d'aquesta interpellació.

El cas és només que, seguint el principi i la lletra de l'article tercer del nostre Estatut de Catalunya, tots plegats, em sembla que tots plegats, hem emprès una gran lluita per la normalització de la nostra llengua. Això ho ha fet el nostre Govern, amb una política lingüística que no cal aquí relatar; això s'ha fet a través de totes les entitats municipals que s'han adherit a aquesta política i que, en conjunt, formen el 94% dels habitants del nostre país; això s'ha fet en una ponència lingüística que fa divuit mesos que està treballant, i està treballant amb seriositat i, com ha dit el senyor Folch, probablement, molt ràpidament ja, passarà a Comissió. Tot això ha estat un esforç que s'ha fet per a la nostra normalització lingüística.

Nosaltres pensem que hem superat algunes qüestions conflictives, alguns atacs irracionals que s'havien produït amb unes actituds que ens sembla que han estat molt prudents i raonablement plausibles. Tot aquest treball creiem que ha establert un clima positiu, que és el clima en el qual ara ens trobem. Per això ens semblaria molt poc adient que en el decurs d'aquest llarg procés cap a la normalització, en un acte com el que representa la inauguració d'aquest Mundial 1982, la llengua catalana no fos declarada oficial essent com és llengua pròpia de Catalunya, tal com ho és la castellana per ser-ho a dintre de tot l'Estat espanyol i com probablement ho serà l'anglès com una llengua, diguéssim, majoritària i acceptada també una mica per rutina a tot arreu. Jo penso que no fer-ho, això, més aviat desacreditaria aquesta força, aquest desig normalitzador que tots plegats tenim i que l'Administració central hauria de considerar i sobretot sentir-se'n sensible.

Però hi ha més encara, encara hi ha una altra cosa. Hi ha el poder exemplificador que això vindria a representar. ¿Com podríem fer entendre nosaltres, si això ho deixéssim passar, si això passés d'aquesta manera a tots els actes, als organitzadors de congressos internacionals, als organitzadors de fires internacionals a dins de Catalunya que el català ha de ser llengua oficial? ¿Com ajudariem aquesta gent que encara no té un concepte gaire clar sobre aquesta qüestió si en un acte oficial d'aquesta envergadura la llengua catalana no fos llengua oficial de tot això? Pensem nosaltres que som en els moments dels fets. Durant molts d'anys hem viscut, senyores i senyors, de les paraules, i les paraules d'alguns ens han fet viure a molts de nos-

altres, però ara dintre d'aquests fets és en el camp de les formulacions estatutàries i constitucionals en què ens hem de moure.

No es tracta, doncs, absolutament, de cap intransigència ni de cap rebequeria ni de cap desig imperatiu. Tot això hauria de ser sense discussió i sense suspicàcia. Es tracta només que en aquest inici de camí no podem fer passos en fals ni fer falses les formulacions legislatives. És amb aquest desig que aquest Diputat interpel·la el Consell Executiu perquè s'expliquin a la Cambra quins propòsits i quines mesures hi ha i pensen adoptar-se en relació amb allò que ha d'ocupar el català com a idioma oficial de Catalunya en els actes oficials, i concretament en l'acte inaugural del Campionat Mundial de Futbol, que tindrà lloc a l'estadi nou de Barcelona el proper 13 de juny de 1982.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a contestar a la interpellació en nom del Consell Executiu té la paraula l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA: Molt Honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors membres de la Cambra, com diu l'Il·lustre Diputat interpellant, el Director General de l'Esport va acudir a la Comissió de Política Cultural del Parlament de Catalunya a informar sobre l'organització del Campionat Mundial de Futbol.

Com és sabut, la Generalitat de Catalunya participa en el Reial Comitè organitzador del Mundial 82 amb un sol membre, el Director General de l'Esport.

La responsabilitat de l'organització de tots els actes del Mundial 82 i també de l'acte inaugural a celebrar a l'estadi Nou Camp de Barcelona el proper dia 13 de juny de 1982 és competència del Reial Comitè organitzador. El Director General de l'Esport, arran de la interpellació sobre el desig normalitzador que el català conjuntament amb el castellà i l'anglès fos considerat també i de forma oficial en l'acte d'inauguració, es va dirigir al Reial Comitè exposant aquest desig i demanant que el català fos considerat idioma oficial. Encara no ha rebut resposta.

A tots els actes complementaris que són organitzats per la Generalitat el català serà present com a llengua oficial i principal: actes esportius, com el Mundialet, que se celebrarà a les comarques de Catalunya, el torneig internacional d'hoquei sobre patins i totes les altres activitats esportives i actes culturals.

També cal assenyalar que els indicadors interns del Camp Nou de Barcelona es mantindran en català. El Consell Executiu farà totes les accions i pressions perquè el català estigui ben present en aquests actes esportius i culturals. És en aquest moment tot el que podem dir sobre aquesta qüestió. Continuarem treballant a favor de la màxima utilització de la llengua pròpia de Catalunya en uns esdeveniments que tenen lloc a casa nostra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Colomines desitja replicar?

El Sr. COLOMINES: Sí, senyor President.

Bé, jo agraeixo al senyor Conseller les paraules. Estic segur que faran tot el que calgui. Jo només voldria dir que les interpellacions poden anar seguides de mocions, jo sé que natural-

ment el dia 13 és molt a prop, no sé si tindrem temps de fer una moció. Si la féssim, nosaltres proposaríem que aquesta moció fos una moció conjunta de tots els Grups si això és possible, i si això no és possible de fer i no és possible de presentar la moció, que sigui aquesta interpellació, com si diguéssim, un testimoni d'una inquietud d'una gent que en aquestes qüestions es veurà realment maltractada si això no se soluciona.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Colomines, la moció ha de ser presentada pel Grup interpellant o pel Diputat signant de la interpellació. Una altra cosa seria una proposició no de llei sobre el mateix tema.

Interpellació al Consell Executiu sobre descentralització de les funcions que ha assumit de les delegacions provincials

Passem ara al punt següent, que és la interpellació al Consell Executiu sobre descentralització de les funcions que ha assumit de les delegacions provincials. Interpellació que formularà el Diputat senyor Albert Planasdemunt, del Grup parlamentari de Centristes. El senyor Planasdemunt té la paraula per a exposar la seva interpellació.

El Sr. PLANASDEMUNT: Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, hi ha dues maneres de presentar una interpellació en aquesta Cambra, una és fugint una mica del tema per a intentar posar en un terreny més rel·liscós l'interpellat i una altra és cenyint-se únicament i estrictament i seriosament al tema motiu d'interpellació.

Aquest Diputat que avui els parla i en nom del Grup de Centristes presenta aquesta interpellació ho farà de la manera més correcta possible i atenent l'hora i el cansament que els senyors Diputats tenen es limitarà únicament i exclusivament a la qüestió que ens ocupa llegint el tema pertinent.

L'aparell administratiu que de mica en mica està muntant la Generalitat acusa els mateixos defectes que tradicionalment s'han imputat al Govern central, és a dir, el centralisme. Per no dir més i cenyint-nos a l'àmbit educatiu, veiem anteriorment a la data de l'1.1.81 la transferència de competències. Les delegacions provincials eren unes unitats de gestió tipificades i resolutives en un gran nombre de competències generals. En canvi, actualment aquestes competències de les delegacions provincials s'han vist molt minvades i la Conselleria ha absorbit com a organisme un gran nombre d'aquest àmbit provincial. Si bé és cert, d'altra banda, que s'ha insistit en la comarcalització d'algunes gestions administratives com ja es va fer en època prèvia, l'anterior a les transferències. Un exemple claríssim de centralització el tenim en la planificació, l'adjudicació i la construcció de centres escolars de nivell bàsic i mitjà.

En canvi, essent això criticable, no s'observa paral·lelament una disminució de personal administratiu, és a dir, a desgrat d'haver disminuït sensiblement les atribucions de les delegacions provincials esmentades, avui anomenades Serveis Territorials, es continua mantenint el mateix nombre de funcionaris, alguns d'ells descontents precisament pel fet de tenir funcions que no exerceixen. D'altra banda, com és lògic, l'assumpció d'aquestes funcions pels Serveis centrals de la Generalitat comporta l'augment de personal, que a la vegada deriva en un fort increment de la despesa pública, com és comprensible. Fins s'ha desdoblant en dues direccions generals la de l'enseny-

ament mitjà.

Per tot això aquest Diputat interpella: ¿Pot el Consell Executiu explicar a aquest Parlament com i en quina mesura pretén descentralitzar les funcions assumides que fins ara eren pròpies de les delegacions provincials i justificar, si s'escau, com és possible assumir l'increment de despesa pública que aquesta dualitat de funcions comporta?

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Consell Executiu té la paraula per a contestar a aquesta interpellació l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb molt de gust correspondré a la interpellació que m'acaben de formular.

El Reial Decret 2.809/1980, sobre traspàs de servei de l'Estat a la Generalitat de Catalunya en matèria d'ensenyament, en el seu apartat B, serveis i institucions que es traspassen, detalla les transferències en dotze punts concrets. D'aquests dotze punts només el primer i el segon corresponen a l'Administració perifèrica, i tota la resta, del 3 al 12, a l'Administració central.

En efecte, els punts 1 i 2 diuen textualment: «Els serveis i funcions que en l'actualitat exerceixen les Delegacions Provincials del Ministerio de Educación a Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona segons resulta dels annexos que s'incorporen a aquest acord.

»2. Les inspeccions provincials d'Educació General Bàsica de l'Estat a Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, la Inspecció de Batxillerat de l'Estat del districte de Barcelona i els serveis d'inspecció i coordinació provincial de Formació Professional de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona.»

Aquesta transferència no afecta la competència de l'Estat per a organitzar a Catalunya els serveis corresponents a alta inspecció. Aquests dos punts, per tant, es refereixen a les funcions i als serveis de l'Administració perifèrica.

Ara bé, els punts següents que llegiré tot seguit fan referència a funcions i serveis que efectua l'Administració central.

»3. La titularitat o quan escaigui la dependència dels centres docents públics d'educació pre-escolar, educació general bàsica, educació especial, educació permanent d'adults, batxillerat, formació professional, ensenyances integrades, ensenyaments especialitzats, escoles d'arts aplicades i d'oficis artístics i escoles oficials d'idiomes dins l'àmbit de Catalunya.

»4. El nomenament, trasllat, promoció i perfeccionament del personal adscrit als serveis i centres que es transfereixen.

»5. L'elaboració, l'aprovació i l'execució de programes d'inversions en coordinació amb la política econòmica i general de l'Estat.

»6. La creació, la transformació, l'ampliació, la classificació i la supressió de centres, seccions i unitats públiques d'educació pre-escolar, educació general bàsica, educació especial, educació permanent d'adults, batxillerat, formació professional, ensenyances integrades, ensenyaments especialitzats, escoles d'arts aplicades i d'oficis artístics i escoles oficials d'idiomes, en règim ordinari o de caràcter experimental.

»7. L'elaboració i aprovació de plans, programes d'estudi i orientacions pedagògiques que desenvolupin i complementin els ensenyaments mínims establerts per l'Estat dins l'organit-

zació general del sistema educatiu que li correspon, així com l'aprovació dels llibres de text i material didàctic sobre els quals es concretin aquells i que hagin de ser utilitzats a Catalunya.

»8. La proposta de declaració d'interès social o d'interès social preferent per a les obres de construcció, transformació o ampliació de centres escolars privats dels nivells de pre-escolar, educació general bàsica, educació especial, batxillerat, formació professional i ensenyaments especialitzats.

»9. La tramitació i la resolució de les sol·licituds d'obertura i funcionament dels centres privats, així com les modificacions de les autoritzacions lliurades.

»10. La inscripció de tots els centres públics i privats dins l'àmbit territorial de Catalunya. Amb aquesta finalitat, la Generalitat establirà el seu registre coordinat amb el de l'Estat, al qual remetrà còpies de tots els expedients d'inscripció.

»11. La tramitació i resolució dels expedients per a la concessió de subvencions de la gratuïtat, bo i respectant sempre els criteris generals que estableixin les disposicions de l'Estat.

»12. Les funcions i els serveis que corresponen als organismes autònoms dependents del Ministerio de Educación, segons la llista que s'adjunta i que comprèn la Junta de Construccions, Instal·lacions i Equip Escolar, el Patronat de Formació Professional, l'Institut Nacional d'Educació Especial, l'Institut Nacional d'Ensenyances Integrades, l'Institut Nacional de Ciències de l'Educació i l'Institut Nacional d'Assistència i Promoció de l'Estudiant.»

Totes aquestes funcions, tant les que fan referència al personal, nomenament, trasllat, promoció i perfeccionament, com les relatives als programes d'inversió i la proposta de declaració d'interès social o d'interès social preferent per a les obres de construcció, transformació o ampliació de centres escolars, i les creacions, transformacions i autoritzacions de centres públics i privats, com les que deriven de l'elaboració i aprovació de plans i programes i orientacions pedagògiques i totes les altres a què m'he referit, abans dels traspàsos les feien els serveis centrals de Madrid amb força personal, i ara lògicament les han de fer els nostres serveis centrals.

A aquestes funcions, s'hi afegeixen les que es desprenen de les competències que l'article 15 de l'Estatut atorga a la Generalitat en matèria d'ensenyament, i tot aquest embalum de feina ha fet necessària l'estructuració del Departament en els òrgans que figuren en el Decret 232/1980, del 18 de novembre, i que es van desenvolupar d'acord amb el Decret 282/1980, d'1 de desembre. A partir de l'estructuració esmentada, i amb la finalitat d'aconseguir un màxim d'eficàcia amb un mínim de recursos, les accions del Departament s'han dirigit, en alguns casos, a la descentralització —per exemple, a la creació d'oficines gestores—, i en altres a la concentració. En relació amb les oficines gestores, que responen a la nostra voluntat de descentralització per tal d'acostar al màxim l'Administració als administrats, d'evitar tràmits i desplaçaments dels mestres i d'atendre més acuradament les escoles, millorant-ne la qualitat, i que en aquest moment funcionen eficaçment a Sabadell, Manresa, Vic, Igualada, Mataró, Cornellà, Badalona, Granollers i Berga, crec que puc afirmar ja que han estat un factor molt positiu, per la qual cosa preveiem que se'n posaran en funcionament més en el curs d'aquest any.

En els casos en què, al contrari, s'ha estimat necessària la

concentració, l'objectiu ha estat d'evitar la duplicació d'esforços i la despesa pública, per no dir la irracionalitat que significa el manteniment d'estructures paral·leles. Per exemple, pel que fa a les construccions escolars a què al·ludeix el senyor Diputat interpellant, el procés de planificació comença en els Serveis Territorials i acaba en el nivell superior del Departament, i les construccions pròpiament dites es fan mitjançant les unitats tècniques de construcció, tant a Tarragona, com a Lleida, com a Girona. Només a Barcelona s'ha considerat innecessari mantenir una estructura provincial separada de la central en dos llocs de la mateixa localitat. Jo no crec que el fet d'haver-les unificat pugui ésser considerat una centralització, sinó més aviat un estalvi d'energies i de personal.

En aquesta línia d'evitar duplicitats i despeses inútils, s'està produint paulatinament una remodelació dels Serveis Territorials, que transfereixen a les Direccions Generals de nivell una part de les funcions que estaven realitzant els Serveis Territorials de Barcelona i que significa també el corresponent transvasament de personal. Res d'això no ha succeït, ni tenim previst que succeeixi als serveis territorials de Girona, Tarragona i Lleida.

En aquest moment en què ja s'han consolidat les transferències de serveis i funcions de l'Estat a la Generalitat, el Departament d'Ensenyament ha donat i continuarà donant les necessàries orientacions als Serveis Territorials per a facilitar la integració de llurs funcionaris a una tasca de responsabilitat dins d'una estructura molt més àgil i molt més propera a les directrius educatives i pedagògiques d'un Departament d'Ensenyament que volem més lligat a la realitat de Catalunya i de les seves comarques.

D'altra banda, voldria també remarcar que la gestió dels serveis i funcions del Ministeri d'Educació transferits al Departament d'Ensenyament de la Generalitat, i que no corresponien a les delegacions, actualment Serveis Territorials, ha estat assumida amb personal que, proporcionalment a la població de Catalunya, no és pas superior al que s'ocupa d'aquestes mateixes tasques a l'Administració central. En relació amb el desdoblament de la Direcció General d'Ensenyaments Mitjans en dues Direccions Generals, una de Batxillerat i una altra de Formació professional, jo em permeto remetre el senyor Diputat a una resposta que no fa gaire vaig donar a una pregunta parlamentària que em va ser formulada sobre aquest mateix tema, però em permetré repetir-li que aquest desglossament ens ha estat reiteradament sol·licitat pels especialistes de formació professional que no s'han cansat de sotmetre a la nostra consideració l'estat d'abandó creixent dels estaments professionals i artístics que tanta importància i tant de prestigi havien tingut a Catalunya, i que no ha comportat, d'altra banda, cap increment important de pressupost, perquè les dues Direccions Generals actuals de nivell mitjà treballen, pràcticament, amb els mateixos serveis de l'anterior Direcció General d'Ensenyaments Secundaris i Professionals.

Voldria, finalment, aclarir als senyors Diputats que de cap manera no ens hem proposat procedir a una centralització, ans al contrari, la nostra política és d'anar potenciant els Serveis Territorials que hi ha i d'anar creant oficines gestores mentre no es perfili una nova divisió territorial de Catalunya, que ens faciliti una gestió molt més localitzada i adequada a la vida social i cultural del nostre poble. No obstant això, l'embaum

de les transferències, la necessitat d'assumir-les sense que la màquina administrativa deixés de funcionar i la voluntat de convertir les quatre delegacions provincials catalanes en una Administració autènticament nostra, arrelada al país i a les seves institucions, ha fet necessària aquesta primera època del Departament en què hem anat intentant millorar, sense traumes però de manera decidida, la gestió de l'ensenyament a Catalunya.

Finalment, vull agrair al Diputat senyor Planasdemunt el fet d'haver formulat aquesta interpellació que palesa una preocupació, compartida pel Departament d'Ensenyament, per a descentralitzar la gestió i per a aconseguir el millor aprofitament possible dels recursos materials i humans de què disposem.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Planasdemunt desitja un torn de rèplica?

El Sr. PLANASDEMUNT (*de l'escó estant*): Sí, senyor President. Honorable senyor President, des de l'escó agrair a l'Honorable Conseller l'esforç que ha fet per contestar una interpellació tan curta com s'havia formulat; ha estat extensiva, realment. Jo em permetria dir, de tota manera que, per exemple, en el tema que em diu de les dues Direccions Generals d'Ensenyament Mitjà, això es podria haver solucionat amb dues subdireccions. És ben palès també, per això, que avui nosaltres hem votat el pressupost de la Generalitat de Catalunya, perquè el Govern pugui desenvolupar la seva política, i és ell qui ho ha de fer.

El que sí que ens continua preocupant a nosaltres, a pesar de la resposta de l'Honorable Conseller, és pensar en tots aquests funcionaris que estan queixosos, a les antigues delegacions, que tenen unes tasques assignades que no poden exercir. Molt possiblement, personal d'aquest —sembla que també ho ha apuntat en la seva resposta l'Honorable Conseller— es podria haver utilitzat i aleshores no establir duplicitats de càrrecs ni duplicitat de personal, ja que una bona Administració comporta poder donar tasques a totes les persones que té ocupades.

Gràcies, Honorable senyor President. Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller vol afegir alguna cosa?

Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de l'article 10.7 de l'Estatut d'Autonomia pel que fa a la zona tarragonina

Molt bé. Passem, doncs, al darrer punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de l'article 10.7 de l'Estatut d'Autonomia pel que fa a la zona tarragonina, que formula el Diputat no adscrit senyor José Maria Corral.

El senyor Corral té la paraula.

El Sr. CORRAL: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, me corresponde presentarles y defender la interpelación publicada en el *Butlletí Oficial del Parlament* número 80, sobre la situación del sector pesquero en las comarcas tarraconenses.

Es éste un tema importante pues afecta a un sector económico de la sociedad catalana, el sector pesquero, ubicado en el li-

toral tarraconense, un sector que, según el censo de mayo del 81, consta de dos mil doscientas veintiocho personas, lo que implica situar entre ocho mil y diez mil las afectadas directamente por sus vaivenes, sin contar las redes económicas indirectas que dependen del sector. Un sector que está en crisis, crisis que se refleja en la disminución de capturas: en 1981 fueron 9.988.984 kilogramos de pescado, mientras que en 1977 las cotas de capturas se sitúan en 11.640.365. Crisis que se refleja al convertirse la zona en importadora de pescado, cuando tradicionalmente era exportadora.

¿A qué es debida esta situación? Estoy convencido de que todos coincidiremos, ustedes y yo mismo, en que la instalación de industrias petroquímicas y plataformas de prospección y comercialización de productos petrolíferos desde hace cinco años aproximadamente son los causantes de la delicada y grave situación que atraviesa el sector pesquero tarraconense. Son los causantes de la situación porque su ubicación ha significado la disminución de la superficie marítima apta para faenar, agravándose todavía más por la imposibilidad de pescar en tres millas a la redonda. Porque no se retiran los tubos perforadores, tras acabar la prospección, porque se vierten al mar bidones, cables, motores viejos, planchas de acero, etc., lo que origina daños a las embarcaciones y a las artes. Es evidente que lo anteriormente expuesto produce la pérdida de capturas, un quebranto económico para los armadores y la pérdida de salario para los marineros.

Existen salidas, señoras y señores Diputados, a esta situación, que permitirían relanzar este sector. Los estamentos perjudicados, los pequeños empresarios propietarios de un barco, que son a la vez armadores y patrones, y los marineros, coinciden en tres grandes alternativas, alternativas que yo comparto también y que están reseñadas en el texto de interpelación que ustedes conocen, y en defensa del cual los pescadores fueron a un paro general y unánime el 11 de noviembre de 1981, después de que los llamamientos y convocatorias de negociaciones formuladas por la Unió Comarcal del Tarragonès de Comisiones Obreras fracasaran por la inasistencia a las reuniones de las grandes empresas petrolíferas, varias de ellas multinacionales de capital norteamericano y de la Asociación Empresarial Química de Tarragona.

La problemática expuesta no es una problemática ajena a Cataluña; todo lo contrario. Afecta a la reconstrucción económico-social de nuestra tierra, y un desenlace que liquidase este sector pesquero amputaría nuestro desarrollo equilibrado y aumentaría los desequilibrios sociales y económicos de Cataluña. La problemática expuesta no es ajena a las competencias que el Estatuto de Autonomía concede a la Generalitat. En este sentido, las normativas constitucionales —Constitución y Estatut— permiten actuar a la Generalitat, actuación que debe de ir en la línea de potenciar el sector que estamos debatiendo y no en la dirección de liquidarlo, y no se alarmen porque, de seguir las cosas en la dinámica actual, a medio plazo puede desaparecer este sector de la economía catalana.

Efectivamente, el artículo 10, punto 1, apartado 7, del Estatuto de Autonomía establece, en plena consonancia con el artículo 149, punto 1, apartado 19 de la Constitución que, en el marco de la legislación básica del Estado y, en su caso, en los términos que la misma establezca, corresponde a la Generalitat el desarrollo legislativo y la ejecución de las siguientes ma-

terias: ordenación del sector pesquero.

Por lo tanto, y en función de lo anterior, la primera cuestión que planteamos en esta Cámara al Consell Executiu es: ¿qué política piensa seguir para aplicar el artículo 10, punto 1, apartado 7 del Estatut, en el campo legislativo y en el de ejecución, evidentemente? Yo pediría al Conseller que, como es obvio por el contenido de la presente interpelación, concretase esta política en el sector pesquero de las zonas costeras de las comarcas tarraconinas.

La Generalitat es poder político, poder político que debe de ejercerse siempre. Por lo tanto, también ante el tema de los pescadores de Tarragona, poder político a que no debe renunciarse, y más cuando la legislación permite desarrollar tareas que pueden ser beneficiosas para este sector, para esta zona y para el conjunto de Cataluña. Veamos, pues, a continuación, algunos artículos de nuestro ordenamiento constitucional que pueden ayudarnos a abordar el tema que debatimos. El artículo 10, punto 1, apartado 6 del Estatuto de Autonomía, en consonancia con el artículo 149, punto 1, apartado 23 y el artículo 148, punto 1, apartado 9 del texto constitucional, establece que en el marco de la legislación básica del Estado y, en su caso, en los términos que la misma establezca, corresponde a la Generalitat el desarrollo legislativo y la ejecución de las siguientes materias: protección del medio ambiente, sin perjuicio de las facultades de la Generalitat para establecer normas adicionales de protección.

Está claro que estamos debatiendo un tema que afecta al equilibrio del medio ambiente y al equilibrio ecológico. No olviden, los señores y señoras Diputados, que en estas zonas han desaparecido especies piscícolas y se ha empobrecido la fauna marina, así como lo negativo que para el medio ambiente del mar supone la instalación de industrias petroquímicas y plataformas de prospección y comercialización de productos petrolíferos.

El artículo 9, punto 9, del Estatuto de Autonomía, contempla que la Generalitat tiene competencia exclusiva sobre las siguientes materias: ordenación del territorio y del litoral. Es claramente visible que estamos abordando en esta situación una temática que afecta al litoral catalán, al de las comarcas tarraconinas, un litoral, la necesaria ordenación del cual debe ser rápida y justa, y habrá que tener en cuenta y dar soluciones a los problemas planteados en esta interpelación y que no sean resueltos en esta sesión.

El artículo 11, punto 10 del Estatuto de Autonomía nos dice que corresponde a la Generalitat la ejecución de la legislación del Estado en las siguientes materias: salvamento marítimo y vertidos industriales y contaminantes en las aguas territoriales del Estado correspondientes al litoral catalán. Efectivamente, uno de los grandes temas de esta interpelación son los vertidos al mar de bidones, cables, motores viejos, planchas de acero, la no retirada de los tubos perforadores, los residuos de productos químicos, etc., con el daño ya referido anteriormente a las embarcaciones y a las artes, conectando con la alternativa 1 y 2 de la interpelación presentada, el pago del 100% de los desperfectos ocasionados y el establecimiento de un canon anual como compensación del daño económico que para los pescadores supone la ubicación de las ya citadas industrias.

Todos coincidiremos en que es necesario encontrar salidas positivas a la problemática que estamos abordando, salidas po-

sitives que deben conseguirse en base a orientar la acción política en una triple direcció. En primer lugar, hacer valer todo el peso del poder político que tiene legítimamente la Generalitat. En segundo lugar, hacer uso al máximo de las competencias que la legislación ofrece a la Generalitat. Y en tercer lugar, promover y hacer de la negociación entre las partes implicadas un instrumento importante para buscar acuerdos en algunos de los puntos tratados.

Para finalizar, reiteramos, en forma de síntesis, las cuestiones básicas de esta interpelación: ¿qué política piensa seguir el Consell Executiu para aplicar el artículo 10.1.7 del Estatut en torno a la ordenación del sector pesquero y qué opinión tiene el Consell Executiu sobre la organización de una veda temporal en el litoral tarraconense? ¿Cómo se está desarrollando la aplicación de las competencias, bien sean en el marco de la legislación básica del Estado, bien sean exclusivas, o bien sean para ejecutar la legislación del Estado? Piensa el Consell Executiu iniciar rápidamente gestiones ante la Administración central para conseguir sentar, en la mesa de negociaciones, a las partes implicadas, con la participación de los organismos competentes del Gobierno central i de la Generalitat? ¿Piensa el Consell Executiu defender en las negociaciones la justeza del pago de las indemnizaciones y la necesidad de establecer un canon anual?

Gracias, señor President; gracias, señoras y señores Diputados por su atención a estas horas de la noche.

El Sr. PRESIDENT: Per a la resposta del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en honor a l'hora que és serem força breus, i em perdonarà la brevetat el Diputat interpellant. Però em permeto, doncs, fer un petit viatge a la pesca de la mar de Tarragona, Cambrils, l'Ametlla i Sant Carles de la Ràpita, per centrar una miqueta la interpellació que ell ha fet, en la qual nosaltres, en molts dels seus aspectes, coincidim totalment.

Aquesta costa ha vist baixar el seu rendiment a causa, d'altra banda, també —no ho ha citat l'interpellant—, de l'excés d'esforç pesquer desenvolupat, sobretot en aquests darrers deu anys. Solament en el port de Tarragona, s'ha passat de 9.000 a gairebé 20.000 cavalls d'esforç pesquer, i això, indiscutiblement, no s'ha fet incrementant les petites barques sinó els vaixells de més cavallatge.

Al mateix temps, no es respecten els fons inferiors de cinquanta metres i, com que no té, la plataforma de Tarragona, gaires accidents on poden refugiar-se els peixos, en resulta, per tant, una sobreexplotació que manté el sector en una situació precària.

El problema era ja d'antic conegut: la manca de llocs de refugi per als peixos per a la seva reproducció. Ja pel que fa a la pesca a vela s'establien les vedes voluntàries que, fa uns quants anys, es varen restablir de bell nou i, després, s'abandonaren precisament en aparèixer els grans vaixells que entorpi- ren la regulació normal d'aquestes vedes en haver, els seus patrons, de córrer amb el pagament de les lletres, amb les despeses enormes que significava el manteniment d'un d'aquells vaixells, i això feia impossible seguir el ritme clàssic de la mar.

Un altre fet que ha tingut molta importància també a l'hora

de valorar el rendiment és el preu del gas-oil, que ha fet que les despeses d'explotació dels vaixells hagin augmentat, solament en aquest concepte, d'una manera extraordinària. El preu ha passat, del juliol del 73, que era de 2,25 pessetes, fins a l'agost del 81, que és de 24,50. És indiscutible que, darrerament, ha sortit un altre factor distorsionador molt important: les prospeccions petrolíferes, que són un veritable perjudici per a la pesca, perquè, com ha dit molt bé l'interpellant, ocupen espai en la mar i l'omplen de deixalles. Encara que s'ha de tenir en compte que l'espai que ocupen les torres, si bé no permet pescar, ofereix un lloc de refugi per als peixos, a l'hora de criar, i són més entorpidores per als grans vaixells, aquestes tres milles que deia l'interpellant, que per a les petites barques que sí que poden apropar-se bastant més a les plataformes petrolíferes.

Fetes aquestes consideracions, el Consell Executiu pensa —adonant-se que, indiscutiblement, els pescadors, com els pagesos, tenen èpoques de treball i èpoques en què no és possible treballar de cap manera— entrar en la solució d'aquest problema. Pensa entrar en l'ordenació del sector pesquer, però considerin que, en aquest moment, encara les transferències no estan realitzades, però sí que vull situar l'interpellant en la situació actual. Està firmat ja un primer document. Pel qual es transferirà a la Generalitat l'aqüicultura, el marisqueig, la pesca en aigües interiors i l'Institut d'Oceanografia. Això és molt proper, això és a punt de ser fet; les discussions, les manté la Comissió Mixta, al mateix temps que s'estudia ja, d'acord amb el Ministeri corresponent, l'ordenació del sector pesquer.

D'altra banda, en el moment actual, està constituïda una comissió formada pel Govern Civil, la Comandància de Marina, les companyies petroleres i les confraries de pescadors. Aquesta comissió ha de determinar la indemnització que s'ha de pagar als vaixells que veuen com es trenquen les seves arts a causa dels objectes llençats al mar per les plataformes petrolíferes. En l'esmentada comissió no hi ha cap representació de la Generalitat de Catalunya, però hi haurà d'ésser quan s'aprovin les transferències, i, llavors, nosaltres aplicarem totes les recomanacions que l'interpellant ens ha fet.

Quant al cànon, pertoca indiscutiblement a l'Administració central de manera absoluta, ja que aquesta es reserva tota política de prospeccions petrolíferes, establir aquest cànon, la importància d'aquests i la forma de pagament.

Pensem, i nosaltres ho estem fent, que aquesta força política, que ha dit vostè, que és la Generalitat, a través del nostre Servei de Pesca, sobre la companyia petrolera, momentàniament, no tenim més armes que aquesta pressió política, aquesta l'estem executant intentant la millora perquè no es contami- ni d'aquesta forma la mar com es fa actualment.

Per fi, quant al delicat tema de les vedes, és indiscutible que s'ha de contemplar dintre el context de tota la temàtica que jo he exposat, ja que no es pot considerar en solitari aquest tema sinó que forma part del gran tema de l'ordenació del sector pesquer.

Res més, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Corral vol afegir alguna cosa, vol replicar al senyor Conseller?

El Sr. CORRAL (*de l'escó estant*): No, prácticamente nada. Yo sí que entraría en un debate más amplio en otras situacio-

nes, no en ésta, porque estamos ya muy cansados y deseando acabar. Yo, simplemente, no puedo quedar satisfecho en torno a la explicación del señor Conseller, sobre todo en toda una serie de cuestiones que a mi me parece que podríamos estar trabajando ya en estos momentos y, en todo caso, en función de eso y de sus propias respuestas, estudiaremos la acción que corresponda.

Gracias.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller no té res a afegir?

Bé, Senyores i senyors Diputats, hem arribat al final d'aquesta tan llarga sessió. S'avisarà oportunament de la data de la propera sessió plenària que, en tot cas, d'acord amb les nostres normes, no serà pas abans de la segona setmana de juny.

S'aixeca la sessió.

(Són les deu i nou minuts de la nit.)